

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 304

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums
2011. gada 22. novembris

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2011 (2011. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu ⁽¹⁾ 18

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK ⁽¹⁾ 64

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1168/2011

(2011. gada 25. oktobris),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

apsverot, šajā nolūkā tiek apsvērta iespēja izveidot kopīgus noteikumus par standartiem un procedūrām ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 74. pantu un 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

- (3) Lai efektīvi īstenotu kopīgos noteikumus par standartiem un procedūrām dalībvalstu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, ir vajadzīga pastiprināta dalībvalstu operatīvās sadarbības koordinācija.

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

- (4) Efektīva ārējo robežu pārvaldība, izmantojot kontroli un uzraudzību, palīdz apkarot nelegālu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un mazināt draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un starptautiskajām attiecībām.

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Uz nākotni vērstas un vispusīgas Eiropas migrācijas politikas pilnveidošana, pamatojoties uz cilvēktiesībām, solidaritāti un atbildību, jo īpaši attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām, joprojām ir svarīgs Savienības politikas mērķis.

- (5) Robežkontrolē pie ārējām robežām notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tā tiek veikta, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežu kontroli.

- (2) Savienības politikas mērķis ārējo robežu jomā ir panākt robežu integrētu pārvaldību, nodrošinot vienādu un augstu kontroles un uzraudzības līmeni, kas neizbēgami izriet no personu brīvas pārvietošanās Eiropas Savienībā un ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas būtisks

- (6) Padome 2004. gadā pieņēma Regulu (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ⁽³⁾ (*Frontex*) (turpmāk "Aģentūra"), un Aģentūra sāka darboties 2005. gada maijā. Regulu (EK) Nr. 2007/2004 grozīja 2007. gadā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 162. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 10. oktobra lēmums.

⁽³⁾ OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.

- (7) Aģentūras lomas turpmāka stiprināšana atbilst Savienības mērķim izstrādāt politiku, lai pakāpeniski ieviestu robežu integrētas pārvaldības stratēģiju. Aģentūrai savu pilnvaru robežās būtu jāatbalsta dalībvalstis šīs koncepcijas ieviešanā, kā noteikts Padomes 2006. gada 4. un 5. decembra secinājumos par robežu integrētu pārvaldību.
- (8) Daudzgažu programmā brīvības, drošības un tiesiskuma telpai pilsoņu labā (Stokholmas programma), ko Eiropadome pieņēma 2009. gada 10. un 11. decembrī, izteikts aicinājums precizēt un paplašināt Aģentūras lomu ārējo robežu pārvaldībā.
- (9) Tāpēc Aģentūras pilnvaras būtu jāpārskata, lai nostiprinātu jo īpaši Aģentūras operatīvās spējas, vienlaikus nodrošinot to, ka visi veiktie pasākumi ir samērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem, ir efektīvi un pilnībā ievēro pamattiesības un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, tostarp jo īpaši repatriēšanas aizliegumu.
- (10) Pašreizējās iespējas sniegt efektīvu palīdzību dalībvalstīm saistībā ar ārējo robežu pārvaldības operatīvajiem aspektiem būtu jānostiprina, palielinot tehnisko resursu pieejamību. Aģentūrai būtu jāspēj pietiekami precīzi plānot kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu koordināciju.
- (11) Ja dalībvalstīm un/vai Aģentūrai, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm, būs obligāti jānodrošina minimālais līmenis vajadzīgajam tehniskajam aprīkojumam, tas ievērojami veicinās Aģentūras koordinēto plānoto pasākumu labāku plānošanu un izpildi.
- (12) Aģentūrai būtu jāsaģatavo dalībvalstu vai Aģentūras īpašumā esošā tehniskā aprīkojuma un dalībvalstu un Aģentūras kopīpašumā esošā aprīkojuma saraksti, izveidojot un uzturot centralizētu reģistru tehniskā aprīkojuma rezervei. Minētajā rezervē vajadzētu būt minimālajam tā tehniskā aprīkojuma kategoriju skaitam, kas ir nepieciešams, lai Aģentūra varētu veikt savu darbību.
- (13) Lai panāktu pasākumu efektivitāti, Aģentūrai būtu jāizveido robežsargu vienības. Dalībvalstīm minētās vienības būtu jānodrošina ar atbilstīgu skaitu kvalificētu robežsargu, ja vien tām nav jāsaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts līmeņa uzdevumu izpildi.
- (14) Aģentūrai būtu jāveido šādas vienības no robežsargiem, kuri ir daļēji pastāvīgi norīkoti no dalībvalstīm darbam Aģentūrā un kuriem savu uzdevumu izpildē un pilnvaru īstenošanā būtu jāpiemēro tāds pats tiesiskais regulējums kā pieaicinātajām amatpersonām, ko dalībvalstis ir tieši nosūtījušas uz minētajām vienībām. Aģentūrai būtu jāpieņem iekšējie noteikumi par norīkotajiem valstu ekspertiem, lai uzņēmēja dalībvalsts varētu dot tiešus rīkojumus robežsargiem kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu laikā.
- (15) Precīzs darbības plāns, ietverot arī novērtējumu un pienākumu ziņot par incidentiem, kas saskaņots pirms kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu uzsākšanas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti, apspriežoties ar iesauktajām dalībvalstīm, ievērojami veicinās šīs regulas mērķu sasniegšanu, nodrošinot saskaņotāku *modus operandi* kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu koordinēšanā.
- (16) Aģentūra izmanto incidentu ziņošanas shēmu, lai attiecīgajām valsts iestādēm un tās Valdei ("Valde") paziņotu jebkuru informāciju par ticamiem pieņēmumiem par Regulas (EK) Nr. 2007/2004 vai Šengenas Robežu kodeksa, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006⁽¹⁾, tostarp pamattiesību, pārkāpumiem kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu vai ātrās reaģēšanas operāciju laikā.
- (17) Pieredze liecina, ka pasākumos pie ārējām robežām galvenais elements ir riska analīze. Tās kvalitāte būtu jāuzlabo, pievienojot metodi, ar kuru novērtē dalībvalstu spēju stāties pretī gaidāmajiem izaicinājumiem, tostarp pastāvošajiem un nākotnē iespējamiem draudiem un sarežģījumiem pie ārējām robežām. Tomēr šiem novērtējumiem nevajadzētu skart Šengenas izvērtēšanas mehānismu.
- (18) Aģentūrai Eiropas līmenī būtu jānodrošina mācības, tostarp par pamattiesību jautājumiem, piekļuve starptautiskajai aizsardzībai un piekļuve patvēruma procedūrām dalībvalstu valsts robežsargu instruktoriem, kā arī papildu mācības un semināri kompetento valsts dienestu virsniekiem par ārējo robežu kontroli un uzraudzību un to trešo valstu valstspiederīgo izraidīšanu, kas nelikumīgi uzturas dalībvalstīs. Aģentūra var organizēt mācības, tostarp apmaiņas programmu, sadarbībā ar dalībvalstīm to teritorijā. Dalībvalstīm robežsargu mācību valsts programmās būtu jāintegrē Aģentūras darba rezultāti šajā aspektā.
- (19) Aģentūrai būtu jāseko zinātniskās pētniecības attīstībai, kas attiecas uz tās jomu, jāveicina šī attīstība un jāizplata šī informācija Komisijai un dalībvalstīm.

(¹) OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (20) Vairākumā dalībvalstu operatīvie aspekti, kas saistīti ar to trešo valstu pilsoņu izraidīšanu, kuri nelikumīgi uzturas dalībvalstīs, ir to iestāžu kompetencē, kas ir atbildīgas par ārējo robežu kontroli. Tā kā minēto uzdevumu veikšana Savienības līmenī dotu būtisku ieguldījumu, Aģentūrai, pilnībā ievērojot Savienības izraidīšanas politiku, būtu jānodrošina dalībvalstu kopīgo izraidīšanas pasākumu koordinēšana un organizēšana un jānosaka paraugprakse ceļošanas dokumentu iegūšanai un rīcības kodekss, kas jāievēro, izraidot trešo valstu valstspiederīgos, kuru uzturēšanās dalībvalstīs ir nelikumīga. Savienības finanšu līdzekļus nedrīkst pieņemt darbībā un pasākumiem, kas netiek veikti saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Pamattiesību harta").
- (21) Lai sekmīgi veiktu pamatzdevumus un ciktāl tas nepieciešams tās uzdevumu izpildei, Aģentūra, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz saskaņā ar attiecīgajiem Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") noteikumiem, var sadarboties ar Eiropu, Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un citām Savienības aģentūrām un organizācijām, trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskajām organizācijām, kas ir kompetentas jautājumos, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 2007/2004. Aģentūrai būtu jāveicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvā sadarbība saskaņā ar Savienības ārējo attiecību politiku.
- (22) Regulā (EK) Nr. 2007/2004 skatītajos jautājumos aizvien lielāka nozīme ir sadarbībai ar trešām valstīm. Lai izveidotu stabilu modeli sadarbībai ar attiecīgajām trešām valstīm, Aģentūrai būtu jāspēj sadarbībā ar šo valstu kompetentajām iestādēm uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus un nosūtīt uz tām sadarbības koordinatorus. Aģentūrai vajadzētu būt iespējai uzaicināt trešo valstu novērotājus pēc tam, kad tie ir saņēmuši vajadzīgās apmācības, piedalīties tās pasākumos. Sadarbības izveidošana ar trešām valstīm ir svarīga arī attiecībā uz Savienības standartu veicināšanu robežu pārvaldības jomā, tostarp attiecībā uz pamattiesību un cilvēka cieņas ieviešanu.
- (23) Lai nodrošinātu atklātus un pārskatāmus nodarbinātības nosacījumus un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, uz Aģentūras darbiniekiem un izpilddirektoru būtu jāattiecinā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikta Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽¹⁾, tostarp noteikumi par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas prasības attiecībā uz konfidencialitāti.
- (24) Turklāt Valdei būtu jāpieņem īpaši noteikumi, kas ļauj uz Aģentūru norīkot dalībvalstu ekspertus. Šajos noteikumos cita starpā būtu jāprecizē, ka norīkoti valsts robežsargi, kuri piedalās kopīgajos pasākumos, eksperimentālajos projektos vai ātrās reaģēšanas operācijās, ir uzskatāmi par pieaicinātajām amatpersonām ar atbilstīgiem uzdevumiem un pilnvarām.
- (25) Personas datu apstrādei Aģentūrā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾. Tāpēc datu aizsardzības uzraudzītājam būtu jāuzrauga personas datu apstrāde Aģentūrā un jābūt pilnvarotam iegūt no Aģentūras piekļuvi visai informācijai, kāda tam nepieciešama.
- (26) Ja dalībvalstis apstrādā personas datus, tās pilnībā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽³⁾.
- (27) Nodrošinot IT sistēmu darbības pārvaldību, Aģentūrai būtu jāievēro Eiropas un starptautiskie standarti, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, ņemot vērā augstākās profesionālās prasības.
- (28) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2007/2004.
- (29) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kuri ir jo īpaši atzīti LESD un Pamattiesību hartā, jo īpaši cilvēka cieņas aizsardzība, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, patvēruma tiesības, neizraidīšanas princips, nediskriminēšanas princips, bērna tiesības un tiesības uz efektīvu tiesībaizsardzību. Dalībvalstīm šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem. Jebkādi spēka pielietošanai būtu jāatbilst uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp nepieciešamības un proporcionalitātes principiem.

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (30) Šīs regulas īstenošanai nevajadzētu skart tās dalībvalstu tiesības un pienākumus, ko paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija, Starptautiskā konvencija par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautiskā konvencija par meklēšanu un glābšanu uz jūras un Ženēvas Konvencija par bēgļa statusu.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, palīdzēt izveidot integrētu operatīvās sadarbības vadību pie dalībvalstu ārējām robežām – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (32) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹⁾ – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai ⁽²⁾. Līdz ar to Islandes Republikas delegācijai un Norvēģijas Karalistes delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (33) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A, B un G punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁴⁾ 3. pantu. Līdz ar to Šveices Konfederācijas delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (34) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁵⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A, B un G punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3. pantu. Līdz ar to Lihtenšteinas Firstistes delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (35) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Ņemot vērā to, ka šī regula papildina Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu transponēs savos tiesību aktos.
- (36) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁷⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (37) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁸⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (38) Saskaņā ar kārtību, ko Valde nosaka katrā atsevišķā gadījumā, Aģentūrai būtu jāveicina to operatīvo darbību organizēšana, saistībā ar kurām dalībvalstis var izmantot speciālās zināšanas un aprīkojumu, ko Īrija un Apvienotā Karaliste varētu būt gatavas piedāvāt. Tālab Īrijas un Apvienotās Karalistes pārstāvji būtu jāaicina piedalīties visās Valdes sanāksmēs, lai viņi varētu pilnvērtīgi piedalīties šādu operatīvo darbību sagatavošanas apspriedēs.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

(39) Pastāv nesaskaņas starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par Gibraltāra robežu demarkāciju.

(40) Šīs regulas piemērošanas apturēšana attiecībā uz Gibraltāra robežām nenozīmē nekādas izmaiņas iesaistīto valstu attiecīgajās nostājās,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ar šo groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Kaut gan par ārējo robežu kontroli un uzraudzību atbildīgas ir dalībvalstis, Aģentūra kā 15. pantā noteikta Savienības struktūra un saskaņā ar šīs regulas 19. pantu atvieglo un veicina pašreizējo un turpmāko Eiropas Savienības pasākumu, jo īpaši Šengenas Robežu kodeksa, kas izveidots ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 (*), efektīvāku piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību. Tas notiek, nodrošinot dalībvalstu rīcības koordināciju šo pasākumu ieviešanā, tādējādi veicinot efektīvu, augstu un vienotu personu kontroles līmeni un Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu uzraudzību.

Aģentūra savus uzdevumus pilda, pilnībā ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (“Pamattiesību harta”); atbilstīgos starptautiskos tiesību aktus, tostarp 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu (“Ženēvas konvencija”); saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu; un pamattiesības, kā arī ņemot vērā šīs regulas 26.a pantā minētā Konsultatīvā foruma ziņojumus.

3. Aģentūra sniedz Komisijai un dalībvalstīm arī nepieciešamo tehnisko atbalstu un speciālās zināšanas ārējo robežu pārvaldībā un veicina dalībvalstu solidaritāti, īpaši ar dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105 13.4.2006., 1. lpp.).”;

2) regulas 1.a pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1a) “Eiropas robežsardzes vienības” 3., 3.b, 3.c, 8. un 17. panta nolūkā ir vienības, kuras izvieto kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu laikā; 8.a līdz 8.g panta nolūkā tās ir vienības, kuras izvieto ātrās reaģēšanas robežsardzes operācijām (“ātrās reaģēšanas operācijas”) Regulas (EK) Nr. 863/2007 (*) nozīmē, un, piemērojot 2. panta 1. punkta ea) un g) apakšpunktu un 5. pantu – vienības, kuras izvieto kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu un ātrās reaģēšanas operāciju laikā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežsardzes vienību izveidei (OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.).”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā notiek vai tiek sākts kopīgs pasākums, eksperimentāls projekts vai ātrās reaģēšanas operācija;”;

c) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4) “vienības dalībnieki” ir dalībvalstu robežsargi, kuri dienē Eiropas robežsardzes vienībās un kuri nav uzņēmējas dalībvalsts robežsargi;

5) “pieprasītāja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras kompetētās iestādes lūdz Aģentūru izvietot vienības ātrās reaģēšanas operācijām tās teritorijā;”;

3) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) veikt riska analīzi, tostarp sagatavot novērtējumu par dalībvalstu spēju rīkoties, ja pie ārējām robežām rodas draudi un saspringta situācija;

d) dot ieguldījumu tās zinātniskās pētniecības attīstībā, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību;”;

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

“da) palīdzēt dalībvalstīm gadījumos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, ņemot vērā to, ka dažreiz šādi gadījumi var būt saistīti ar ārkārtēju humāno situāciju un glābšanu jūrā;”;

iii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) palīdzēt dalībvalstīm gadījumos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, jo īpaši tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām;”;

iv) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ea) izveidot Eiropas robežsardzes vienības, kas piedalās kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos un ātrās reaģēšanas operācijās;”;

v) punkta f) un g) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“f) sniegt dalībvalstīm vajadzīgo palīdzību, tostarp pēc pieprasījuma nodrošināt kopīgo izraidīšanas pasākumu koordinēšanu vai organizēšanu;

g) nosūtīt Eiropas robežsardzes vienību robežsargus uz dalībvalstīm dalībai kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos vai ātrās reaģēšanas operācijās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 863/2007;”;

vi) pievieno šādus apakšpunktus:

“h) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 izstrādāt un uzturēt informācijas sistēmas, tostarp Informācijas un koordinācijas tīklu, kas izveidots ar Lēmumu 2005/267/EK (*), kuras padara iespējamu ātru un uzticamu informācijas apmaiņu attiecībā uz jauniem riskiem pie dalībvalstu ārējām robežām;

i) sniegt vajadzīgo palīdzību Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas izstrādei un uzturēšanai un – vajadzības gadījumā – vienotas informācijas apmaiņas vides izveidei, totarp sistēmu sadarbības nodrošināšanai.

(*) Padomes Lēmums 2005/267/EK (2005. gada 16. marts), ar ko izveido drošu tīmeklī izvietotu informācijas un koordinācijas tīklu dalībvalstu migrācijas pārvaldes dienestiem (OV L 83, 1.4.2005., 48. lpp.);”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Saskaņā ar Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem nevienu personu neizsēdina no transporta līdzekļa vai citā veidā nenodod valsts iestādēm, ja tādējādi tiek pārkāpts neizraidīšanas princips vai ja šajā valstī pastāv risks, ka attiecīgo personu izraidīs vai liks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot minēto principu. Bērnu, cilvēku tirdzniecībā cietušo, personu, kam nepieciešama medicīniskā palīdzība, personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un citu mazaizsargātu personu īpašās vajadzības ņem vērā saskaņā ar Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem.”;

c) panta 2. punkta pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par ārējo robežu operatīvajiem jautājumiem, ko risina ārpus Aģentūras. Aģentūras izpilddirektors (“izpilddirektors”) regulāri un vismaz vienu reizi gadā informē Aģentūras Valdi (“Valde”) par šiem jautājumiem.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Rīcības kodekss

Aģentūra izstrādā un pilnveido rīcības kodeksu, ko piemēro visām Aģentūras koordinētajām operācijām. Rīcības kodeksā nosaka procedūras, kuru mērķis ir garantēt tiesiskuma principus un pamattiesības, īpašu uzmanību pievēršot nepilngadīgajiem bez pavadības un mazaizsargātām personām, kā arī personām, kas meklē starptautisko aizsardzību, un šīs procedūras piemēro visām personām, kas piedalās Aģentūras darbībā.

Aģentūra izstrādā Rīcības kodeksu sadarbībā ar 26.a pantā minēto Konsultatīvo forumu.”;

5) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Kopīgie pasākumi un eksperimentālie projekti pie ārējām robežām

1. Aģentūra izvērtē, apstiprina un koordinē dalībvalstu ierosinājumus par kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem, tostarp dalībvalstu pieprasījumus saistībā ar apstākļiem, kuros ir nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, īpaši specifisku un nesamērīgu grūtību gadījumā.

Aģentūra pati var ierosināt un īstenot kopīgus pasākumus un eksperimentālus projektus sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm un vienojoties ar uzņēmējām dalībvalstīm.

Tā var arī nolemt nodot savu tehnisko aprīkojumu to dalībvalstu rīcībā, kas piedalās kopīgajos pasākumos vai eksperimentālajos projektos.

Pirms kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem veic rūpīgu riska analīzi.

1.a Pēc attiecīgās dalībvalsts informēšanas Aģentūra var beigt kopīgos pasākumus un eksperimentālos projektus, ja nosacījumi šo kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu īstenošanai vairs nav izpildīti.

Dalībvalstis, kas piedalās kopīgā pasākumā vai eksperimentālā projektā, var lūgt Aģentūru beigt minētā kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta īstenošanu.

Pamattiesību pārkāpumu vai starptautiskas aizsardzības pienākumu nepildīšanas gadījumos, kas tiek konstatēti kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta īstenošanas laikā, piederības dalībvalsts atbilstīgi saviem tiesību aktiem paredz disciplinārus vai citus pasākumus.

Izpilddirektors pilnībā vai daļēji pārtrauc vai izbeidz kopīgus pasākumus un eksperimentālus projektus, ja viņš uzskata, ka šādi pārkāpumi ir smagi vai ka tie, visticamāk, turpināsies.

1.b Aģentūra saskaņā ar 3.b pantu izveido robežsargu rezervi ar nosaukumu “Eiropas robežsardzes vienības” iespējamai šo vienību izmantošanai 1. punktā minētajos kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos. Saskaņā ar 3.a un 7. pantu tā lemj par cilvēkresursu un tehniskā aprīkojuma izmantošanu.

2. Aģentūra var arī izmantot 16. pantā paredzētās specializētās struktūrvienības, lai nodrošinātu kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu praktisko organizēšanu.

3. Aģentūra izvērtē kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu rezultātus un kopā ar 26.a pantā minētās pamattiesību amatpersonas konstatējumiem 60 dienās pēc minēto pasākumu un projektu pabeigšanas nosūta Valdei detalizētus novērtējuma ziņojumus. Aģentūra veic šo rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai pastiprinātu turpmāko kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu kvalitāti, saskaņību un lietderīgumu, un veikto analīzi iekļauj 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajā vispārējā ziņojumā.

4. Aģentūra finansē vai līdzfinansē 1. punktā minētos kopīgos pasākumus un eksperimentālos projektus, piešķirot dotācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

5. Šā panta 1.a un 4. punktu piemēro arī ātrās reaģēšanas operācijām.”;

6) iekļauj šādus pantus:

“3.a pants

Kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu organizatoriskie aspekti

1. Izpilddirektors izstrādā darbības plānu 3. panta 1. punktā minētajiem kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts, apspriežoties ar kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos iesaistītajām dalībvalstīm, savlaicīgi pirms plānotās minētā kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta uzsākšanas vienojas par darbības plānu ar sīki izklāstītiem organizatoriskajiem aspektiem.

Darbības plāns aptver visus tos aspektus, ko uzskata par nepieciešamiem kopīga pasākuma vai eksperimentāla projekta īstenošanai, tostarp šādu informāciju:

a) situācijas aprakstu ar *modus operandi* un izvietojanas mērķi, tostarp operatīvo mērķi;

b) kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta paredzamo ilgumu;

c) ģeogrāfisko teritoriju, kurā notiks kopīgais pasākums vai eksperimentālais projekts;

- d) uzdevumu aprakstu un īpašus norādījumus pieaicinātajām amatpersonām uzņēmējā dalībvalstī, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datubāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu;
- e) pieaicināto amatpersonu vienību sastāvu, kā arī cita attiecīgā personāla izvietojumu;
- f) pavēlniecības un kontroles noteikumus, tostarp uzņēmējās dalībvalsts robežsargu, kas atbildīgi par Aģentūras sadarbību ar pieaicinātajām amatpersonām, un jo īpaši to robežsargu, kas ir atbildīgi par pavēlniecību izvietojuma laikā, uzvārdus un dienesta pakāpes un pieaicināto amatpersonu vietu komandķēdē;
- g) tehnisko aprīkojumu, ko izmantos kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta laikā, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumus, pieprasīto komandas sastāvu, transportu un citus loģistikas faktoros, un finanšu noteikumus;
- h) sīki izstrādātus noteikumus par kārtību, kādā Aģentūra Valdei un attiecīgajām valsts iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;
- i) ziņošanas un novērtējuma sistēmu, kurā iekļauti kritēriji novērtējuma ziņojumam un datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums saskaņā ar 3. panta 3. punktu;
- j) attiecībā uz pasākumiem jūrā – specifisku informāciju par attiecīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek kopīgais pasākums vai eksperimentālais projekts, tostarp atsauces uz starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izcelšanu krastā;
- k) kārtību, kādā notiek sadarbība ar trešām valstīm, citām Savienības aģentūrām un struktūrām vai starptautiskām organizācijām.

2. Aģentūras izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts vienojas par visiem grozījumiem un pielāgojumiem darbības plānā. Grozītā vai pieņemtā darbības plāna kopiju Aģentūra nekavējoties nosūta iesaistītajām dalībvalstīm.

3. Aģentūra saskaņā ar saviem koordinēšanas uzdevumiem nodrošina visu organizatorisko aspektu īstenošanu, tostarp Aģentūras darbinieku klātbūtni, šajā pantā minēto kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu īstenošanas laikā.

3.b pants

Eiropas robežsardzes vienību sastāvs un izvietojums

1. Pēc izpilddirektora priekšlikuma Valde ar tās balsstiešīgo locekļu absolūto vairākumu lemj par to robežsardzes profiļiem un kopējo skaitu, kas būs pieejami Eiropas robežsardzes vienībām. Šo procedūru piemēro visām nākamajām izmaiņām attiecībā uz profiļiem un kopējo skaitu. Dalībvalstis piedalās Eiropas robežsardzes vienību komplektēšanā, izmantojot savas valsts rezervi, kas izveidota, pamatojoties uz dažādām Aģentūras noteiktajām specializācijām, un izvirza robežsargus ar nepieciešamo specializāciju.

2. Dalībvalstu devumu attiecībā uz savu robežsargu nosūtīšanu dalībai īpašos kopīgos pasākumos un izmēģinājuma projektos nākamajā gadā plāno, pamatojoties uz ikgadējam divpusējam sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma nodrošina robežsargu pieejamību izvietojumam, izņemot gadījumus, ja kādā no tām pastāv ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu izsaka vismaz 45 dienas pirms paredzētās izvietojuma. Piederības dalībvalstis neatkarība attiecībā uz personāla izvēli un tā izvietojuma ilgumu netiek skarta.

3. Aģentūra arī nodrošina Eiropas robežsardzes vienības ar kompetentiem robežsargiem, kurus dalībvalstis norīkojušas kā valstu ekspertus saskaņā ar 17. panta 5. punktu. Dalībvalstu devumu attiecībā uz savu robežsargu norīkošanu uz Aģentūru nākamajā gadā plāno, pamatojoties uz ikgadējam divpusējam sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm.

Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis nodrošina robežsargu pieejamību norīkošanai, ja vien tas nopietni neietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādās situācijās dalībvalstis var atsaukt norīkotos robežsargus.

Šādu norīkojumu maksimālais ilgums nepārsniedz sešus mēnešus 12 mēnešu laikposmā. Piemērojot šo regulu, norīkotos robežsargus uzskata par pieaicinātām amatpersonām, un viņiem ir 10. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Dalībvalsti, kas ir norīkojusi minētos robežsargus, piemērojot 3.c, 10. un 10.b pantu, uzskata par piederības dalībvalsti, kā definēts 1.a panta 3. punktā. Citi Aģentūras pagaidu darbinieki, kuriem nav robežkontroles pienākumu veikšanai vajadzīgās kvalifikācijas, kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos var veikt tikai koordinācijas uzdevumus.

4. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, Eiropas robezsardzes vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības, tostarp patvēruma procedūru pieejamību, un cilvēka cieņu. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, viņi nediskriminē personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

5. Saskaņā ar 8.g pantu Aģentūra norīko koordinatoru katram kopīgajam pasākumam vai eksperimentālajam projektam, kurā darbosies Eiropas robezsardzes vienību locekļi.

Koordinatora uzdevums ir veicināt uzņēmēju dalībvalstu un iesaistīto dalībvalstu sadarbību un koordināciju.

6. Aģentūra saskaņā ar 8.h pantu sedz dalībvalstu izmaksas par robezsargu pieejamību Eiropas robezsardzes vienībām atbilstīgi šā panta 1. punktam.

7. Aģentūra reizi gadā informē Eiropas Parlamentu par to robezsargu skaitu, kurus katra dalībvalsts saskaņā ar šo pantu ir nosūtījusi dalībai Eiropas robezsardzes vienībās.

3.c pants

Norādījumi Eiropas robezsardzes vienībām

1. Eiropas robezsardzes vienību izvietojuma laikā uzņēmēja dalībvalsts dod norādījumus vienībām saskaņā ar 3.a panta 1. punktā minēto darbības plānu.

2. Aģentūra ar sava 3.b panta 5. punktā minētā koordinatora starpniecību var paust uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par 1. punktā minētajiem norādījumiem. Ja tā to dara, uzņēmēja dalībvalsts šo viedokli ņem vērā.

3. Saskaņā ar 8.g pantu uzņēmēja dalībvalsts sniedz koordinatoram visu vajadzīgo palīdzību, tostarp neierobežotu pieeju Eiropas robezsardzes vienībām visu izvietojuma laiku.

4. Eiropas robezsardzes vienību dalībniekiem, kamēr tie pilda savus uzdevumus un īsteno savas pilnvaras, piemēro piederības valsts disciplinārsodus.”;

7) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Riska analīze

Aģentūra izstrādā un piemēro kopīgu integrētu riska analīzes modeli.

Tā sagatavo gan vispārēju, gan īpašu riska analīzi, ko iesniedz Padomei un Komisijai.

Riska analīzes nolūkā Aģentūra, iepriekš apspriedusies ar attiecīgajām dalībvalstīm, var novērtēt to spēju stāties pretī gaidāmajiem pārbaudījumiem, tostarp esošajiem un nākotnes draudiem un spiedienam pie Eiropas Savienības ārējām robežām, sevišķi tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar īpašām un nesamērīgām grūtībām. Šajā nolūkā Aģentūra var novērtēt dalībvalstu aprīkojumu un resursus attiecībā uz robežkontroli. Novērtējumā pamatojas uz informāciju, kuru sniegušas attiecīgās dalībvalstis, kā arī uz ziņojumiem un rezultātiem, kas gūti kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos, ātrās reaģēšanas operācijās un citās Aģentūras darbībās. Šie novērtējumi neskar Šengenas izvērtēšanas mehānismu.

Šo novērtējumu rezultātus iesniedz Valdei.

Šā panta piemērošanas nolūkā dalībvalstis sniedz Aģentūrai visu vajadzīgo informāciju par situāciju un iespējamiem draudiem pie to ārējām robežām.

Aģentūra iekļauj vienota integrēta riska analīzes modeļa rezultātus 5. pantā minētās kopējās robezsargu apmācības pamatprogrammas izveidē.”;

8) regulas 5. pantu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādām:

“Aģentūra nodrošina Eiropas robezsardzes vienību robezsargiem padziļinātu apmācību saistībā ar viņu uzdevumiem un pilnvarām un vada regulāras praktiskās nodarbības šiem robezsargiem saskaņā ar padziļinātas apmācības un praktisko nodarbību grafiku, kas paredzēts Aģentūras gada darba programmā.

Aģentūra arī īsteno visas nepieciešamās iniciatīvas, lai nodrošinātu, ka visi robežsargi un citi darbinieki no dalībvalstīm, kuras piedalās Eiropas robežsardzes vienībās, kā arī Aģentūras darbinieki pirms dalības Aģentūras organizētajos operatīvajos pasākumos ir piedalījušies mācībās par attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām un piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, kā arī sniegtu pamatnostādnes aizsardzību meklējošu personu identificēšanai un novirzīšanai uz attiecīgām struktūrām.

Aģentūra izveido un turpmāk attīsta kopējo robežsargu apmācības pamatprogrammu un Eiropas līmenī apmāca dalībvalstu valsts robežsargu instruktorus; šajās mācībās tiek iekļauti arī jautājumi par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un attiecīgajām jūras tiesībām.

Aģentūra izstrādā kopējo pamatprogrammu pēc apspriešanās ar 26.a pantā minēto Konsultatīvo forumu.

Dalībvalstis ietver kopējo pamatprogrammu savu valsts robežsargu apmācībā.”;

b) pēc pēdējās daļas pievieno šādu daļu:

“Aģentūra izstrādā apmaiņas programmu, kas ļauj Eiropas robežsardzes vienībās iesaistītajiem robežsargiem apgūt zināšanas un īpašu profesionālo informāciju no ārvalstu pieredzes un paraugprakses, strādājot kopā ar robežsargiem dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts.”;

9) regulas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem:

“6. pants

Sekošana pētniecībai un tās atbalstīšana

Aģentūra proaktīvi seko un sniedz atbalstu attīstībai zinātniskās pētniecības jomā, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību, un minēto informāciju izplata Komisijai un dalībvalstīm.

7. pants

Tehniskais aprikojums

1. Saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem Aģentūra pati vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti var iegādāties vai nomāt ārējo robežu kontrolei vajadzīgo tehnisko aprikojumu, lai veiktu kopīgos pasākumus, eksperimentālos projektus, ātrās reaģēšanas operācijas, kopīgos atgriešanas pasākumus vai tehniskās palīdzības projektus.

Pirms jebkuras aprikojuma iegādes vai nomas, kas saistīta ar ievērojamām izmaksām Aģentūrai, veic rūpīgu vajadzību, kā arī izmaksu/ ieguvsu analīzi. Jebkādu šādus izdevumus paredz Aģentūras budžetā, ko pieņem Valde saskaņā ar 29. panta 9. punktu. Ja Aģentūra iegādājas vai nomā svarīgu tehnisko aprikojumu, piemēram, kuģus vai transportlīdzekļus patruļām atklātā jūrā un krasta patruļām, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja Aģentūra veic aprikojuma iegādi vai tā iegādi kopīpašumā, tā oficiāli vienojas ar kādu no dalībvalstīm, ka šī dalībvalsts nodrošinās aprikojuma reģistrāciju saskaņā ar saviem piemērojamiem tiesību aktiem;

b) nomāšanas gadījumā aprikojumu reģistrē kādā no dalībvalstīm.

Pamatojoties uz Aģentūras izstrādāto nolīguma paraugu, dalībvalsts, kurā aprikojums reģistrēts, un Aģentūra vienojas par kārtību, kādā Aģentūrai nodrošina līdzīpašumā esošo aktīvu pilnīgu pieejamību konkrētos laikposmos, kā arī par aprikojuma izmantošanas nosacījumiem.

Dalībvalsts, kurā reģistrēts aprikojums, vai tehniskā aprikojuma piegādātājs nodrošina vajadzīgos ekspertus un tehnisko komandu, lai aprikojumu varētu ekspluatēt juridiski pareizā un drošā veidā.

2. Aģentūra izveido un uztur centralizētu reģistru aprikojumam tehniskā aprikojuma rezervē, ko veido vai nu dalībvalstīm, vai Aģentūrai piederošs aprikojums vai dalībvalstīm un Aģentūrai kopīpašumā esošs aprikojums ārējo robežu kontroles vajadzībām. Tehniskā aprikojuma rezerve ietver minimālo skaitu visos tehniskā aprikojuma veidos, kā minēts šā panta 5. punktā. Aprikojumu, kas iekļauts tehniskā aprikojuma rezervē, izmanto 3., 8.a un 9. pantā minētajiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dod ieguldījumu tehniskā aprikojuma rezervē, kas minēta 2. punktā. Dalībvalstu ieguldījumus rezervē un tehniskā aprikojuma izmantošanu konkrētās operācijās plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem un tādā mērā, kā tas veido minimālo tehniskā aprikojuma rezervi par attiecīgo gadu, dalībvalstis savu tehnisko aprikojumu dara pieejamu izmantošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tām nav jārisina ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu izsaka vismaz 45 dienas pirms paredzētās izvietojuma. Valstu ieguldījumu tehniskā aprikojuma rezervē pārskata katru gadu.

4. Aģentūra savā reģistrā iekļauj šādas ziņas par tehnisko aprīkojumu:

- a) klasifikācija pēc aprīkojuma veida un pasākuma veida;
- b) klasifikācija pēc īpašnieka (dalībvalsts, Aģentūra, citi);
- c) pieprasītā aprīkojuma kopējais skaits;
- d) vajadzīgā komanda, ja piemērojams;
- e) cita informācija, piemēram, ziņas par reģistrāciju, transporta un apkopes prasības, valstī piemērotie eksporta noteikumi, tehniskās instrukcijas vai cita informācija, kas ir svarīga aprīkojuma pareizai izmantošanai.

5. Aģentūra finansē tā tehniskā aprīkojuma izmantošanu, kas veido tā tehniskā aprīkojuma vienību minimālo skaitu, ko dalībvalsts ir nodrošinājusi attiecīgajā gadā. Tā tehniskā aprīkojuma izmantošanu, kas neveido minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, Aģentūra līdzfinansē līdz pat 100 % no attaisnotajiem izdevumiem, ņemot vērā to dalībvalstu konkrētos apstākļus, kuras šādu tehnisko aprīkojumu izvietot.

Par noteikumiem attiecībā uz tehnisko aprīkojumu, tostarp par vajadzīgo minimālo vienību skaitu katram tehniskā aprīkojuma veidam, izmantošanas nosacījumiem un izmaksu atlīdzināšanu, reizi gadā pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj Valde saskaņā ar 24. pantu. Budžeta apsvērumu dēļ Valdei šis lēmums būtu jāpieņem līdz katra gada 31. martam.

Minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu ierosina Aģentūra saskaņā ar tās vajadzībām, jo īpaši, lai spētu veikt kopīgos pasākumus, eksperimentālos projektus, ātrās reaģēšanas operācijas un kopīgos atgriešanas pasākumus, saskaņā ar tās darba plānu attiecīgajam gadam.

Ja ar minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu nepietiek, lai īstenotu darbības plānu, kas pieņemts kopīgajiem pasākumiem, eksperimentālajiem projektiem, ātrās reaģēšanas operācijām vai kopīgajiem atgriešanas pasākumiem, Aģentūra minēto plānu pārskata, balstoties uz pamatotajām vajadzībām un nolīgumu, kurš noslēgts ar dalībvalstīm.

6. Aģentūra reizi mēnesī ziņo Valdei par tehniskā aprīkojuma rezervē ietvertā aprīkojuma sastāvu un izmantošanu. Ja 5. punktā minētais minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nav sasniegts, izpilddirektors par to nekavējoties ziņo Valdei. Valde nekavējoties pieņem lēmumu par tehniskā aprīkojuma izmantošanas prioritātēm un veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konstatētos trūkumus. Tā

informē Komisiju par konstatētajiem trūkumiem un veiktajiem pasākumiem. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi, darot zināmu arī savu vērtējumu.

7. Aģentūra katru gadu informē Eiropas Parlamentu par tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts ir nodevusi tehniskā aprīkojuma rezervē saskaņā ar šo pantu.”;

10) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (“LESD”) 78. panta 3. punktu, viena vai vairākas dalībvalstis, kuras saskaras ar īpašām un nesamērīgām grūtībām, var pieprasīt Aģentūras palīdzību gadījumos, ja vajadzīga pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, īstenojot to saistības attiecībā uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību. Saskaņā ar 3. pantu Aģentūra organizē piemērotu tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstij(-īm), kas to pieprasījusi(-šas).”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) izvietot Eiropas robezsardzes vienību robezsargus.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, lai to izmantotu tās eksperti un saistībā ar ātrās reaģēšanas operācijām to īstenošanas laikā.”;

11) regulas 8.a pantu aizstāj ar šādu:

“8.a pants

Ātrās reaģēšanas operācijas

Saņemot pieprasījumu no dalībvalsts, kas saskaras ar neatliekamu un ārkārtēju grūtību situāciju, īpaši gadījumos, kad noteiktās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas mēģina nelegāli iekļūt dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var izvietot vienu vai vairākas Eiropas robezsardzes vienības (“vienība(-as)”) pieprasītājās dalībvalsts teritorijā uz attiecīgu laikposmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 863/2007 4. pantu.”;

12) regulas 8.d panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja izpilddirektors nolemj izvietot vienu vai vairākas vienības, Aģentūra kopā ar pieprasītāju dalībvalsti nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecas darbdienu pēc lēmuma pieņemšanas dienas izstrādā darbības plānu saskaņā ar 8.e pantu.”;

13) regulas 8.e panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta e), f) un g) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“e) vienību sastāvs, kā arī cita atbilstīga personāla izvietošana;

f) pavēlniecības un kontroles noteikumi, tostarp uzņēmējas dalībvalsts robežsargu, kas atbildīgi par Aģentūras sadarbību ar vienībām, un jo īpaši to robežsargu, kas komandē vienības izvietojuma laikā, uzvārdi un dienesta pakāpes un vienību vieta komandķēdē;

g) tehniskais aprīkojums, ko izmantos kopīgi ar vienībām, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumi, pieprasītais komandas sastāvs, transports un citi loģistikas faktori, un finanšu noteikumi;”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“h) sīki izstrādāti noteikumi par kārtību, kādā Aģentūra Valdei un attiecīgajām dalībvalstis iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;

i) ziņošanas un novērtējuma sistēma, kurā norādīti kritēriji novērtējuma ziņojumam un datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums saskaņā ar 3. panta 3. punktu;

j) par pasākumiem jūrā norāda specifisku informāciju attiecībā uz atbilstīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek ātrās reaģēšanas operācija, iekļaujot atsauces uz starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izkāpšanu krastā;

k) kārtība, kādā notiek sadarbība ar trešām valstīm, citām Savienības aģentūrām un struktūrām vai starptautiskām organizācijām.”;

14) regulas 8.h panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Aģentūra pilnībā sedz izmaksas, kas dalībvalstīm rodas, nodrošinot savas valsts robežsargu pieejamību 3. panta 1.b punktā, 8.a un 8.c pantā minētajiem mērķiem.”;

15) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Sadarbība atgriešanas jomā

1. Saskaņā ar Savienības atgriešanas politiku un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (*), un neizskatot atgriešanas lēmumu pamatotību, Aģentūra sniedz vajadzīgo palīdzību un pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma arī nodrošina dalībvalstu kopīgo atgriešanas pasākumu koordināciju vai organizāciju, tostarp lidmašīnu fraktēšanu šādu pasākumu vajadzībām. Aģentūra finansē vai līdzfinansē šajā punktā minētos pasākumus un projektus, piešķirot dotācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamajiem finanšu noteikumiem. Aģentūra var arī izmantot pieejamos Savienības finanšu līdzekļus atgriešanas jomā. Aģentūra nodrošina, ka dotāciju nolīgumos ar dalībvalstīm finanšu atbalsta nosacījums ir Pamatiesību hartas pilnīga ievērošana.

1.a Lai nodrošinātu to trešo valstu valstspiederīgo, kas uzturas nelegāli, atgriešanu, Aģentūra izstrādā Rīcības kodeksu, kuru piemēro visiem Aģentūras koordinētajiem kopīgajiem atgriešanas pasākumiem un kurā aprakstītas kopējās standartizētās procedūras, kas vienkāršo kopīgo atgriešanas pasākumu organizēšanu un nodrošina izraidīšanu humānā veidā, pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši tādas principus kā cilvēka cieņa, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību un diskriminācijas aizliegums.

1.b Rīcības kodeksā jo īpaši tiek pievērsta uzmanība Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktā noteiktajam pienākumam nodrošināt efektīvu piespiedu atgriešanās uzraudzības sistēmu un šīs regulas 26.a panta 1. punktā minēto Pamattiesību stratēģiju. Kopīgo atgriešanas pasākumu uzraudzība būtu jāveic, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, visu kopīgā atgriešanas pasākuma laiku, sākot ar laikposmu pirms aizbraukšanas līdz izraidāmo personu nodošanai valstij, uz kuru tie atgriežas.

1.c Dalībvalstis regulāri informē Aģentūru par to, kāda Aģentūras palīdzība vai koordinācija tām ir vajadzīga. Aģentūra izstrādā izvērstu darbības plānu, lai nodrošinātu pieprasītājām dalībvalstīm vajadzīgo operatīvo atbalstu, tostarp 7. panta 1. punktā minēto tehnisko aprīkojumu. Par izvērsta darbības plāna saturu un *modus operandi* lemj Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma saskaņā ar 24. pantu.

2. Aģentūra sadarbojas ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, kas minētas 14. pantā, lai noteiktu paraugpraksi attiecībā uz ceļošanas dokumentu iegūšanu un trešo valstu valstspiederīgo, kas uzturas nelegāli, atgriešanu.

(*) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.”;

16) regulas 10. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Veicot savus pienākumus un īstenojot savas pilnvaras, pieaicinātās amatpersonas ievēro Savienības tiesību aktus un starptautiskās tiesības, kā arī respektē pamattiesības un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.”;

17) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Informācijas apmaiņas sistēmas

Aģentūra var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu tās informācijas apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, kā arī attiecīgā gadījumā ar 13. pantā minētajām Savienības aģentūrām. Tā izstrādā un izmanto informācijas sistēmu, kas ir piemērota klasificētas informācijas, tostarp 11.a, 11.b un 11.c pantā minēto personas datu, apmaiņai ar šiem dalībniekiem.

Aģentūra var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu tās informācijas apmaiņu ar Apvienoto Karalisti un Īriju, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, ja šī informācija saistīta ar pasākumiem, kuros tās piedalās saskaņā ar 12. pantu un 20. panta 5. punktu.”;

18) iekļauj šādus pantus:

“11.a pants

Datu aizsardzība

Personas datu apstrādei, ko veic Aģentūra, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

Valde izstrādā noteikumus, kā Aģentūrai jāpiemēro Regula (EK) Nr. 45/2001, tostarp attiecībā uz Aģentūras datu

aizsardzības inspektoru. Minētos noteikumus izstrādā pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Neskarot regulas 11.b un 11.c pantu, Aģentūra var apstrādāt personas datus administratīviem nolūkiem.

11.b pants

Personas datu apstrāde saistībā ar kopīgajiem atgriešanas pasākumiem

1. Īstenojot savus organizatoriskos un koordinācijas pienākumus attiecībā uz 9. pantā minētajiem dalībvalstu veiktajiem kopīgajiem atgriešanas pasākumiem, Aģentūra var apstrādāt to personu datus, uz kurām attiecas šie kopīgie atgriešanas pasākumi.

2. Šādu personas datu apstrāde notiek saskaņā ar nepieciešamības un samērīguma principiem. Jo īpaši tā stingri aprobežojas tikai ar tiem personas datiem, kuri ir nepieciešami kopīgo atgriešanas pasākumu mērķiem.

3. Personas datus dzēš, tiklīdz ir sasniegts mērķis, kādam tie savākti, un ne vēlāk kā desmit dienas pēc tam, kad beidzies kopīgais atgriešanas pasākums.

4. Ja dalībvalsts nav pārsūtījusi saņēmējam personas datus, šos datus var pārsūtīt Aģentūra.

5. Šo pantu piemēro saskaņā ar 11.a pantā minētajiem pasākumiem.

11.c pants

Kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu un ātrās reaģēšanas operāciju laikā savāktu personas datu apstrāde

1. Neskarot dalībvalstu kompetenci vākt personas datus saistībā ar kopīgajiem pasākumiem, eksperimentālajiem projektiem un ātrās reaģēšanas operācijām un ievērojot 2. un 3. punktā noteiktos ierobežojumus, Aģentūra var turpmāk apstrādāt šādu operatīvo pasākumu laikā dalībvalstu savāktos personas datus, kuri ir nosūtīti Aģentūrai, lai veicinātu dalībvalstu ārējo robežu drošību.

2. Šāda personas datu turpmāka apstrāde, ko veic Aģentūra, aprobežojas tikai ar to personu datiem, par kurām ir dalībvalstu kompetento iestāžu pamatotas aizdomas, ka šīs personas ir iesaistījušās noziedzīgās pārrobežu darbībās, veicinājušas nelegālās migrācijas darbības vai cilvēku tirdzniecību, kā noteikts 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā Padomes Direktīvā 2002/90/EK (2002. gada 28. novembris), ar ko definē neatļautas iecelšanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (*).

3. Šā panta 2. punktā minētos personas datus Aģentūra turpmāk apstrādā tikai šādiem mērķiem:

- a) nosūtīšanai, izskatot katru gadījumu atsevišķi, Eiropalam vai citām Savienības tiesībsardzības iestādēm, ievērojot 13. pantu;
- b) izmantošanai riska analīzes sagatavošanai, kas minēta 4. pantā. Riska analīzes rezultātos personas dati tiek anonimizēti.

4. Personas datus dzēš, tiklīdz tie ir nosūtīti Eiropalam vai citām Savienības aģentūrām vai izmantoti 4. pantā minētajai riska analīzei. Uzglabāšanas ilgums jebkurā gadījumā nepārsniedz trīs mēnešus pēc šādu datu savākšanas dienas.

5. Šādu personas datu apstrāde notiek saskaņā ar nepieciešamības un samērīguma principiem. Aģentūra neizmanto personas datus izmeklēšanas nolūkiem, par ko ir atbildīgas dalībvalstu kompetentās iestādes.

Personas datu apstrādi jo īpaši stingri ierobežo, un tā attiecas tikai uz tiem personas datiem, kuri pieprasīti 3. punktā minētajiem mērķiem.

6. Neskarot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, šādu Aģentūras apstrādāto personas datu tālāka nosūtīšana vai cita veida paziņošana trešām valstīm vai trešām personām ir aizliegta.

7. Šo pantu piemēro saskaņā ar 11.a pantā minētajiem pasākumiem.

11.d pants

Drošības noteikumi klasificētas informācijas un konfidenciālas neklasificētas informācijas aizsardzībai

1. Aģentūra piemēro Komisijas drošības noteikumus, kas izklāstīti pielikumā Komisijas Lēmumam 2001/844/EK, EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu (**). Minētos noteikumus piemēro, *inter alia*, klasificētas informācijas apmaiņai, apstrādei un glabāšanai.

2. Aģentūra piemēro drošības principus, kuri attiecas uz neklasificētas sensitīvas informācijas apstrādi, kā izklāstīts šā panta 1. punktā minētajā lēmumā un kā tos īsteno Komisija. Valde izstrādā pasākumus šo drošības principu piemērošanai.

(*) OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.

(**) OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.”;

19) regulas 13. un 14. pantu aizstāj ar šādiem:

“13. pants

Sadarbība ar Savienības aģentūrām un struktūrām un starptautiskajām organizācijām

Aģentūra var sadarboties ar Eiropolu, Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (EPAB), Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (“Pamattiesību aģentūra”), citām Savienības aģentūrām un struktūrām un starptautiskajām organizācijām, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, ievērojot darba vienošanos, ko noslēdz ar šīm struktūrām, saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem un noteikumiem par šo struktūru kompetenci. Katrā gadījumā par ikvienu šādu vienošanos Aģentūra informē Eiropas Parlamentu.

Aģentūras apstrādāto personas datu tālāku nosūtīšanu vai cita veida paziņošānu citām Savienības aģentūrām vai struktūrām reglamentē īpašas darba vienošanās attiecībā uz apmaiņu ar personas datiem, un to iepriekš apstiprina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.

Aģentūra var arī uzaicināt – ja saņemta attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišana – Savienības iestāžu un struktūru vai starptautisko organizāciju novērotājus piedalīties 3., 4. un 5. pantā minētajās Aģentūras darbībās, ja viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar darbību vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties tikai ar iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu attiecībā uz 4. un 5. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu – attiecībā uz 3. pantā minētajām darbībām. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj 3.a panta 1. punktā minētajā darbības plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajos pasākumos saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

14. pants

Operatīvās sadarbības ar trešām valstīm un sadarbības ar trešo valstu kompetentajām iestādēm veicināšana

1. Jautājumos, uz kuriem attiecas Aģentūras darbības, un ciktāl tas vajadzīgs, lai pildītu tās pienākumus, Aģentūra veicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvo sadarbību, ievērojot Savienības ārējo attiecību politiku un cilvēktiesības.

Aģentūra un dalībvalstis ievēro normas un standartus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajām normām un standartiem, arī tad, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek šo valstu teritorijā.

Sadarbojoties ar trešām valstīm, tiek veicināti Eiropas robežu pārvaldības standarti, arī attiecībā uz pamattiesību un cilvēka cieņas ievērošanu.

2. Saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem Aģentūra var sadarboties ar trešo valstu iestādēm, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz ar šīm iestādēm. Šīs darba vienošanās attiecas vienīgi uz operatīvās sadarbības vadību.

3. Aģentūra var izvietot trešās valstīs savus sadarbības koordinatorus, kuriem būtu jāparedz augstākā iespējamā aizsardzība viņu pienākumu veikšanai. Viņi veido daļu no tiem dalībvalstu sadarbības koordinatoru tīkliem imigrācijas jomā vietējā vai reģionālajā mērogā, kas izveidoti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 (2004. gada 19. februāris) par sadarbības koordinatoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (*). Sadarbības koordinatorus izvieta vienīgi tādās trešās valstīs, kur robežu pārvaldības praksē tiek ievērots cilvēktiesību standartu minimums. Viņu izvietojumu apstiprina Valde. Savienības ārējo attiecību politikā prioritāte attiecībā uz koordinatoru nosūtīšanu piešķirama tām trešām valstīm, kuras, pamatojoties uz riska analīzi, uzskatāmas par nelegālās migrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm. Aģentūra uz savstarpējības pamatiem uz ierobežotu laiku var uzņemt arī sadarbības koordinatorus, ko nosūtījušas minētās trešās valstis. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma un saskaņā ar 24. pantu katru gadu pieņem prioritāšu sarakstu.

4. Aģentūras sadarbības koordinatoru uzdevumi, ievērojot Savienības tiesību aktus un pamattiesības, ietver kontaktu izveidošanu un uzturēšanu ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs, uz kurām tie ir nosūtīti, nolūkā dot ieguldījumu nelegālās imigrācijas novēršanā, tās apkarošanā un nelegālo imigrantu atgriešanā.

5. Aģentūra var izmantot Savienības līdzekļus saskaņā ar to atbilstīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības ārējo attiecību politiku. Attiecībā uz jautājumiem, kurus aptver šī regula, tā var uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus trešās valstīs.

6. Aģentūra ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu var uzaicināt arī novērotājus no trešām valstīm piedalīties 3., 4. un 5. pantā minētajos pasākumos, ja viņu klātbūtne atbilst minēto pasākumu mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto pasākumu vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties

tikai ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu attiecībā uz 4. un 5. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu – attiecībā uz 3. pantā minētajām darbībām. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj 3.a panta 1. punktā minētajā darbības plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajos pasākumos saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

7. Noslēdzot 2. panta 2. punktā minētos divpusējos nolīgumus, dalībvalstis var tajos ietvert noteikumus par Aģentūras lomu un kompetenci, jo īpaši par Aģentūras nosūtīto vienību locekļu pilnvaru īstenošanu 3. pantā minētajos kopīgajos pasākumos vai eksperimentālajos projektos.

8. Šā panta 2. un 3. punktā minētajām darbībām ir vajadzīgs Komisijas iepriekšējs atzinums, un par minētajām darbībām pēc iespējas drīz pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

(*) OV L 64, 2.3.2004., 1. lpp.”;

20) regulas 15. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Aģentūra ir Savienības struktūra. Tā ir tiesību subjekts.”;

21) iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Aģentūrai paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina minētā dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekam, Valdes locekļiem, Aģentūras darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes nolīgumā starp Aģentūru un dalībvalsti, kurā atrodas Aģentūra, pēc tam, kad saņemts Valdes apstiprinājums. Dalībvalstij, kurā atrodas Aģentūra, būtu jānodrošina iespējami vislabākie apstākļi, lai nodrošinātu Aģentūras pienācīgu darbību, tostarp daudzvalodu Eiropas izglītību un piemērotus transporta savienojumus.”;

22) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Nolūkā īstenot 3.b panta 5. punktu saskaņā ar 8.g pantu koordinatora statusā var norīkot vienīgi Aģentūras darbinieku, uz kuru attiecas Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības II sadaļa. Regulas 3.b panta 3. punkta īstenošanas nolūkos Eiropas robežsardzes vienībās drīkst iekļaut vienīgi tos valstu ekspertus, ko dalībvalsts norīkojusi darbam Aģentūrā. Aģentūra ieceļ tos valstu ekspertus, kas saskaņā ar minēto pantu tiek iekļauti Eiropas robežsardzes vienībās.”;

b) pievieno šādus punktus:

“4. Vienojoties ar Komisiju, Valde pieņem vajadzīgos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 110. pantu.

5. Valde var pieņemt noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm norīkot valstu ekspertus uz Aģentūru. Šajos noteikumos ņem vērā 3.b panta 3. punktā noteiktās prasības un īpaši to, ka šie eksperti tiek uzskatīti par pieaicinātām amatpersonām un ka viņiem ir 10. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Tajos paredz noteikumus par izvietojanas nosacījumiem.”;

23) regulas 20. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) nosaka Aģentūras organizatorisko struktūru un pieņem Aģentūras personāla politiku, jo īpaši personāla politikas daudzgadu plānu. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (*), personāla politikas daudzgadu plānu iesniedz Komisijai un pēc Komisijas labvēlīga atzinuma saņemšanas – budžeta lēmējinstīcijai;

(*) OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.”;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“i) pieņem Aģentūras daudzgadu plānu, kura mērķis ir iezīmēt Aģentūras darbības ilgtermiņa stratēģiju.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Valde var sniegt padomus izpilddirektoram par jebkuru jautājumu, kas cieši saistīts ar ārējo robežu operatīvās pārvaldības attīstību, tostarp ar pētniecību saistītām darbībām, kas paredzētas 6. pantā.”;

24) regulas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:

“Pilnvaru termiņus var pagarināt.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Valstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, piedalās Aģentūras darbā. Valdē tām katrai ir viens pārstāvis un viens aizstājējs. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem to asociācijas nolīgumos ir izstrādātas vienošanās, ar kurām nosaka veidu, apjomu un sīki izstrādātus noteikumus minēto valstu līdzdalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.”;

25) regulas 25. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt izpilddirektoru ziņot par savu uzdevumu izpildi, jo īpaši par Pamattiesību stratēģijas īstenošanu un uzraudzību, Aģentūras iepriekšējā gada vispārējo ziņojumu, nākamā gada darba programmu un Aģentūras daudzgadu plānu, kas minēts 20. panta 2. punkta i) apakšpunktā.”;

b) panta 3. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“g) nodrošināt 3.a un 8.e pantā minētā darbības plāna īstenošanu.”;

26) iekļauj šādu pantu:

“26.a pants

Pamattiesību stratēģija

1. Aģentūra izstrādā, pilnveido un īsteno Pamattiesību stratēģiju. Aģentūra izveido efektīvu mehānismu pamattiesību ievērošanas uzraudzībai visās Aģentūras darbībās.

2. Aģentūra izveido Konsultatīvo forumu, kurš palīdz izpilddirektoram un Valdei ar pamattiesībām saistītos jautājumos. Aģentūra aicina piedalīties Konsultatīvajā forumā Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, Pamattiesību aģentūru, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos un citas atbilstīgas organizācijas. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par Konsultatīvā foruma sastāvu un tā darbības metodiku, kā arī par kārtību, kādā tam nodod informāciju.

Ar Konsultatīvo forumu apspriežas par Pamattiesību stratēģijas, Rīcības kodeksa un kopējās robežsargu apmācības pamatprogrammas turpmāko pilnveidošanu un īstenošanu.

Konsultatīvais forums izstrādā gada ziņojumu par savām darbībām. Minēto ziņojumu dara publiski pieejamu.

3. Valde ieceļ pamattiesību amatpersonu, un viņam ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze pamattiesību jomā. Pienākumu izpildē pamattiesību amatpersona ir neatkarīga

un tieši atskaitās Valdei un Konsultatīvajam forumam. Viņš regulāri ziņo un šādā veidā piedalās pamattiesību uzraudzības mehānismā.

4. Pamattiesību amatpersonai un Konsultatīvajam forumam ir piekļuve visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu visos Aģentūras pasākumos.”;

27) regulas 33. pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Pirmajā novērtējumā pēc tam, kad stājusies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2011 (2011. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*), analizē arī vajadzību vēl ciešāk koordinēt dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību, tostarp iespējas izveidot Eiropas robežsardzes sistēmu.

2.b Novērtējumā iekļauj īpašu analīzi par to, kā, piemērojot šo regulu, ir ievērota Pamattiesību harta.

_____ (*) OV L 304, 22.11.2011., 1. lpp.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. DOWGIELEWICZ

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1169/2011

(2011. gada 25. oktobris)

par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 169. pantā paredzēts, ka Savienībai jāsekmē patērētāju tiesību aizsardzības augsta līmeņa sasniegšana, veicot 114. pantā noteiktos pasākumus.

(2) Nekaitīgas un veselīgas pārtikas brīva aprīte ir būtisks iekšējā tirgus aspekts un ievērojami ietekmē gan iedzīvotāju veselību un labklājību, gan viņu sociālās un ekonomiskās intereses.

(3) Nolūkā sasniegt augstu patērētāju veselības aizsardzības līmeni un garantēt viņu tiesības uz informāciju būtu jānodrošina patērētāju pienācīga informētība par uzturā lietoto pārtiku. Patērētāju izvēli *inter alia* var ietekmēt veselības, ekonomiski, vides, sociāli un ētiski apsvērumi.

(4) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprītes tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾, pārtikas aprītes tiesību aktu mērķis ir nodrošināt patērētājiem pamatu apzinātas izvēles izdarīšanai attiecībā uz uzturā lietoto pārtiku un nepieļaut praksi, kas var maldināt patērētāju.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽⁴⁾, ietver noteiktus aspektus attiecībā uz informācijas sniegšanu patērētājiem, lai nepieļautu maldinošu praksi vai informācijas noklusēšanu. Negodīgas komercprakses vispārīgie principi būtu jāpapildina ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.

(6) Savienības pārtikas produktu marķēšanas noteikumi, kas attiecas uz visiem pārtikas produktiem, ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽⁵⁾. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1978. gadā, tāpēc tie būtu jāatjaunina.

(7) Padomes Direktīvā 90/496/EEK (1990. gada 24. septembris) par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu ⁽⁶⁾ ietverti noteikumi par uzturvērtības informācijas saturu un noformējumu uz fasētu produktu iepakojuma. Saskaņā ar minētajiem noteikumiem uzturvērtības informācijas iekļaušana ir brīvprātīga, ja vien attiecībā uz pārtikas produktu nav norādes par tā uzturvērtību. Lielākā daļa minētās direktīvas noteikumu izstrādāti 1990. gadā, tāpēc tie būtu jāatjaunina.

(8) Galvenās marķēšanas prasības papildina vairāki noteikumi, ko piemēro visiem pārtikas produktiem īpašos apstākļos vai noteiktām pārtikas produktu kategorijām. Turklāt ir vairāki īpaši noteikumi, ko piemēro īpašiem pārtikas produktiem.

⁽¹⁾ OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 16. jūnija nostāja (OV C 236 E, 12.8.2011., 187. lpp.) un Padomes 2011. gada 21. februāra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 102 E, 2.4.2011., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 29. septembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp.

- (9) Lai gan pašreizējo marķēšanas tiesību aktu sākotnējie mērķi un pamatelementi ir joprojām spēkā, tie jāvienkāršo, lai tie būtu atbilstīgāki un skaidrāki ieinteresētajām personām, un jāatjaunina, lai pārtikas produktu informācijas jomā ņemtu vērā jaunākās attīstības tendences. Ar šo regulu uzlabos iekšējā tirgus darbību, vienkāršojot tiesību aktus, nodrošinot juridisko noteiktību un administratīvā sloga samazināšanu, un nodrošinās labumu iedzīvotājiem, nosakot, ka jāveic precīza, saprotama un salīdzinājama pārtikas produktu marķēšana.
- (10) Sabiedrība kopumā interesējas par uztura un veselības saistību un par piemērota uztura izvēli individuālām vajadzībām. Komisijas 2007. gada 30. maija Baltajā grāmatā par Eiropas stratēģiju attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos ("Komisijas Baltā grāmata"), ir uzsvērts, ka uzturvērtības marķējums ir svarīgs veids, kā informēt patērētājus par pārtikas produktu sastāvu un palīdzēt viņiem veikt apzinātu izvēli. Komisijas 2007. gada 13. marta paziņojumā "ES Patērētāju politikas stratēģija 2007.–2013. gadam – patērētāju tiesību nodrošināšana, labklājības uzlabošana, efektīva aizsardzība" uzsvērts, ka efektīvai konkurencei un patērētāju labklājībai ļoti nozīmīga ir patērētāju apzinātās izvēles iespēja. Uztura pamatprincipu zināšana un atbilstīgas informācijas pieejamība par pārtikas produktiem ievērojami palīdzētu patērētājam izdarīt šādu apzinātu izvēli. Izglītošanas un informēšanas kampaņas ir nozīmīgs instruments, lai uzlabotu patērētāju izpratni par pārtikas produktu informāciju.
- (11) Lai veicinātu juridisko noteiktību un nodrošinātu racionālu un konsekventu tiesību aktu piemērošanu, ir atbilstīgi atcelt Direktīvas 90/496/EEK un 2000/13/EK un aizstāt tās ar vienu regulu, kas nodrošina noteiktību patērētājiem un citām ieinteresētajām personām un samazina administratīvo slogu.
- (12) Skaidrības labad ir atbilstīgi atcelt citus horizontālos tiesību aktus un iekļaut tos šajā regulā, proti, Komisijas Direktīvu 87/250/EEK (1987. gada 15. aprīlis) par spirta tilpumkoncentrācijas norādi, marķējot alkoholiskos dzērienus pārdošanai galapatērētājam⁽¹⁾, Komisijas Direktīvu 1999/10/EK (1999. gada 8. marts), ar ko paredz atkāpes no Padomes Direktīvas 79/112/EEK 7. panta noteikumiem attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu⁽²⁾, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK (2002. gada 18. jūlijs) par hinīnu saturošo un kofeīnu saturošo pārtikas produktu marķēšanu⁽³⁾, Komisijas Regulu (EK) Nr. 608/2004 (2004. gada 31. marts) par tādas pārtikas un pārtikas sastāvdaļu marķēšanu, kam pievienoti fitosterīni, fitosterīnu esteri, fitostanoli un/vai fitostanolu esteri⁽⁴⁾, un Komisijas Direktīvu 2008/5/EK (2008. gada 30. janvāris) par tādu norāžu obligātu iekļaušanu
- dažu pārtikas produktu marķējumā, kas nav paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK⁽⁵⁾.
- (13) Jānosaka vienotas definīcijas, principi, prasības un procedūras, lai radītu skaidru sistēmu un kopēju pamatu Savienības un valstu pasākumiem, ko piemēro pārtikas produktu informācijai.
- (14) Lai nodrošinātu visaptverošu un evolucionāru pieeju informācijai, ko patērētājiem sniedz attiecībā uz uzturā lietoto pārtiku, būtu jānosaka plaša definīcija tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju, kas ietver vispārējus un īpašus noteikumus, un arī plaša definīcija pārtikas produktu informācijai, attiecinot to uz informācijas sniegšanu dažādos veidos, ne tikai ar etiķeti.
- (15) Savienības noteikumi būtu jāpiemēro vienīgi uzņēmumiem, kuru koncepcijā iekļauta noteikta darbības nepārtrauktība un noteikts organizācijas līmenis. Šīs regulas darbības jomā nebūtu jāietilpst tādām darbībām kā privātpersonu veikta neregulāra darbība ar pārtiku un tās piegāde, ēdiena servēšana un pārtikas pārdošana, piemēram, labdarības pasākumos, vietējo kopienu gadatirgos un sanāksmēs.
- (16) Tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, lai tos varētu atjaunināt atbilstīgi jaunām patērētāju informācijas prasībām, un būtu jānodrošina līdzsvars starp iekšējā tirgus aizsardzību un atšķirībām dalībvalstu patērētāju uztverē.
- (17) Galvenajam apsvērumam, prasot obligātu pārtikas produktu informāciju, vajadzētu būt iespējai ļaut patērētājiem atpazīt un atbilstīgi lietot pārtiku un izdarīt izvēli, kas atbilst viņu individuālajām uztura vajadzībām. Ar šādu mērķi pārtikas aprīvē iesaistītiem uzņēmējiem būtu jāatvieglo minētās informācijas pieejamība vajadzīgām personām.
- (18) Lai nodrošinātu, ka tiesību akti par pārtikas produktu informāciju ir pielāgojami patērētāju mainīgajām vajadzībām pēc informācijas, apsverot vajadzību prasīt obligātu pārtikas produktu informāciju, būtu jāņem arī vērā lielākās daļas patērētāju plaši izrādītā interese saņemt noteiktu informāciju.
- (19) Jaunas obligātas prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju būtu jānosaka tikai tad un tikai tajos gadījumos, ja tas ir nepieciešams saskaņā ar subsidiaritātes, proporcionālītātes un ilgtspējīguma principu.

(1) OV L 113, 30.4.1987., 57. lpp.

(2) OV L 69, 16.3.1999., 22. lpp.

(3) OV L 191, 19.7.2002., 20. lpp.

(4) OV L 97, 1.4.2004., 44. lpp.

(5) OV L 27, 31.1.2008., 12. lpp.

- (20) Tiesību aktos par pārtikas produktu informāciju būtu jāaizliedz tādas informācijas sniegšana, kas var maldināt patērētāju, jo īpaši attiecībā uz pārtikas raksturīgajām pazīmēm, iedarbību un īpašībām, vai piedēvēt pārtikai ārstnieciskas īpašības. Lai noteikumi būtu efektīvi, minētajam aizliegumam būtu jāattiecas arī uz pārtikas produktu reklamēšanu un noformējumu.
- (21) Lai nepieļautu, ka noteikumi par pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju atbildību attiecībā uz pārtikas produktu informāciju ir sadrumstaloti, ir atbilstīgi precizēt pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju atbildību šajā jomā. Minētajam precizējumam būtu jāatbilst atbildībai pret patērētāju, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 17. pantā.
- (22) Būtu jāizveido saraksts ar visu obligāto informāciju, kas būtu jāsniedz faktiski par visiem pārtikas produktiem, kuri paredzēti galapatērētājiem un ēdināšanas iestādēm. Sarakstā būtu jāiekļauj informācija, ko jau paredz esošie Savienības tiesību akti, ņemot vērā, ka to parasti uzskata par vērtīgu *acquis* attiecībā uz patērētāju informāciju.
- (23) Lai ņemtu vērā izmaiņas un attīstību pārtikas produktu informācijas jomā, būtu jāpieņem noteikumi, ar kuriem Komisiju pilnvaro nodrošināt noteiktu ziņu pieejamību ar citu līdzekļu starpniecību. Apspriedēm ar ieinteresētajām personām būtu jāveicina savlaicīga un precīza izmaiņu veikšana pārtikas produktu informācijas prasībās.
- (24) Dažas sastāvdaļas vai citas vielas, vai citi produkti (piemēram, pārstrādes palīg līdzekļi), ko izmanto pārtikas ražošanā un kas saglabājas tās saturā, dažiem cilvēkiem var izraisīt alerģiju vai nepanesamību, un daži no alerģijas vai nepanesamības veidiem rada apdraudējumu šo personu veselībai. Tāpēc ir svarīgi norādīt informāciju par pārtikas piedevu, pārstrādes palīg līdzekļu un citu vielu vai produktu ar zinātniski pierādītu alerģisku vai nepanesamību izraisīto ietekmi, lai patērētāji, jo īpaši tie, kuri cieš no pārtikas alerģijas vai nepanesamības, varētu veikt apzinātu un drošu izvēli.
- (25) Lai informētu patērētājus par tādu nanomateriālu klātbūtni pārtikas produktos, kuri iegūti ar inženierijas paņēmieniem, ir lietderīgi sniegt šādu nanomateriālu definīciju. Ņemot vērā iespēju, ka pārtikas produkts, kas satur inženierijas veidā iegūtus nanomateriālus vai sastāv no tiem, ir jauns pārtikas produkts, atbilstīgs tiesiskais regulējums attiecībā uz šo definīciju būtu jāskata saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 258/97 (1997. gada 27. janvāris), kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām⁽¹⁾, gaidāmo pārskatīšanu.
- (26) Pārtikas produktu marķējumam vajadzētu būt skaidram un saprotamam, lai palīdzētu tiem patērētājiem, kuri vēlas veikt labāk apzinātu izvēli attiecībā uz pārtiku un uzturu. Pētījumi liecina, ka laba salasāmība ir svarīgs faktors, lai iedzīvotāji varētu ņemt vērā informācijas norādes, un ka grūti salasāma informācija par produktiem ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc patērētāji nav apmierināti ar pārtikas produktu marķējumu. Tāpēc būtu jāizstrādā visaptveroša pieeja, lai ņemtu vērā visus ar salasāmību saistītos aspektus, tostarp izmantotās rakstzīmes, krāsu un kontrastu.
- (27) Lai nodrošinātu pārtikas produktu informācijas sniegšanu, jāņem vērā visi patērētājiem pieejamie pārtikas piegādes veidi, tostarp pārtikas pārdošana, izmantojot distanciālas saziņas līdzekļus. Lai gan ir skaidrs, ka jebkurai pārtikai, kas tiek piegādāta, izmantojot tālpārdošanu, būtu jāatbilst tām pašām prasībām, kas attiecas uz veikalā pārdoto pārtiku, ir jāprecizē, ka šādos gadījumos attiecīgajai pārtikas produktu obligātajai informācijai vajadzētu būt pieejamai arī pirms pirkuma veikšanas.
- (28) Aizvadītajos gadu desmitos ievērojami attīstījušās pārtikas produktu sasaldēšanas tehnoloģijas, un tagad tās plaši izmanto, gan lai uzlabotu preču apriti Savienības iekšējā tirgū, gan samazinātu risku attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu. Tomēr dažu pārtikas produktu (jo īpaši gaļas un zivju produktu) sasaldēšana un vēlāka atkausēšana ierobežo to iespējamo turpmāko izmantošanu un var arī ietekmēt to nekaitīgumu, garšu un fizisko kvalitāti. Turpretī citus pārtikas produktus, īpaši sviestu, sasaldēšana šādi neietekmē. Tāpēc gadījumā, ja produkts ticis atkausēts, galapatērētāji būtu pienācīgi jāinformē par tā stāvokli.
- (29) Norāde par pārtikas produktu izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu būtu jāsniedz katru reizi, kad tās nenorādīšana var maldināt patērētājus attiecībā uz minēto pārtikas produktu patieso izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu. Katrā gadījumā izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde būtu jāsniedz tādējādi, lai tā nemaldina patērētāju, un pamatojoties uz skaidri noteiktiem kritērijiem, kas nozarei nodrošina vienlīdzīgus darbības noteikumus un uzlabo patērētāju izpratni par informāciju saistībā ar pārtikas produktu izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu. Šie kritēriji nebūtu jāpiemēro attiecībā uz norādēm, kas saistītas ar pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja nosaukumu vai adresi.
- (30) Dažos gadījumos pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji var vēlēties brīvprātīgi norādīt pārtikas produktu izcelsmi, lai pievērstu patērētāju uzmanību produkta kvalitātei. Arī šādām norādēm būtu jāatbilst saskaņotajiem kritērijiem.

(1) OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp.

- (31) Pašlaik Savienībā obligāti ir jānorāda liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu izcelsme ⁽¹⁾, ņemot vērā govju sūkļveida encefalopātijas krīzi, un tas ir radījis noteiktas patērētāju prasības. Komisijas ietekmes novērtējumā ir apstiprināts, ka gaļas izcelsme izraisa lielākās patērētāju bažas. Savienībā tiek patērēts daudz citu veidu gaļas, piemēram, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa. Tādēļ ir atbilstīgi uzlikt par pienākumu obligāti deklarēt minēto produktu izcelsmi. Konkrētās izcelsmes prasības katram gaļas veidam var atšķirties atbilstīgi dzīvnieku sugas īpatnībām. Ir lietderīgi paredzēt ar īstenošanas noteikumiem ieviest obligātās prasības, kas var atšķirties katram gaļas veidam, ņemot vērā proporcionalitātes principu un administratīvo slogu pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem un izpildiestādēm.
- (32) Obligāta izcelsmes norādīšana ir izveidota uz vertikālas pieejas pamata, piemēram, attiecībā uz medu ⁽²⁾, augļiem un dārzeņiem ⁽³⁾, zivīm ⁽⁴⁾, liellopu gaļu un liellopu gaļas produktiem ⁽⁵⁾, olīveļļu ⁽⁶⁾. Vajadzētu izskatīt iespējas prasību par obligātu izcelsmes marķēšanu attiecināt uz citiem pārtikas produktiem. Tādēļ ir atbilstīgi lūgt Komisijai sagatavot ziņojumus par šādiem pārtikas produktiem: gaļas veidi, kas nav liellopu gaļa, cūkgaļa, aitas, kazas un mājputnu gaļa; piens; piens, ko izmanto kā sastāvdaļu piena produktos; gaļa, ko izmanto kā sastāvdaļu; neapstrādāti pārtikas produkti; pārtikas produkti ar vienu sastāvdaļu; un sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta. Tā kā piens ir viens no tiem produktiem, kura izcelsmes norāde tiek uzskatīta par īpaši svarīgu, Komisijas ziņojums par šo produktu būtu jā dara pieejams iespējami drīz. Balstoties uz šādu ziņojumu secinājumiem, Komisija var iesniegt priekšlikumus attiecīgo Savienības noteikumu grozīšanai vai vajadzības gadījumā ierosināt jaunas iniciatīvas atsevišķās nozarēs.
- (33) Savienības nepreferenciālie noteikumi par izcelsmi noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽⁷⁾ un tās īstenošanas noteikumos Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽⁸⁾.
- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).
- (2) Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).
- (3) Komisijas Regula (EK) Nr. 1580/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.).
- (4) Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).
- (5) Regula (EK) Nr. 1760/2000.
- (6) Komisijas Regula (EK) Nr. 1019/2002 (2002. gada 13. jūnijs) par olīveļļas tirdzniecības standartiem (OV L 155, 14.6.2002., 27. lpp.).
- (7) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.
- (8) OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.
- Pārtikas produktu izcelsmes valsts noteikšana pamatojas uz minētajiem noteikumiem, kuri ir labi zināmi pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem un pārvaldēm un kuriem būtu jāatvieglo to īstenošana.
- (34) Paziņojums par pārtikas produktu uzturvērtību ietver informāciju par pārtikas produktu enerģētisko vērtību un uzturvielu saturu. Ar obligātās informācijas par uzturvērtību norādīšanu uz iepakojuma būtu jāatbalsta darbības uztura jomā kā daļa no sabiedrības veselības politikas, kas var paredzēt zinātnisku ieteikumu sniegšanu sabiedrības izglītošanai par uzturu un palīdzēt patērētājiem veikt apzinātu pārtikas produktu izvēli.
- (35) Lai būtu vieglāk salīdzināt pārtikas produktus dažāda izmēra iepakojumos, būtu lietderīgi prasību par obligātu uzturvērtības norādi saglabāt attiecībā uz 100 g vai 100 ml un vajadzības gadījumā atļaut papildu norādes vienai porcijai. Tāpēc gadījumā, ja pārtikas produkts ir fasēts un ir noteiktas atsevišķas porcijas vai patēriņa vienības, būtu jāļauj izmantot arī uzturvērtības norādi porcijai vai patēriņu vienībai papildus norādei attiecībā uz 100 g vai 100 ml. Turklāt, lai nodrošinātu salīdzināmas norādes attiecībā uz porcijām vai patēriņa vienībām, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt noteikumus par paziņojuma par uzturvērtību norādi porcijai vai patēriņa vienībai konkrētām pārtikas produktu kategorijām.
- (36) Komisijas Baltajā grāmatā uzsvērtas dažas uzturvielas, kas ir svarīgas sabiedrības veselībai, proti, piesātinātie tauki, cukuri un nātrijs. Tāpēc ir atbilstīgi, ka prasības obligāti norādīt informāciju par uzturvērtību tiktu ņemti vērā šādi elementi.
- (37) Tā kā viens no šīs regulas mērķiem ir radīt pamatu tam, lai galapatērētājs varētu izdarīt apzinātu izvēli, šajā sakarā ir svarīgi nodrošināt, ka galapatērētājs bez grūtībām uztver uz marķējuma sniegto informāciju. Tādēļ ir atbilstīgi marķējumā izmantot vārdu "sāls", nevis attiecīgās uzturvielas nosaukumu "nātrijs".
- (38) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu saskaņotību un konsekveni, brīvprātīgai uzturvērtības vai veselīguma norādei uz pārtikas produktu marķējuma vajadzētu būt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ⁽⁹⁾.
- (9) OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

- (39) Lai lieki neapgrūtinātu pārtikas aprītē iesaistītus uzņēmējus, dažas tādu pārtikas produktu kategorijas, kas nav apstrādāti vai kam informācija par uzturvērtību nav izšķirošais faktors patērētāju pirkuma izvēlē, vai arī kā iepakojums ir pārāk mazs, lai varētu izpildīt obligātās marķēšanas prasības, ir atbilstīgi atbrīvot no prasības obligāti sniegt uzturvērtības norādi, ja vien šādas informācijas sniegšanu neparedz citi Savienības noteikumi.
- (40) Ņemot vērā alkoholisko dzērienu īpašo raksturu, ir lietderīgi aicināt Komisiju turpināt analizēt informācijas prasības attiecībā uz šiem produktiem. Tādēļ Komisijai, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt saskaņotību ar citām attiecīgām Savienības politikas jomām, būtu triju gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā jā sagatavo ziņojums attiecībā uz prasību piemērošanu par informācijas sniegšanu par alkoholisko dzērienu sastāvdaļām un to uzturvērtību. Turklāt, ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 5. septembra rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai⁽¹⁾, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽²⁾, Komisijas paveikto un vispārējās sabiedrības bažas par alkohola radīto kaitējumu, sevišķi jauniešiem un neaizsargātiem patērētājiem, Komisijai pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām un dalībvalstīm būtu jāapsver nepieciešamība izstrādāt definīciju tādiem alkoholiskiem dzērieniem, kuri īpaši paredzēti jauniem cilvēkiem, piemēram, gāzētajiem alkoholiskajiem kokteiļiem. Attiecīgā gadījumā Komisijai būtu arī jāierosina īpašas prasības alkoholiskiem dzērieniem saistībā ar šo regulu.
- (41) Lai vērstos pie vidusmēra patērētāja un nodrošinātu sniegtās informācijas par uzturvērtību informatīvo funkciju, un ņemot vērā esošo zināšanu līmeni par uzturu, minētajai informācijai vajadzētu būt vienkāršai un viegli saprotamai. Ja informācija par uzturvērtību norādīta daļēji galvenajā redzamības laukā, ko parasti sauc par iepakojuma priekšpusi, un daļēji iepakojuma otrā pusē jeb tā aizmugurē, tas varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ paziņojumam par uzturvērtību būtu jāatrodas vienā redzamības laukā. Turklāt pašus svarīgākos uzturvērtības informācijas elementus var brīvprātīgi atkārtot galvenajā redzamības laukā, lai palīdzētu patērētājiem viegli saskatīt būtisko informāciju par uzturvērtību, iegādājoties pārtikas produktus. Brīva izvēle, kuru informācijas daļu varētu atkārtot, varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ ir jāprecizē, kuru informāciju var atkārtot.
- (42) Lai mudinātu pārtikas aprītē iesaistītos uzņēmējus brīvprātīgi sniegt uzturvērtības paziņojumā iekļauto informāciju par tādiem pārtikas produktiem kā alkoholiskie dzērieni un nefasēti pārtikas produkti, kas var būt atbrīvoti no prasības par uzturvērtības paziņojumu, vajadzētu radīt iespēju uzrādīt tikai ierobežotu skaitu uzturvērtības paziņojuma elementu. Tomēr ir atbilstīgi skaidri noteikt to informāciju, ko var sniegt brīvprātīgi, lai izvairītos no tā, ka patērētāju maldina pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju brīvā izvēle.
- (43) Nesen dažas dalībvalstis un pārtikas nozares organizācijas ir ieviesušas izmaiņas attiecībā uz paziņojuma par uzturvērtību izteikšanu, norādot to citādi, nevis uz 100 g, uz 100 ml vai uz porciju, vai tā norādīšanu, izmantojot grafiskas formas vai simbolus. Šādi papildu izteikšanas vai norādīšanas veidi var patērētājiem palīdzēt labāk saprast uzturvērtības paziņojumu. Tomēr visā Savienībā nav pietiekamu pierādījumu tam, kā vidusmēra patērētājs saprot un izmanto šādus alternatīvus informācijas izteikšanas vai norādīšanas veidus. Tādēļ ir atbilstīgi atļaut izstrādāt dažādus izteikšanas un norādīšanas veidus, pamatojoties uz šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, un aicināt Komisiju sagatavot ziņojumu par šo izteikšanas un norādīšanas veidu izmantošanu, to ietekmi iekšējā tirgū un turpmākas saskaņošanas vēlamību.
- (44) Lai Komisijai palīdzētu sagatavot minēto ziņojumu, dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai attiecīgā informācija par to, kā tirgū to teritorijā izmantot paziņojuma par uzturvērtību izteikšanas un norādīšanas papildu veidus. Lai to izdarītu, dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām pieprasīt, lai pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas to teritorijā laiž tirgū pārtiku, kurai ir izteikšanas vai norādīšanas papildu veidi, valsts iestādēm ziņotu par šādu papildu veidu izmantošanu un sniegtu attiecīgo pamatojumu par šajā regulā izklāstīto prasību izpildi.
- (45) Uzturvērtības paziņojuma papildu izteikšanas un norādīšanas veidu izstrādē ir vēlams nodrošināt konkrētu saskaņotības pakāpi. Tādēļ ir atbilstīgi veicināt pastāvīgu paraugprakses un pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju un dalīšanos pieredzē, kā arī veicināt ieinteresēto personu līdzdalību šādā apmaiņā.
- (46) Vienā redzamības laukā novietots paziņojums par uzturvielu daudzumu un salīdzinošajiem rādītājiem viegli atpazīstamā formā, kas dod iespēju novērtēt pārtikas produktu uzturīpašības, būtu jāuztver kā paziņojuma par uzturvērtību sastāvdaļa, nevis kā atsevišķu norāžu grupa.

(1) OV C 187 E, 24.7.2008., 160. lpp.

(2) OV C 77, 31.3.2009., 81. lpp.

- (47) Pieredze liecina, ka daudzos gadījumos brīvprātīgi sniegta pārtikas produktu informācija traucē obligātās pārtikas produktu informācijas skaidrībai. Tāpēc būtu jānosaka kritēriji, lai pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem un uzraudzības iestādēm palīdzētu līdzsvarot pārtikas produktu informācijas sniegšanu obligāti un brīvprātīgi.
- (48) Atkarībā no vietējiem praktiskiem nosacījumiem un apstākļiem dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pieņemt noteikumus saistībā ar informācijas sniegšanu attiecībā uz nefasētiem pārtikas produktiem. Lai gan šādos gadījumos patērētājiem būtu ierobežotas iespējas pieprasīt citu informāciju, informācija par iespējamiem alergēniem ir uzskatāma par ļoti būtisku. Pierādījumi liecina, ka lielāko daļu pārtikas alergijas gadījumu izraisa nefasēti pārtikas produkti. Tāpēc vienmēr būtu jāsniedz patērētājam informācija par iespējamiem alergēniem.
- (49) Jautājumos, kas konkrēti saskaņoti ar šo regulu, dalībvalstis nedrīkstētu pieņemt valstu noteikumus, ja vien tādas pilnvaras nav piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem. Šai regulai nevajadzētu atturēt dalībvalstis pieņemt valsts pasākumus attiecībā uz jautājumiem, kas nav konkrēti saskaņoti ar šo regulu. Tomēr ar šādiem valsts pasākumiem nebūtu jāaizliedz, jākavē vai jāierobežo brīva to preču aprīte, kas atbilst šīs regulas prasībām.
- (50) Patērētāji Savienībā apliecina arvien lielāku interesi par Savienības dzīvnieku labturības noteikumu īstenošanu nokaušanas laikā, tostarp par to, vai dzīvniekus pirms kaušanas apdullina. Šajā sakarībā pētījums par iespēju sniegt patērētājiem atbilstīgu informāciju par dzīvnieku apdullināšanu būtu jāskata kontekstā ar Savienības nākotnes stratēģiju par dzīvnieku aizsardzību un labturību.
- (51) Noteikumiem par pārtikas produktu informāciju vajadzētu būt pielāgojamiem ātri mainīgai sociālajai, ekonomiskajai un tehnoloģiskajai videi.
- (52) Dalībvalstīm būtu jāveic oficiālas kontroles, lai īstenotu atbilstību šai regulai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾.
- (53) Atsauces uz Direktīvu 90/496/EEK Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) un Eiropas Parlamenta un Padomes
- Regulā (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai ⁽²⁾ būtu jāatjaunina, lai ņemtu vērā šo regulu. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1924/2006 un Regula (EK) Nr. 1925/2006.
- (54) Neregulāri un bieži atjauninot prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju, var radīt ievērojamu administratīvu slogu pārtikas uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tādēļ ir atbilstīgi nodrošināt, ka pasākumus, ko Komisija var pieņemt, īstenojot ar šo regulu piešķirtās pilnvaras, piemēro vienā un tajā pašā dienā jebkurā kalendārā gadā pēc atbilstīga pārejas laika. Steidzamos gadījumos būtu jāpieļauj atkāpes no šā principa, ja attiecīgo pasākumu mērķis ir cilvēku veselības aizsardzība.
- (55) Lai pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem ļautu savu produktu marķējumu pielāgot jaunajām prasībām, kas ieviestas ar šo regulu, ir svarīgi paredzēt atbilstīgus pārejas laikus šīs regulas piemērošanai.
- (56) Ievērojot būtiskās izmaiņas, kas ar šo regulu ieviestas prasībās attiecībā uz uzturvērtības marķējumu, jo īpaši izmaiņas attiecībā uz paziņojuma par uzturvērtību saturu, ir atbilstīgi pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem ļaut šo regulu piemērot agrāk.
- (57) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (58) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu *inter alia* attiecībā uz noteiktu obligāto ziņu sniegšanu ar citiem līdzekļiem, nevis uz iepakojuma vai marķējumā, to pārtikas produktu sarakstu, uz kuriem nav jābūt sastāvdaļu sarakstam, alergiju vai nepanesamību izraisošo vielu vai produktu saraksta pārskatīšanu vai to uzturvielu sarakstu, ko var norādīt brīvprātīgi. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

(59) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas aktus *inter alia* attiecībā uz kārtību vienu vai vairāku ziņu izteikšanai ar piktogrammām vai simboliem, nevis vārdiem vai skaitļiem, kontrastu starp druku un fonu, minimālā derīguma termiņa norādīšanas veidu, izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšanas veidu gaļai, paziņojumā par uzturvērtību norādīto vērtību precizitāti vai paziņojuma par uzturvērtību izteikšanu porcijai vai patēriņa vienībai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula ir pamats tam, lai saistībā ar pārtikas produktu informāciju nodrošinātu augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, ņemot vērā patērētāju uzveres atšķirības un viņu vajadzības pēc informācijas, vienlaicīgi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību.

2. Ar šo regulu nosaka vispārīgos principus, prasības un atbildību, kas reglamentē pārtikas produktu informāciju un jo īpaši pārtikas marķēšanu. Ar to nosaka līdzekļus, kas garantē patērētāju tiesības uz informāciju, un procedūras pārtikas produktu informācijas sniegšanai, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt pietiekamu elastību, lai reaģētu uz turpmākajām izmaiņām un nepieciešamību pēc jaunas informācijas.

3. Šo regulu piemēro pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem visos pārtikas aprītes posmos, ja viņu uzņēmējdarbība ir saistīta ar pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem. To piemēro attiecībā uz visiem pārtikas produktiem, kas paredzēti galapatērētājam, tostarp pārtikas produktiem, kurus piegādā ēdināšanas iestādes un kuri paredzēti piegādei ēdināšanas iestādēm.

Šo regulu piemēro pārvadājumu uzņēmumu sniegtiem ēdināšanas pakalpojumiem, ja izbraukšana notiek no dalībvalstu teritorijām, uz kurām attiecas Līgumi.

4. Šo regulu piemēro, neskarot marķēšanas prasības, kas paredzētas īpašos Savienības noteikumos, kurus piemēro konkrētiem pārtikas produktiem.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) terminu “pārtikas produkts”, “pārtikas aprītes tiesību akti”, “pārtikas uzņēmums”, “uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas aprītē”, “mazumtirdzniecība”, “laišana tirgū” un “galapatērētājs” definīcijas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā un 3. panta 1., 2., 3., 7., 8. un 18. punktā;
- b) terminu “pārstrāde”, “neapstrādāti produkti” un “pārstrādes produkti” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu ⁽²⁾ 2. panta 1. punkta m), n) un o) apakšpunktā;
- c) termina “pārtikas ferments” definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem ⁽³⁾ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- d) terminu “pārtikas piedevas”, “pārstrādes palīg līdzekļi” un “nesējvielas” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām ⁽⁴⁾ 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un I pielikuma 5. punktā;
- e) termina “aromatizētāji” definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā ⁽⁵⁾ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- f) terminu “gaļa”, “mehāniski atdalīta gaļa”, “zivju produkti” un “gaļas produkti” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ⁽⁶⁾, I pielikuma 1.1., 1.14., 1.15., 3.1. un 7.1. punktā;
- g) termina “reklāma” definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽⁷⁾ 2. panta a) punktā.

⁽²⁾ OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "pārtikas produktu informācija" ir informācija par pārtiku un ir pieejama galapatērētājam ar marķējuma, citu pievienoto materiālu vai jebkuru līdzekļu, tostarp mūsdienu tehnoloģiju rīku vai verbālas komunikācijas, starpniecību;
- b) "tiesību akti par pārtikas produktu informāciju" ir Savienības tiesību akti par pārtikas produktu informāciju un jo īpaši marķēšanu, tostarp vispārēji noteikumi, kas attiecas uz visiem pārtikas produktiem noteiktos apstākļos vai noteiktas kategorijas pārtikas produktiem, un noteikumi, kas attiecas tikai uz īpašiem pārtikas produktiem;
- c) "obligātā pārtikas produktu informācija" ir ziņas, kas saskaņā ar Savienības noteikumiem jānorāda galapatērētājiem;
- d) "ēdināšanas iestāde" ir jebkurš uzņēmums (tostarp transportlīdzekļi vai stacionāri vai pārvietojami stendi), piemēram, restorāni, ēdnīcas, skolas un slimnīcas un ēdināšanas uzņēmumi, kuru darbība ietver tāda ēdiena gatavošanu, kas ir paredzēts galapatērētāja tiešajam patēriņam;
- e) "fasēti pārtikas produkti" ir jebkura atsevišķa vienība, kas ir gatava piegādei galapatērētājam un ēdināšanas iestādei un kas sastāv no pārtikas produkta un iepakojuma, kurā tas ievietots, pirms to piedāvā pārdošanai, ja šāds iepakojums pārtikas produktu aptver pilnībā vai daļēji tā, ka saturu nevarētu mainīt citādi, kā vien atverot vai nomainot iepakojumu; "fasēti pārtikas produkti" nav pārtikas produkti, kurus iepako tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma vai kuri tiek fasēti tieši pārdošanai;
- f) "sastāvdaļa" ir jebkura viela vai produkts, tostarp aromatizētāji, pārtikas piedevas un pārtikas fermenti, un jebkuras kombinētas sastāvdaļas vienība, ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts; šis termins neattiecas uz atliekvielām;
- g) "izcelsmes vieta" ir jebkura vieta, kas norādīta kā pārtikas produktu izcelsmes vieta un kas nav "izcelsmes valsts", kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā; pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja vārds un uzvārds, uzņēmuma nosaukums vai adrese uz etiķetes neaizstāj norādi uz attiecīgā pārtikas produkta izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu šīs regulas nozīmē;
- h) "kombinēta sastāvdaļa" ir sastāvdaļa, kas pati par sevi ir produkts ar vairāk nekā vienu sastāvdaļu;
- i) "etiķete" ir visu veidu birkas, zīmoli, atšķirības zīmes, ilustratīvs vai cits aprakstošs materiāls, kas uzrakstīts, uzdrukāts, uzkrāsots ar šablonu, iezīmēts, iespiests vai uzspiests uz pārtikas iepakojuma vai taras vai ir tai piestiprināts;
- j) "marķējums" ir teksti, ziņas, preču zīmes, zīmolvārdi, attēls vai simbols, kas ir saistīts ar pārtikas produktu, atrodas uz jebkura iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, aptveres vai uzlīmes, kura pievienota šādam produktam vai attiecas uz to;
- k) "redzamības lauks" ir visas iepakojuma virsmas, kuras ir salasāmas no viena skatu punkta;
- l) "galvenais redzamības lauks" ir iepakojuma redzamības lauks, kuru patērētājs visdrīzāk ieraudzīs pirkšanas brīdī un kas ļauj patērētājam nekavējoties atpazīt produktu attiecībā uz tā īpašībām vai specifiku un, vajadzības gadījumā, zīmolvārdu. Ja iepakojumam ir vairāki līdzvērtīgi galvenie redzamības lauki, tad šo lauku izvēlas pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs;
- m) "salasāmība" ir informācijas fiziskais atveids, ar kura palīdzību informācija ir vizuāli pieejama iedzīvotājiem un kuru nosaka dažādi elementi, tostarp rakstzīmju izmērs, burtu atstarpes, atstarpes starp rindām, zīmju līnijas biezums, rakstzīmju krāsa, šrifts, burtu platuma un augstuma attiecība, materiāla virsma un ievērojams kontrasts starp druku un fonu;
- n) "tirdzniecības nosaukums" ir pārtikas produkta nosaukums, ko nosaka attiecīgie Savienības tiesību akti, vai, ja šādu Savienības tiesību aktu nav, nosaukums, kuru nosaka tās dalībvalsts normatīvie un administratīvie akti, kurā pārtikas produkts tiek pārdots galapatērētājam vai sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumam;
- o) "pieņemtais nosaukums" ir pārtikas produkta nosaukums, ko pieņēmuši tās dalībvalsts patērētāji, kurā minētais produkts tiek pārdots, minēto nosaukumu nav nepieciešamības sīkāk paskaidrot;
- p) "aprapstošais nosaukums" ir nosaukums, kas apraksta pārtikas produktu un, ja nepieciešams, tā lietošanu, kas ir pietiekami skaidrs, lai ļautu patērētājiem saprast produkta patieso būtību un atšķirt to no citiem produktiem, ar kuriem to varētu sajaukt;
- q) "galvenā sastāvdaļa" ir pārtikas produkta sastāvdaļa vai sastāvdaļas, kas veido vairāk nekā 50 % no minētā pārtikas produkta vai ko patērētājs parasti saista ar pārtikas produkta nosaukumu, un attiecībā uz ko vairākumā gadījumu nepieciešama kvantitatīvā norāde;

- r) "pārtikas produkta minimālais derīguma termiņš" ir datums, līdz kuram pārtikas produkts saglabā tam raksturīgās īpašības, ja tiek pienācīgi uzglabāts;
- s) "uzturviela" ir šīs regulas XIII pielikuma A daļas 1. punktā uzskaitītās olbaltumvielas, ogļhidrāti, tauki, šķiedrvielas, nātrijs, vitamīni un minerālvielas, kā arī vielas, kuras pieder kādai no šīm kategorijām vai ir šo kategoriju sastāvdaļas;
- t) "ar inženierijas paņēmieniem iegūts nanomateriāls" ir ar nolūku izgatavots materiāls, kam viens vai vairāki izmēri ir 100 nm vai mazāk vai kas iekšpusē vai virsmas līmenī sastāv no smalkām funkcionālām daļām, no kurām daudzām viens vai vairāki izmēri ir 100 nm vai mazāk, tostarp struktūras, aglomerāti vai sakopojumi, kuru izmērs var būt virs 100 nm, bet kuri saglabā nanoizmēram raksturīgās īpašības.

Nanoizmēram raksturīgās īpašības ir:

- i) īpašības, kas saistītas ar attiecīgo materiālu lielo īpatnējo virsmu; un/vai
- ii) specifiskas fizikāli ķīmiskās īpašības, kas atšķiras no tādu pašu materiālu īpašībām, kuriem nav nanoizmēra;
- u) "distanciālās saziņas līdzekļi" ir jebkuri saziņas līdzekļi, kurus bez piegādātāja un patērētāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot, lai noslēgtu līgumu starp šīm pusēm.

3. Šajā regulā pārtikas produktu izcelsmes valsts attiecas uz pārtikas produktu izcelsmi, kā noteikts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 23. līdz 26. pantā.

4. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

II NODAĻA

PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJAS VISPĀRĪGIE PRINCIPI

3. pants

Vispārēji mērķi

1. Noteikumi par pārtikas produktu informāciju paredz nodrošināt augstu patērētāju veselības un interešu aizsardzības līmeni un radīt pamatu tam, lai galapatērētāji varētu veikt apzinātu izvēli un droši lietot uzturā pārtiku, īpaši attiecībā uz veselības, ekonomiskiem, vides, sociāliem un ētiskiem apsvērumiem.

2. Tiesību aktu par pārtikas produktu informāciju mērķis ir Savienībā sasniegt brīvu pārtikas apriti, kas ir likumīgi ražota un

tirgota, attiecīgi ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt ražotāju likumīgās intereses un veicināt kvalitatīvu produktu ražošanu.

3. Kad ar tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju nosaka jaunas prasības, pēc jauno prasību stāšanās spēkā tiek noteikts pārejas laiks, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus. Šādā pārejas laikā tirgū drīkst laist pārtikas produktus ar marķējumu, kas neatbilst jaunajām prasībām, un šādu pārtikas produktu krājumus, kas laisti tirgū līdz pārejas laika beigām, drīkst turpināt tirgot līdz pilnīgai krājumu izpārdošanai.

4. Sagatavojot, novērtējot un pārskatot pārtikas produktu informācijas tiesību aktus, rīko atklātas un pārredzamas apspriešanās ar sabiedrību, tostarp ar ieinteresētajām personām tieši vai ar pārstāvniecības struktūru starpniecību, izņemot, kad tas nav iespējams steidzamības dēļ.

4. pants

Principi, kas reglamentē obligāto pārtikas produktu informāciju

1. Gadījumos, kad tiesību aktos par pārtikas produktu informāciju prasīta obligātā pārtikas produktu informācija, tas jo īpaši attiecas uz informāciju, kura ietverta vienā no šīm kategorijām:

- a) informācija par pārtikas produkta identitāti un sastāvu, īpašībām vai citām pārtikas produkta pazīmēm;
- b) informācija par patērētāju veselības aizsardzību un drošu pārtikas produktu lietošanu. Jo īpaši tas attiecas uz informāciju par:

i) sastāva īpašībām, kas var būt kaitīgas veselībai vai noteiktām patērētāju grupām;

ii) derīgumu, glabāšanu un drošu izmantošanu;

iii) ietekmi uz veselību, tostarp riskiem un sekām saistībā ar pārtikas produktu kaitīgu un bīstamu lietošanu;

c) informācija par uzturvērtības īpašībām, kas dotu iespēju patērētājiem, tostarp ar īpašām uztura prasībām, veikt apzinātu izvēli.

2. Gadījumos, kad tiek izvērtēta nepieciešamība piemērot obligāto pārtikas produktu informāciju un lai patērētājiem dotu iespēju veikt apzinātu izvēli, ņem vērā lielākās daļas patērētāju vidū plaši izplatīto vajadzību pēc noteiktas informācijas, kurai viņi piešķir lielu nozīmi, vai jebkuriem vispārēji atzītiem ieguvumiem patērētājam.

5. pants

Apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi

Jebkurus Savienības tiesību aktus pārtikas produktu informācijas jomā, kuriem var būt ietekme uz sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi ("iestāde").

III NODAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJU UN PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTO UZŅĒMUMU ATBILDĪBU

6. pants

Pamatprasība

Jebkuriem pārtikas produktiem, kuri paredzēti piegādei galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm, pievieno pārtikas produktu informāciju saskaņā ar šo regulu.

7. pants

Godīgas informēšanas prakse

1. Pārtikas produktu informācija nav maldinoša, jo īpaši:

- a) par pārtikas produktiem raksturīgajām pazīmēm un jo īpaši to raksturu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, ražošanas vai izgatavošanas veidu;
- b) piedāvējot pārtikas produktam tādu iedarbību vai īpašības, kas tam nepiemīt;
- c) liekot saprast, ka pārtikas produktam piemīt īpašas pazīmes, lai gan faktiski šādas pazīmes piemīt visiem līdzīgiem pārtikas produktiem, jo īpaši uzsverot kādas konkrētas sastāvdaļas un/vai uzturvielas esamību vai neesamību produktā;
- d) noformējumā, aprakstā vai attēlā iekļaujot norādi, kas liek noprast konkrēta pārtikas produkta vai sastāvdaļas klātbūtni, lai gan faktiski minētajā pārtikas produktā dabīgi esošais komponents vai parasti izmantotā sastāvdaļa ir aizstāta ar citu komponentu vai citu sastāvdaļu.

2. Pārtikas produktu informācija ir precīza, skaidra un patērētājam viegli saprotama.

3. Ievērojot izņēmumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, kurus piemēro dabīgiem minerālūdeņiem un īpašas diētas pārtikas produktiem, pārtikas produktu informācija nevienam pārtikas produktam nepiedēvē spējas novērst, ārstēt vai izārstēt kādu cilvēka slimību vai neatsaucas uz šādām spējām.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts attiecas arī uz:

- a) reklāmu;
- b) pārtikas produktu pasniegšanas veidu, jo īpaši to formu, izskatu vai iepakojumu, izmantojamiem iepakojšanas materiāliem, izvietojumu un apkārtni, kādā tie ir izstādīti.

8. pants

Atbildība

1. Par pārtikas produktu informāciju atbildīgais pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs ir tas uzņēmējs, ar kura vārdu vai uzņēmuma nosaukumu šo pārtikas produktu tirgo, vai, ja minētais uzņēmējs neveic uzņēmējdarbību Savienībā, importētājs Savienības tirgū.

2. Par pārtikas produktu informāciju atbildīgais pārtikas apritē iesaistītais uzņēmējs nodrošina pārtikas produktu informācijas esamību un precizitāti saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju un attiecīgo valsts tiesību aktu prasībām.

3. Pārtikas apritē iesaistīti uzņēmēji, kas neietekmē pārtikas produktu informāciju, nepiegādā pārtiku, par kuru viņi zina vai kuru, ņemot vērā viņiem kā speciālistiem zināmo informāciju, viņiem ir pamats uzskatīt par neatbilstīgu piemērojamiem tiesību aktiem par pārtikas produktu informāciju un attiecīgo valsts tiesību aktu prasībām.

4. Pārtikas apritē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nepārveido pārtikai pievienoto informāciju, ja šādas izmaiņas var maldināt galapatērētāju vai citādi mazināt patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un mazināt galapatērētāju iespējas izdarīt apzinātu izvēli. Pārtikas apritē iesaistīti uzņēmēji ir atbildīgi par jebkurām izmaiņām, ko tie veic pārtikai pievienotajā informācijā.

5. Neskarot 2. līdz 4. punktu, pārtikas apritē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka tiek ievērotas uz tiem attiecināmās tiesību aktu par pārtikas produktu informāciju prasības un attiecīgo valsts tiesību aktu prasības, un pārbauda, ka šīs prasības tiek ievērotas.

6. Pārtikas apritē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm paredzētas nefasētas pārtikas produktu informācija tiek nogādāta pārtikas apritē iesaistītajam uzņēmējam, kas saņem pārtiku, lai nepieciešamības gadījumā varētu norādīt obligāto pārtikas produktu informāciju galapatērētājam.

7. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji tajos uzņēmumos, kuri atrodas to pārziņā, nodrošina, ka regulas 9. un 10. pantā noteiktās obligātās ziņas norāda uz pārtikas iepakojuma vai tam piestiprinātas etiķetes, vai pārtikas pavaddokumentiem, ja var garantēt, ka šie dokumenti ir pievienoti attiecīgajai pārtikas vai tika atsūtīti pirms pārtikas piegādes vai vienlaicīgi ar to:

- a) ja fasētā pārtika ir paredzēta galapatērētājam, bet tās tirdzniecība tiek sākta pirms pārdošanas galapatērētājam, un ja šajā posmā netiek veikta pārdošana ēdināšanas iestādei;
- b) ja fasētā pārtika ir paredzēta piegādei ēdināšanas iestādei turpmākai gatavošanai, pārstrādei, sadalīšanai vai sagriešanai.

Neatkarīgi no pirmās daļas pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji nodrošina, ka regulas 9. panta 1. punkta a), f), g) un h) apakšpunktā noteiktās ziņas tiek parādītas arī uz fasētas pārtikas tirdzniecībai paredzētā sekundārā iepakojuma.

8. Pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas citiem pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem piegādā pārtiku, kura nav paredzēta galapatērētājam vai ēdināšanas iestādēm, nodrošina, ka šiem citiem pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem ir pietiekama informācija, lai vajadzības gadījumā tie varētu veikt 2. punktā paredzētos pienākumus.

IV NODAĻA

OBLIGĀTĀ PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJA

1. IEDAĻA

Saturs un noformējums

9. pants

Obligāto ziņu uzskaitījums

1. Saskaņā ar regulas 10. līdz 35. pantu un ievērojot šajā nodaļā noteiktos izņēmumus, obligāti norādāmas šādas ziņas:

- a) pārtikas produkta nosaukums;
- b) sastāvdaļu saraksts;
- c) jebkura sastāvdaļa vai pārstrādes palīg līdzekļi, kas minēti II pielikumā vai iegūti no II pielikumā minētas vielas vai produkta un izraisa alerģiju vai nepanesamību un ko lieto pārtikas produktu ražošanas vai sagatavošanas procesā, un ko, tostarp arī izmainītā veidā, satur arī gatavais pārtikas produkts;
- d) dažu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju daudzums;
- e) pārtikas produkta neto daudzums;

- f) minimālais derīguma termiņš vai "izlietot līdz" datums;
- g) jebkuri īpaši glabāšanas un/vai lietošanas nosacījumi;
- h) regulas 8. panta 1. punktā minētā pārtikas aprītē iesaistītā uzņēmēja vārds vai uzņēmuma nosaukums un adrese;
- i) regulas 26. pantā paredzētajos gadījumos – izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta;
- j) lietošanas pamācība, ja bez šādas pamācības būtu grūti pienācīgi izmantot pārtikas produktu;
- k) attiecībā uz dzērieniem ar alkohola saturu vairāk nekā 1,2 tilpumprocenti – faktiskais alkohola saturs tilpumprocentos;
- l) paziņojums par uzturvērtību.

2. Šā panta 1. punktā minētās ziņas norāda ar vārdiem un skaitļiem. Neskarot regulas 35. pantu, tās var papildus izteikt ar piktogrammām vai simboliem.

3. Ja Komisija ir pieņēmusi deleģētos un īstenošanas aktus, kas minēti šajā pantā, šā panta 1. punktā minētās ziņas var izteikt arī ar piktogrammām vai simboliem, nevis ar vārdiem vai skaitļiem.

Lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no tā, ka pārtikas produktu obligātās informācijas sniegšanai var izmantot arī citus līdzekļus, ne tikai vārdus un skaitļus, un ar noteikumu, ka tā pati informācija ir izteikta arī vārdos un skaitļos, Komisija, ņemot vērā pierādījumus par patērētāju vienādu izpratni, var, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, noteikt kritērijus, atbilstīgi kuriem vienu vai vairākas 1. punktā minētās ziņas var izteikt ar piktogrammām vai simboliem, nevis ar vārdiem vai skaitļiem.

4. Lai nodrošinātu vienotu šā panta 3. punkta piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par saskaņā ar 3. punktu noteikto kritēriju piemērošanas kārtību, lai vienu vai vairākas ziņas sniegtu piktogrammu vai simbolu veidā, nevis ar vārdiem vai skaitļiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. pants

Papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām

1. Papildus 9. panta 1. punktā noteiktajam obligāto ziņu uzskaitījumam regulas III pielikumā nosaka papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām.

2. Lai sniegtu patērētājiem informāciju par pārtikas produktu veidiem vai kategorijām un ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību, patērētāju veselības aizsardzību un drošu pārtikas lietošanu, Komisija var grozīt III pielikumu, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu.

Deleģētajiem aktiem, ko pieņem saskaņā ar šo pantu, piemēro 52. pantā noteikto procedūru, ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, ko rada apdraudējums patērētāju veselībai.

11. pants

Svars un mērvienības

Regulas 9. pants neskar konkrētākus Savienības noteikumus par svaru un mērvienībām.

12. pants

Obligātās pārtikas produktu informācijas pieejamība un izvietojums

1. Visu pārtikas produktu obligātā informācija ir norādīta un viegli pieejama saskaņā ar šo regulu.

2. Attiecībā uz fasētu pārtiku obligāto pārtikas informāciju norāda tieši uz iepakojuma vai tai pievienotās etiķetes.

3. Lai nodrošinātu, ka patērētāji gūst labumu no citiem pārtikas produktu obligātās informācijas sniegšanas līdzekļiem, kuri ir piemērotāki noteikta veida obligātajām ziņām, un ar noteikumu, ka tiek nodrošināta tāda pati informācija, kāda tiek nodrošināta uz iepakojuma vai etiķetes, Komisija, ņemot vērā pierādījumus par patērētāju vienādu izpratni un to, ka šie veidi ir plaši izplatīti patērētāju vidū, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var paredzēt noteikumus par konkrētu obligāto ziņu sniegšanu kādā citā veidā, nevis uz iepakojuma vai etiķetes.

4. Lai nodrošinātu vienādu šā panta 3. punkta īstenošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par 3. punktā minēto kritēriju piemērošanas kārtību, lai konkrētas obligātās ziņas sniegtu citā veidā, nevis uz iepakojuma vai etiķetes. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Attiecībā uz nefasētiem pārtikas produktiem piemēro 44. pantu.

13. pants

Obligāto ziņu noformējums

1. Neskarot valstu pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 44. panta 2. punktu, obligāto pārtikas informāciju sniedz skaidri

redzamā vietā tādā veidā, lai tā būtu skaidri saskatāma, skaidri salasāma un, attiecīgā gadījumā, neizdzēšama. Tā nav nekādā veidā paslēpta, nomaskēta, padarīta nesvarīgāka vai pārtraukta ar jebkādu citu rakstveida vai attēlu formā sniegtu informāciju vai jebkādiem citiem iestarpinājumiem.

2. Neskarot konkrētus Savienības noteikumus, ko piemēro īpašiem pārtikas produktiem, uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes uzdrukā 9. panta 1. punktā minētās obligātās ziņas tā, lai nodrošinātu skaidru salasāmību, lietojot rakstzīmju izmēru, kur x-augstums, kā noteikts IV pielikumā, ir lielāks vai vienāds ar 1,2 mm.

3. Attiecībā uz iepakojumu vai taru, kuras lielākās virsmas laukums ir mazāks par 80 cm², 2. punktā minētais rakstzīmju x- augstums ir lielāks vai vienāds ar 0,9 mm.

4. Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, izstrādā salasāmības noteikumus.

Lai sasniegtu pirmajā daļā minētos mērķus, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var šā panta 5. punktā noteiktās prasības attiecināt arī uz papildu obligātajām ziņām par īpašiem pārtikas produktu veidiem vai kategorijām.

5. Regulas 9. panta 1. punkta a), e) un k) apakšpunktā minētās ziņas iekļauj vienā redzamības laukā.

6. Šā panta 5. punktu nepiemēro 16. panta 1. un 2. punktā minētajiem gadījumiem.

14. pants

Tālpārdošana

1. Neskarot 9. pantā noteiktās informācijas prasības, attiecībā uz fasētiem pārtikas produktiem, kurus piedāvā pārdošanai ar tālsaziņas līdzekļu starpniecību:

a) obligātā pārtikas produktu informācija, izņemot 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktās ziņas, ir pieejama pirms pirkuma veikšanas un ir uzrādīta tālpārdošanai pievienotajos dokumentos vai ir norādīta citos atbilstīgos veidos, kurus skaidri norāda pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs. Ja izmanto citus atbilstīgus līdzekļus, pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs obligāto pārtikas produkta informāciju patērētājiem sniedz, neprasot papildu samaksu;

b) visas obligātās ziņas ir pieejamas piegādes brīdī.

2. Ja nefasētu pārtiku produktu piedāvā pārdošanai ar tālsaziņas līdzekļu starpniecībā, 44. pantā noteikto informāciju dara pieejamu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu nepiemēro pārtikas produktiem, ko pārdod, izmantojot tirdzniecības automātus vai automatizētas komerciālas telpas.

15. pants

Valodas prasības

1. Neskarot 9. panta 3. punktu, obligāto pārtikas produkta informāciju norāda valodā, ko viegli saprot patērētāji dalībvalstīs, kurās pārtikas produkts tiek tirgots.

2. Dalībvalstīs, kurās pārtikas produkts tiek tirgots, var savā teritorijā pieprasīt, lai šīs ziņas norāda vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neizslēdz ziņu norādi vairākās valodās.

16. pants

Noteiktu obligāto ziņu norāžu nepiemērošana

1. Uz atkārtotai izmantošanai paredzētām stikla pudelēm, kurām ir neizdzēšams marķējums un kurām tādēļ nav etiķetes, uzlīmes vai aptveres, obligāti norāda tikai 9. panta 1. punkta a), c), e), f) un l) apakšpunktā uzskaitītās ziņas.

2. Uz iepakojuma vai taras, kuras lielākā virsmas platība ir mazāka par 10 cm², uz iepakojuma vai etiķetes obligāti norāda tikai 9. panta 1. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā uzskaitītās ziņas. Ziņas, kas minētas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā, nodrošina citā veidā vai sniedz pēc patērētāju pieprasījuma.

3. Neskarot citus Savienības noteikumus, kas paredz obligātu paziņojumu par uzturvērtību, 9. panta 1. punkta l) apakšpunktā minētais paziņojums nav obligāts V pielikumā uzskaitītajiem pārtikas produktiem.

4. Neskarot citus Savienības noteikumus, kas paredz obligātu sastāvdaļu sarakstu vai paziņojumu par uzturvērtību, 9. panta 1. punkta b) un l) apakšpunktā minētais paziņojums nav obligāts attiecībā uz dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus.

Komisija līdz 2014. gada 13. decembrim sagatavo ziņojumu par 18. panta un 30. panta 1. punkta piemērošanu šajā punktā minētajiem produktiem, kurā izskata jautājumu par to, vai uz alkoholiskajiem dzērieniem nākotnē būtu jāattiecinā jo īpaši prasība sniegt informāciju par enerģētisko vērtību, un pamatojumu iespējamu atbrīvojumu piešķiršanai, ņemot vērā vajadzību

nodrošināt saskaņotību ar citiem attiecīgiem Savienības politikas aspektiem. Šajā sakarā Komisija apsver, vai ir jāierosina definēt "gāzētos alkoholiskos kokteiļus".

Komisija minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno likumdošanas priekšlikumu, kurā iekļauj noteikumus attiecībā uz sastāvdaļu sarakstu vai obligāto paziņojumu par minēto produktu uzturvērtību.

2. IEDAĻA

Sīki izstrādāti noteikumi par obligātajām ziņām

17. pants

Pārtikas produkta nosaukums

1. Pārtikas produkta nosaukums ir tā tirdzniecības nosaukums. Ja tāda nav, nosaukums atbilst tā pieņemtajam nosaukumam vai, ja tāda nav vai tas netiek lietots, sniedz pārtikas produktu aprakstošu nosaukumu.

2. Dalībvalstī, kurā pārtikas produktu laiž tirgū, atļauj lietot nosaukumu, ar kādu attiecīgo produktu likumīgi ražo un tirgo ražotājā dalībvalstī. Tomēr gadījumos, ja citu šīs regulas noteikumu, jo īpaši 9. pantā izklāstīto, piemērošana dalībvalstī, kurā produktu tirgo, nedotu patērētājiem iespēju izzināt pārtikas produkta patieso raksturu un atšķirt to no produktiem, ar kuriem to varētu sajaukt, nosaukumam pievieno citu aprakstošu informāciju, kuru pievieno pārtikas produkta nosaukuma tuvumā.

3. Izņēmuma gadījumos pārtikas produkta nosaukumu, kāds piešķirts dalībvalstī, kurā to ražo, neizmanto dalībvalstī, kurā to tirgo, ja pārtika, kuru ar minēto nosaukumu apzīmē valstī, kura to ražo, sastāva vai ražošanas ziņā ir tik lielā mērā atšķirīga no pārtikas produkta, ko pazīst ar minēto nosaukumu valstī, kura to tirgo, ka 2. punkts nav pietiekams, lai dalībvalstī, kurā to tirgo, patērētājiem nodrošinātu pareizu informāciju.

4. Pārtikas produkta nosaukumu neaizstāj ar nosaukumu, kas aizsargāts kā intelektuālais īpašums, preču zīme vai modes nosaukums.

5. Īpaši noteikumi par pārtikas produkta nosaukuma lietošanu un par tam pievienojamām ziņām izklāstīti VI pielikumā.

18. pants

Sastāvdaļu saraksts

1. Pirms sastāvdaļu saraksta vai tā virsrakstā ir norāde, kura sastāv no vārda "sastāvdaļas" vai kurā ietverts šis vārds. Tas ietver visas pārtikas produkta sastāvdaļas dilstošā masas secībā, kā tās ir reģistrētas pārtikas ražošanas procesā.

2. Sastāvdaļas nosaukumu norāda, minot tās īpašo nosaukumu saskaņā ar 17. panta un VI pielikuma noteikumiem.

3. Visas sastāvdaļas, kuras ir inženierijas ceļā iegūti nanomateriāli, skaidri norāda sastāvdaļu sarakstā. Aiz šādu sastāvdaļu nosaukumiem iekavās seko vārds "nano".

4. Šā panta 1. un 2. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi paredzēti VII pielikumā.

5. Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, pielāgo 2. panta 2. punkta t) apakšpunktā minēto inženierijas veidā iegūto nanomateriālu definīciju tehnikas un zinātnes attīstībai vai definīcijām, par kurām panākta vienošanās starptautiskā līmenī.

19. pants

Sastāvdaļu saraksta nepiemērošana

1. Sastāvdaļu sarakstu nepievieno šādiem pārtikas produktiem:

- a) svaigiem augļiem un dārzeņiem, arī kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti;
- b) gāzētam ūdenim, ja tā aprakstā norādīts, ka tas ir gāzēts;
- c) raudzētam etiķim, kas iegūts no viena pamatprodukta, ar noteikumu, ka tam nav pievienotas citas sastāvdaļas;
- d) sieram, sviestam, raudzētam pienam un krējumam, ja tiem nav pievienotas citas sastāvdaļas, izņemot piena produktus, pārtikas fermentus un siera izgatavošanai nepieciešamās mikroorganismu kultūras, vai sāls, kas nepieciešama siera ražošanā, izņemot svaigu sieru un kausētu sieru;
- e) pārtikas produktiem, kam ir viena sastāvdaļa, ja:
 - i) pārtikas produkta nosaukums sakrīt ar sastāvdaļas nosaukumu; vai
 - ii) pārtikas produkta nosaukums ļauj skaidri identificēt sastāvdaļas veidu.

2. Lai ņemtu vērā to, cik būtisks patērētājam ir sastāvdaļu saraksts attiecībā uz konkrētiem pārtikas veidiem vai kategorijām, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, izņēmuma gadījumos var papildināt šā panta 1. punktu, ar noteikumu, ka saraksta nepiemērošanas rezultātā galapatērētājiem vai ēdināšanas iestādēm netiek sniegta neatbilstīga informācija.

20. pants

Sastāvdaļu elementi, kurus neiekļauj pārtikas produkta sastāvdaļu sarakstā

Neskarot 21. pantu, sastāvdaļu sarakstā neiekļauj šādus pārtikas produkta sastāvdaļu elementus:

- a) sastāvdaļas elementus, ko uz laiku atdala ražošanas procesā un vēlāk atkal pievieno, nepārsniedzot to sākotnējo daudzumu;
- b) pārtikas piedevas un pārtikas fermentus:
 - i) kas atrodas attiecīgajā pārtikas produktā tikai tādēļ, ka ir vienā vai vairākās šā pārtikas produkta sastāvdaļās, saskaņā ar pārvešanas principu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1333/2008 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ja vien tie nepilda tehnoloģiskas funkcijas galaproduktā; vai
 - ii) ko izmanto kā pārstrādes palīg līdzekļus;
- c) nesējvielas un vielas, kas nav pārtikas piedevas, bet kuras lieto tādā pašā veidā un tādā pašā nolūkā kā nesējvielas un kuras lietotas tikai tādā daudzumā, cik tas ir strikti nepieciešams;
- d) vielas, kas nav pārtikas piedevas, bet kuras lieto tādā pašā veidā un tādā pašā nolūkā kā pārstrādes palīg līdzekļus, un kas joprojām ir galaproduktā, pat ja pārveidotā veidā;
- e) ūdeni:
 - i) ja to izmanto ražošanas procesā tikai kādas koncentrētas vai atūdeņotas sastāvdaļas sākotnējās formas atgūšanai; vai
 - ii) kā šķidru vidi, ko parasti nelieto cilvēku uzturā.

21. pants

Dažu tādu vielu vai produktu marķējums, kas izraisa alerģiju vai nepanesamību

1. Neskarot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 44. panta 2. punktu, 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas atbilst šādām prasībām:

- a) tās norāda sastāvdaļu sarakstā saskaņā ar 18. panta 1. punktā izklāstītajiem noteikumiem, skaidri norādot vielas vai produkta nosaukumu, kā minēts II pielikumā; un

b) vielas vai produkta nosaukums, kā minēts II pielikumā, ir izcelts ar rakstzīmju formatējumu, līdz ar to tas skaidri atšķiras no pārējo sastāvdaļu saraksta, piemēram, ar rakstzīmju izmēru, stilu vai fona krāsu.

Ja nav sastāvdaļu saraksta, 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajās norādēs iekļauj vārdu "satur", kam seko II pielikumā uzskaitītās vielas vai produkta nosaukums.

Ja vairākas sastāvdaļas vai pārstrādes palīg līdzekļi iegūti no II pielikumā uzskaitītās vienas vielas vai produkta, marķējumā to skaidri norāda attiecībā uz katru attiecīgo sastāvdaļu vai pārstrādes palīg līdzekli.

Šīs regulas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās norādes nav vajadzīgas, ja produkta nosaukums skaidri norāda uz attiecīgo vielu vai produktu.

2. Lai nodrošinātu patērētājiem labākas kvalitātes informāciju un ņemtu vērā tehnikas un zinātnes attīstību, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, sistemātiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina II pielikumā iekļauto sarakstu.

Ja rodas apdraudējums patērētāju veselībai vai ja tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, 52. pantā noteikto procedūru piemēro deleģētajiem aktiem, ko pieņem saskaņā ar šo pantu.

22. pants

Sastāvdaļu daudzuma norāde

1. Sastāvdaļas daudzumu vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko izmanto, ražojot vai izgatavojot pārtikas produktu, uzrāda, ja attiecīgā sastāvdaļa vai sastāvdaļu kategorija:

- a) ir norādīta pārtikas produkta nosaukumā vai nosaukumā, ar kuru patērētājs parasti to saista;
- b) marķējumā ir izcelta ar tekstu, zīmējumiem vai grafiskiem simboliem; vai
- c) būtiski raksturo pārtikas produktu un atšķir to no citiem produktiem, ar kuriem to var sajaukt nosaukuma vai izskata dēļ.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, tostarp īpašos gadījumos, kad dažu sastāvdaļu daudzums nav jānorāda, noteikti VIII pielikumā.

23. pants

Neto daudzums

1. Fasēta pārtikas produkta neto daudzumu norāda attiecīgi litros, centilitros, mililitros, kilogramos vai gramos:

- a) tilpuma vienībās – šķidriem produktiem;
- b) masas vienībās – pārējiem produktiem.

2. Lai patērētājam nodrošinātu labāku izpratni par pārtikas informāciju uz marķējuma, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var konkrētam pārtikas produktam noteikt citu neto daudzuma izteikšanas veidu, nevis šā panta 1. punktā noteikto.

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas tehniskie noteikumi, ietverot īpašos gadījumos, kad neto daudzumu nenorāda, noteikti IX pielikumā.

24. pants

Minimālais derīguma termiņš, "izlietot līdz" datums un sasaldēšanas datums

1. Pārtikas produktiem, kas no mikrobioloģijas viedokļa ir īpaši ātrbojīgi un tādēļ īsā laikā var radīt tiešas briesmas cilvēka veselībai, minimālo derīguma termiņu aizvieto ar "izlietot līdz" datumu. Pēc "izlietot līdz" datuma pārtikas produktu uzskata par nedrošu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 14. panta 2. līdz 5. punktu.

2. Attiecīgo datumu norāda saskaņā ar regulas X pielikumu.

3. Lai nodrošinātu X pielikuma 1. punkta c) apakšpunktā minētā minimālā derīguma termiņa norādīšanas veida vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros paredz attiecīgus noteikumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Glabāšanas vai lietošanas apstākļi

1. Ja pārtikas produktiem nepieciešami īpaši glabāšanas un/vai lietošanas apstākļi, minētos apstākļus norāda.

2. Lai būtu iespējams pareizi uzglabāt vai lietot pārtikas produktu pēc iepakojuma atvēršanas, attiecīgā gadījumā norāda glabāšanas apstākļus un/vai izlietošanas termiņu.

26. pants

Izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta

1. Šo pantu piemēro, neskarot marķēšanas prasības, kas paredzētas konkrētos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Padomes Regulā (EK) Nr. 509/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām⁽¹⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽²⁾.

2. Izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādīšana ir obligāta:

a) ja tās nenorādīšana var maldināt patērētāju attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, jo īpaši, ja pievienotā informācija vai etiķete varētu netieši norādīt, ka produktam ir cita izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta;

b) gaļai, uz kuru attiecas kombinētās nomenklatūras ("KN") kodi, kas uzskaitīti XI pielikumā. Šā punkta piemērošana ir atkarīga no 8. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas.

3. Ja pārtikas produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta ir norādīta, bet nav tā pati, kas tā galvenajai sastāvdaļai:

a) norāda arī attiecīgās galvenās sastāvdaļas izcelsmes valsts vai izcelsmes vietu; vai

b) norāda, ka galvenās sastāvdaļas izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta atšķiras no pārtikas produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas.

Šā punkta piemērošana ir atkarīga no 8. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas.

4. Komisija piecu gadu laikā pēc 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanas iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai izvērtētu obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas marķējumu minētajā apakšpunktā minētajiem produktiem.

5. Komisija līdz 2014. gada 13. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumus par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz šādiem pārtikas produktiem:

a) cita veida gaļu, kas nav liellopu gaļa un nav minēta 2. punkta b) apakšpunktā;

b) pienu;

c) pienu, ko izmanto par sastāvdaļu piena produktos;

d) neapstrādātiem pārtikas produktiem;

e) pārtikas produktiem ar vienu sastāvdaļu;

f) sastāvdaļām, kas veido vairāk nekā 50 % no pārtikas produkta.

6. Komisija līdz 2013. gada 13. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi attiecībā uz gaļu, ko izmanto kā sastāvdaļu.

7. Šā panta 5. un 6. punktā minētajos ziņojumos ņem vērā patērētāja vajadzību būt informētam, izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas obligātās norādīšanas noteikuma pamatotību un šādu pasākumu ieviešanas izmaksu un ieguvumu analīzi, tostarp juridisko ietekmi uz iekšējo tirgu un ietekmi uz starptautisko tirdzniecību.

Komisija minētajiem ziņojumiem var pievienot priekšlikumus, lai grozītu attiecīgos Savienības noteikumus.

8. Līdz 2013. gada 13. decembrim un pēc ietekmes novērtējumiem Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz šā panta 2. punkta b) apakšpunkta un šā panta 3. punkta piemērošanu. Īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Attiecībā uz pārtikas produktiem, kas minēti šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, 5. punkta a) apakšpunktā un 6. punktā, ziņojumos un ietekmes novērtējumos saskaņā ar šo pantu aplūko, *inter alia*, iespēju ieviest noteikumus par produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādēm, īpaši attiecībā uz katru no šādiem dzīvnieku dzīves būtiskajiem punktiem:

a) dzimšanas vieta;

b) audzēšanas vieta;

c) nokaušanas vieta.

27. pants

Lietošanas pamācība

1. Pārtikas produkta lietošanas pamācības formulē tā, lai pārtikas produktu varētu pienācīgi izmantot.

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros iekļauj sīki izstrādātus noteikumus par 1. punkta īstenošanu saistībā ar konkrētiem pārtikas produktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

28. pants

Spirta tilpumkoncentrācija

1. Normas attiecībā uz norādēm par spirta tilpumkoncentrāciju ir noteiktas īpašos Savienības noteikumos, ko piemēro produktiem, kuriem KN piešķirts kods 2204.

2. Faktisko spirta tilpumkoncentrāciju tiem dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus, izņemot tos, kas minēti šā panta 1. punktā, norāda saskaņā ar šīs regulas XII pielikumu.

3. IEDAĻA

Paziņojums par uzturvērtību

29. pants

Saistība ar citiem tiesību aktiem

1. Šo iedaļu nepiemēro pārtikas produktiem, uz kuriem attiecas šādu turpmāk minēto tiesību aktu darbības joma:

- a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽¹⁾;
- b) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu ieguvu un tirdzniecību ⁽²⁾.

2. Šo iedaļu piemēro, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK (2009. gada 6. maijs) par īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽³⁾ un īpašās direktīvas, kā norādīts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

30. pants

Saturs

1. Obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietver šādu informāciju:

- a) enerģētisko vērtību; un
- b) tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukuru, olbaltumvielu un sāls daudzumu.

Attiecīgā gadījumā norādi, ka sāls saturs ir tikai dabīgā nātrija klātbūtnes rezultāts, var izvietot paziņojuma par uzturvērtību tiešā tuvumā.

2. Obligātajā paziņojumā par uzturvērtību, kas minēts 1. punktā, var arī norādīt daudzumu vienam vai vairākiem šādiem savienojumiem:

- a) mononepiesātinātās taukskābes;
- b) polinepiesātinātās taukskābes;
- c) polioli;
- d) ciete;
- e) šķiedrvielas;
- f) jebkuri vitamīni vai minerālvielas, kas uzskaitītas XIII pielikuma A daļas 1. punktā un ir sastopamas ievērojamā daudzumā, kā norādīts XIII pielikuma A daļas 2. punktā.

3. Ja fasētas pārtikas marķējumā sniedz obligāto uzturvērtības paziņojumu, kas minēts 1. punktā, marķējumā var atkārtot šādu informāciju:

- a) enerģētisko vērtību; vai
- b) enerģētisko vērtību kopā ar tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu.

4. Atkāpjoties no 36. panta 1. punkta, ja 16. panta 4. punktā minēto produktu marķējumā paredzēts paziņojums par uzturvērtību, paziņojums drīkst aprobežoties tikai ar enerģētisko vērtību.

5. Neskarot 44. pantu un atkāpjoties no 36. panta 1. punkta, ja 44. panta 1. punktā minēto produktu marķējumā paredzēts paziņojums par uzturvērtību, minētais paziņojums drīkst aprobežoties tikai ar:

- a) enerģētisko vērtību; vai
- b) enerģētisko vērtību kopā ar tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu.

6. Lai ņemtu vērā šā panta 2. līdz 5. punktā minēto ziņu būtiskumu patērētāju informēšanai, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var grozīt šā panta 2. līdz 5. punktā iekļautos sarakstus, pievienojot vai svītrojot noteiktas ziņas.

⁽¹⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 26.6.2009., 45. lpp.

⁽³⁾ OV L 124, 20.5.2009., 21. lpp.

7. Komisija, ņemot vērā dalībvalstīs iegūtos zinātniskos pierādījumus un pieredzi, līdz 2014. gada 13. decembrim iesniedz ziņojumu par trans-taukskābēm pārtikas produktos un kopējā Savienības iedzīvotāju uzturā. Ziņojuma mērķis ir novērtēt ietekmi, ko dotu atbilstīgi līdzekļi, kuri varētu ļaut patērētājiem izvēlēties veselīgākus pārtikas produktus un uzturu kopumā vai kuri varētu veicināt veselīgāku pārtikas produktu ražošanu un piedāvāšanu patērētājiem, tostarp patērētāju informēšanu par trans-taukskābēm vai to lietošanas ierobežošanu. Vajadzības gadījumā Komisija ziņojumam pievieno likumdošanas priekšlikumu.

31. pants

Aprēķins

1. Enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot XIV pielikumā uzskaitītos pārrēķina koeficientus.

2. Lai varētu precīzāk aprēķināt pārtikas vitamīnu un minerālvielu saturu pārtikā, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var pieņemt pārrēķina koeficientus vitamīniem un minerālvielām, kuras minētas XIII pielikuma A daļas 1. punktā. Minētos pārrēķina koeficientus pievieno XIV pielikumam.

3. Enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums, kas minēts šīs regulas 30. panta 1. līdz 5. punktā, attiecas uz pārtikas produktiem, ko piedāvā pārdošanā.

Atbilstīgā gadījumā šī informācija var attiekties uz pārtikas produktu pēc apstrādes ar noteikumu, ka pievieno pietiekami sīkus apstrādes norādījumus un šī informācija attiecas uz pārtikas produktu, kas ir gatavs lietošanai uzturā.

4. Katrā atsevišķā gadījumā minētās vērtības ir vidējās vērtības, kas noteiktas, pamatojoties uz:

- ražotāja veikto pārtikas produkta analīzi;
- izmantoto sastāvdaļu zināmo vai atzīto vidējo vērtību lietošanu aprēķinos; vai
- vispārēji noteiktu un pieņemtu datu izmantošanu aprēķinos.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros iekļauj sīki izstrādātus noteikumus par šā punkta vienādu īstenošanu attiecībā uz norādīto vērtību precizitāti, piemēram, atšķirības starp norādītajiem un oficiālo pārbaudītiem laikā konstatētajiem rādītājiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

32. pants

Vērtības norādīšana uz 100 g vai 100 ml

1. Enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu, kas minētas šīs regulas 30. panta 1. līdz 5. punktā, norāda, izmantojot šīs regulas XV pielikumā minētās mērvienības.

2. Šīs regulas 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu norāda uz 100 g vai 100 ml.

3. Ja sniedz paziņojumu par vitamīniem un minerālvielām, papildus 2. punktā minētajai izteiksmes formai to daudzumu norāda arī procentos no XIII pielikuma A daļas 1. punktā noteiktajām ieteicamajām devām uz 100 g vai 100 ml.

4. Papildus šā panta 2. punktā minētajai izteiksmes formai 30. panta 1., 3., 4. un 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var attiecīgi norādīt arī procentos no XIII pielikuma B daļā noteiktajām ieteicamajām devām uz 100 g vai 100 ml.

5. Ja tiek sniegta ziņa saskaņā ar 4. punktu, to tiešā tuvumā iekļauj šādu papildu paziņojumu: "Ieteicamā deva vidusmēra pieaugušajam (8 400 kJ vai 2 000 kcal)".

33. pants

Informācijas norādīšana uz porciju vai patēriņa vienību

1. Turpmāk norādītajos gadījumos 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var norādīt uz porciju un/vai patēriņa vienību, ko patērētājam viegli atpazīt, ar noteikumu, ka porcijas vai patēriņa vienības lielums ir norādīts uz etiķetes un ka ir norādīts iepakojumā esošo porciju vai patēriņa vienību skaits:

- papildus 32. panta 2. punktā minētajai izteiksmes formai – uz 100 g vai 100 ml;
- papildus 32. panta 3. punktā minētajai izteiksmes formai – uz 100 g vai 100 ml – attiecībā uz vitamīniem un minerālvielām;
- papildus 32. panta 4. punktā minētajai izteiksmes formai vai tās vietā – uz 100 g vai 100 ml.

2. Atkāpjoties no 32. panta 2. punkta, 30. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu un/vai XIII pielikuma B daļā noteikto ieteicamo devu procentus var norādīt, pamatojoties tikai uz porciju vai patēriņa vienību.

Ja uzturvielu daudzumu izsaka tikai porcijai vai patēriņa vienībai saskaņā ar pirmo daļu, enerģētisko vērtību izsaka 100 g vai 100 ml un porcijai vai patēriņa vienībai.

3. Atkāpjoties no 32. panta 2. punkta, 30. panta 5. punktā minētajos gadījumos enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu un/vai XIII pielikuma B daļā noteikto ieteicamo devu procentus var norādīt, pamatojoties tikai uz porciju vai patēriņa vienību.

4. Izmantoto porciju vai vienību norāda tiešā tuvumā paziņojumam par uzturvērtību.

5. Lai nodrošinātu, ka paziņojuma par uzturvērtību norādi uz porciju vai uz patēriņa vienību piemēro vienādi, un lai patērētājam nodrošinātu vienādu salīdzināšanas pamatu, Komisija, ņemot vērā patērētāju reālo patēriņa modeli, kā arī uztura ieteikumus, pieņemot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus par norādi uz porciju vai patēriņa vienību konkrētām pārtikas produktu kategorijām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

34. pants

Noformējums

1. Šīs regulas 30. panta 1. un 2. punktā minētās ziņas norāda vienā redzamības laukā. Tās norāda vienkopus skaidrā formā un attiecīgā gadījumā – XV pielikumā noteiktajā norādīšanas kārtībā.

2. Šīs regulas 30. panta 1. un 2. punktā minētās ziņas norāda tabulas formā, sakārtojot skaitļus citu zem cita, ja ir pietiekami daudz vietas. Ja vietas nav, paziņojumu sniedz lineārā formā.

3. Šīs regulas 30. panta 3. punktā minētās ziņas norāda:

- a) galvenajā redzamības laukā; un
- b) izmantojot rakstzīmju izmēru saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

Šīs regulas 30. panta 3. punktā minētās ziņas var norādīt formā, kas atšķiras no šā panta 2. punktā noteiktās.

4. Šīs regulas 30. panta 4. un 5. punktā minētās ziņas var norādīt formā, kas atšķiras no šā panta 2. punktā noteiktās.

5. Ja enerģētiskā vērtība vai kādas uzturvielas daudzums pārtikas produktā ir neliels, informāciju par šiem elementiem var aizstāt ar tādu paziņojumu kā "Satur nelielu daudzumu ..." un to sniedz paziņojuma par uzturvērtību, ja tāds ir, tiešā tuvumā.

Lai nodrošinātu šā punkta vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par tādu 30. panta 1. līdz 5. punktā

minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumiem, ko var uzskatīt par nenozīmīgiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Lai nodrošinātu paziņojuma par uzturvērtību noformējuma veida vienādu piemērošanu saskaņā ar šā panta 1. līdz 4. punktā minētajiem formātiem, Komisija var šajā sakarā pieņemt īstenošanas aktus. Īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

35. pants

Papildu izteikšanas un norādīšanas veidi

1. Papildus 32. panta 2. un 4. punktā un 33. pantā minētajiem izteikšanas veidiem un 34. panta 2. punktā minētajiem norādīšanas veidiem 30. panta 1. līdz 5. punktā noteikto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var izteikt un/vai norādīt citos veidos, papildus vārdiem vai skaitļiem izmantojot grafiskas formas vai simbolus, ja ir ievērotas šādas prasības:

- a) tie ir balstīti uz precīzu un zinātniski pamatotu patērētāju aptauju un nemaldina patērētāju, kā noteikts 7. pantā;
- b) tie izveidoti pēc apspriešanās ar plašu ieinteresēto personu loku;
- c) to mērķis ir veicināt patērētāju izpratni par pārtikas produkta lomu vai nozīmi uztura enerģētiskās vērtības un uzturvielu satura nodrošināšanā;
- d) ir zinātniski pamatoti pierādījumi, kas liecina, ka vidusmēra patērētājs saprot šādus uzturvērtības izteikšanas vai norādīšanas veidus;
- e) izmantojot citus norādīšanas veidus, to pamatā ir XIII pielikumā norādītās saskaņotās ieteicamās devas vai, ja tādu nav, vispārēji atzīti zinātniski ieteikumi par uzņemto enerģiju vai uzturvielām;
- f) tie ir objektīvi un nediskriminējoši; un
- g) to piemērošana nerada šķēršļus brīvai preču aprītei.

2. Dalībvalstis var ieteikt pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem izmantot vienu vai vairākus paziņojuma par uzturvērtību papildu izteikšanas vai norādīšanas veidus, ko tās uzskata par tādiem, kas vislabāk izpilda 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā noteiktās prasības. Dalībvalstis sniedz Komisijai ziņas par šādiem izteikšanas vai norādīšanas papildu veidiem.

3. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu uzraudzību attiecībā uz uzturvērtības paziņojuma papildu izteikšanas vai norādīšanas veidiem, ko izmanto tirgū to teritorijā.

Lai atvieglotu šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanas uzraudzību, dalībvalstis var prasīt, lai pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, kas to teritorijā laiž tirgū pārtikas produktu, uz kura ir šāda informācija, kompetentajai iestādei ziņo par šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanu un sniedz tai atbilstīgu pamatojumu par 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā noteikto prasību izpildi. Šādos gadījumos var prasīt arī sniegt informāciju par šādu papildu izteikšanas vai norādīšanas veidu izmantošanas izbeigšanu.

4. Komisija atvieglo un rīko informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisiju un ieinteresētajām personām par jautājumiem, kas attiecas uz jebkādu paziņojuma par uzturvērtību papildu izteikšanas vai norādīšanas veidu izmantošanu.

5. Ņemot vērā gūto pieredzi, līdz 2017. gada 13. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, kā tiek piemēroti papildu izteikšanas un norādīšanas veidi, to ietekmi iekšējā tirgū un šo izteikšanas un norādīšanas veidu turpmākas saskaņošanas vēlamību. Šim nolūkam dalībvalstis Komisijai sniedz attiecīgu informāciju par šādu izteikšanas vai norādīšanas papildu veidu izmantošanu tirgū to teritorijā. Komisija ziņojumam var pievienot priekšlikumus, lai grozītu attiecīgos Savienības noteikumus.

6. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros iekļauj sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 1., 3. un 4. punkta īstenošanu. Īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V NODAĻA

BRĪVPRĀTĪGI SNIEGTA PĀRTIKAS PRODUKTU INFORMĀCIJA

36. pants

Piemērojamās prasības

1. Ja 9. un 10. pantā noteikto pārtikas produktu informāciju norāda pēc brīvas izvēles, tā atbilst IV nodaļas 2. un 3. iedaļā noteiktajām prasībām.

2. Pārtikas produktu informācija, ko norāda pēc brīvas izvēles, atbilst šādām prasībām:

a) tā nemaldina patērētāju, kā minēts 7. pantā;

b) tā nav pārprotama vai neskaidra patērētājam;

c) attiecīgā gadījumā tās pamatā ir atbilstīgi zinātniski dati.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus par šā panta 2. punktā minēto prasību piemērošanu šādai pēc brīvas izvēles sniegtai pārtikas produktu informācijai:

a) par tādu vielu vai produktu iespējamu vai nejausu klātbūtni pārtikas produktā, kas rada alerģiju vai nepanesamību;

b) saistībā ar pārtikas produkta atbilstību veģetāriešu un vegānu diētai;

c) par ieteicamās devas norādi īpašām iedzīvotāju grupām papildus ieteicamām devām, kas norādītas XIII pielikumā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Lai nodrošinātu, ka patērētāji ir atbilstīgi informēti gadījumos, kad pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmumi pēc brīvas izvēles norādāmu pārtikas produktu informāciju sniedz pēc atšķirīgiem principiem, kas var patērētājus maldināt vai radīt tiem neskaidrības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var paredzēt citus gadījumus pārtikas produktu informācijas norādīšanai pēc brīvas izvēles papildus šā panta 3. punktā minētajiem gadījumiem.

37. pants

Noformējums

Brīvprātīgo pārtikas produktu informāciju nenorāda, aizņemot vietu, kas paredzēta obligātās informācijas norādīšanai.

VI NODAĻA

VALSTS TIESĪBU AKTI

38. pants

Valsts tiesību akti

1. Jautājumos, kas īpaši saskaņoti ar šo regulu, dalībvalstis nedrīkst ne pieņemt, ne paturēt spēkā valsts pasākumus, ja vien tādas pilnvaras nav piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem. Minētie valsts pasākumi nerada šķēršļus brīvai preču aprītei, tostarp diskrimināciju attiecībā uz pārtikas produktiem no citām dalībvalstīm.

2. Neskarot 39. pantu, dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus jautājumos, kas nav konkrēti saskaņoti ar šo regulu, ar noteikumu, ka tās neaizliedz, nekavē vai neierobežo tādu preču brīvu kustību, uz ko attiecas šī regula.

39. pants

Valsts tiesību akti par papildu obligātajām ziņām

1. Papildus 9. panta 1. punktā un 10. pantā minētajām obligātajām ziņām dalībvalstis var saskaņā ar 45. pantā paredzēto procedūru pieņemt tiesību aktus, kas nosaka papildu obligātās ziņas īpašiem pārtikas veidiem vai kategorijām, pamatojoties uz vismaz vienu no turpmāk norādītajiem iemesliem:

- a) sabiedrības veselības aizsardzība;
- b) patērētāju tiesību aizsardzība;
- c) krāpšanas novēršana;
- d) rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību, izcelsmes norāžu, reģistrēta izcelsmes apzīmējuma aizsardzība un negodīgas konkurences novēršana.

2. Izmantojot 1. punktu, dalībvalstis var ieviest pasākumus attiecībā uz obligātu pārtikas produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi vienīgi tad, ja ir pierādīta saikne starp pārtikas produkta noteiktām īpašībām un tās izcelsmi. Ziņojot Komisijai par šādiem pasākumiem, dalībvalstis sniedz pierādījums, ka lielākā daļa patērētāju piešķir būtisku nozīmi šai informācijai.

40. pants

Piens un piena produkti

Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, kuri ir atkāpes no 9. panta 1. punkta un 10. panta 1. punkta attiecībā uz pienu un piena produktiem, kas pildīti atkārtotai izmantošanai paredzētās stikla pudelēs.

Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto pasākumu tekstu.

41. pants

Alkoholiski dzērieni

Kamēr nav pieņemti 16. panta 4. punktā minētie Savienības noteikumi, dalībvalstis var piemērot valsts tiesību aktus par sastāvdaļu uzskaitījumu attiecībā uz dzērieniem, kuru alkohola saturs pārsniedz 1,2 tilpumprocentus.

42. pants

Neto daudzuma izteikšana

Ja nav 23. panta 2. punktā minēto Savienības noteikumu par neto daudzuma izteikšanu konkrētiem pārtikas produktiem citādā veidā, nevis tajā, kas paredzēts 23. panta 1. punktā, dalībvalstis var piemērot valsts pasākumus, kas pieņemti pirms 2011. gada 12. decembra.

Līdz 2014. gada 13. decembrim dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem. Komisija tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

43. pants

Brīvprātīgas norādes par ieteicamajām devām konkrētām iedzīvotāju grupām

Kamēr nav pieņemti 36. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētie Savienības noteikumi, dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus par brīvprātīgām norādēm par ieteicamajām devām konkrētām iedzīvotāju grupām.

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai šādu pasākumu tekstu.

44. pants

Valsts pasākumi attiecībā uz nefasētiem pārtikas produktiem

1. Ja pārtikas produktus piedāvā pārdošanai galapatērētājiem vai ēdināšanas iestādēm bez iepakojuma vai ja pārtiku iepakojuma tirdzniecības vietā pēc patērētāja lūguma, vai tos fasē tiešai pārdošanai:

- a) 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums par ziņu norādi ir obligāts;
- b) citu 9. un 10. pantā minēto ziņu norāde nav obligāta, ja dalībvalsts pieņem valsts pasākumus, pieprasot sniegt daļu no šīm ziņām, vai visas ziņas, vai šo ziņu elementus.

2. Dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus par veidu, kādā 1. punktā minētās ziņas vai ziņu elementus darīt pieejamus un, attiecīgā gadījumā, kādā veidā tos izteikt un norādīt.

3. Dalībvalstis nekavējoties nosūta Komisijai šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā minēto pasākumu tekstu.

45. pants

Paziņošanas procedūra

1. Ja tiek veikta atsauce uz šo pantu, dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu pieņemt jaunus tiesību aktus par pārtikas produktu informāciju, laikus paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par paredzētajiem pasākumiem un sniedz to pamatojumu.

2. Komisija apspriežas ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu, ja tā uzskata, ka šāda apspriešanās ir lietderīga, vai ja to pieprasa dalībvalsts. Tādā gadījumā Komisija nodrošina, ka šis process ir pārredzams visām ieinteresētajām personām.

3. Dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu pieņemt jaunus tiesību aktus par pārtikas produktu informāciju, var veikt paredzētos pasākumus tikai trīs mēnešus pēc 1. punktā minētā paziņojuma ar noteikumu, ka Komisija nesniedz negatīvu atzinumu.

4. Ja Komisijas atzinums ir negatīvs un pirms šā panta 3. punktā minētā termiņa beigām, Komisija uzsāk 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai noskaidrotu, vai paredzētos pasākumus var īstenot, vajadzības gadījumā veicot atbilstīgas izmaiņas.

5. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā⁽¹⁾, nepiemēro pasākumiem, par kuriem dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar šo pantu.

VII NODAĻA

ĪSTENOŠANA, GROZĪŠANA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

46. pants

Pielikumu grozījumi

Lai ņemtu vērā tehnikas progresu, zinātnes attīstību, patērētāju veselību vai patērētāju vajadzības pēc informācijas un ievērojot 10. panta 2. punkta un 21. panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz grozījumiem II un III pielikumā, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, var grozīt šīs regulas pielikumus.

47. pants

Pārejas laiks un piemērošanas datums īstenošanas pasākumiem vai deleģētiem aktiem

1. Neskarot šā panta 2. punktu, īstenojot ar šo regulu piešķirtās pilnvaras pieņemt pasākumus, pieņemot īstenošanas aktus saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru vai pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu, Komisija:

a) jauno pasākumu piemērošanai nosaka piemērotu pārejas laiku, kurā tirgū drīkst laist pārtikas produktus ar etiķetēm, kas neatbilst jaunajiem pasākumiem, un pēc kura beigām

šādu produktu krājumus, kas laisti tirgū līdz pārejas laika beigām, drīkst turpināt tirgot līdz pilnīgai krājumu izpārdošanai; un

b) nodrošina, ka šie pasākumi ir piemērojami no 1. aprīļa jebkurā kalendārā gadā.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro steidzamos gadījumos, ja 1. punktā minēto pasākumu mērķis ir cilvēku veselības aizsardzība.

48. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

49. pants

Regulas (EK) Nr. 1924/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1924/2006 7. panta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Uzturvērtības marķējums ir obligāts produktiem, par kuriem ir sniegta uzturvērtības un/vai veselīguma norāde, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus. Šādā informācijā norāda Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem^(*) 30. panta 1. punktā paredzētos datus. Ja norāda uzturvērtību un/vai veselīgumu uzturvielai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 2. punktā, minētās uzturvielas daudzumu norāda saskaņā ar attiecīgās regulas 31. līdz 34. pantu.

Informāciju par tās(-o) vielas(-u) daudzumu, uz ko attiecas uzturvērtības vai veselīguma norāde un kas nav norādīta uzturvērtības marķējumā, izvieto tajā pašā redzamības laukā, kur uzturvērtības marķējumu, un to norāda saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1169/2011 31., 32. un 33. pantu. Mērvienības, ko izmanto, lai norādītu vielas daudzumu, ir atbilstīgas konkrētajām vielām.

(1) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

(*) OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.”

50. pants

Regulas (EK) Nr. 1925/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1925/2006 7. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Uzturvērtības marķējums ir obligāts tiem produktiem, kuriem pievienoti vitamīni un minerālvielas un uz kuriem attiecas šī regula. Marķējumā norāda Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulas (EK) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem (*) 30. panta 1. punktā uzskaitītos datus, kā arī pārtikas produktiem pievienoto vitamīnu un minerālvielu kopējo daudzumu.

(*) OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.”

51. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt šīs regulas 9. panta 3. punktā, 10. panta 2. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 2. punktā, 30. panta 6. punktā, 31. panta 2. punktā, 36. panta 4. punktā un 46. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem pēc 2011. gada 12. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 9. panta 3. punktā, 10. panta 2. punktā, 12. panta 3. punktā, 13. panta 4. punktā, 18. panta 5. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 2. punktā, 30. panta 6. punktā, 31. panta 2. punktā, 36. panta 4. punktā un 46. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 9. panta 3. punktu, 10. panta 2. punktu, 12. panta 3. punktu, 13. panta 4. punktu, 18. panta 5. punktu, 19.

panta 2. punktu, 21. panta 2. punktu, 23. panta 2. punktu, 30. panta 6. punktu, 31. panta 2. punktu, 36. panta 4. punktu un 46. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

52. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstīgi 2. punktam. Paziņojot deleģētos aktus Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 51. panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

53. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 87/250/EEK, 90/496/EK, 1999/10/EK, 2000/13/EK, 2002/67/EK un 2008/5/EK un Regulu (EK) Nr. 608/2004 atceļ no 2014. gada 13. decembra.

2. Atsauces uz atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

54. pants

Pārejas pasākumi

1. Pārtikas produktus, kas laisti tirgū vai marķēti pirms 2014. gada 13. decembra un kas neatbilst šīs regulas prasībām, atļauts tirgot līdz pilnīgai šādu pārtikas produktu krājumu izpārdošanai.

Pārtikas produktus, kas laisti tirgū vai marķēti pirms 2016. gada 13. decembra un kas neatbilst 9. panta 1. punkta l) apakšpunktā noteiktajai prasībai, atļauts tirgot līdz pilnīgai šādu pārtikas produktu krājumu izpārdošanai.

Pārtikas produktus, kas laisti tirgū vai marķēti pirms 2014. gada 1. janvāra un kas neatbilst VI pielikuma B daļā noteiktajām prasībām, atļauts tirgot līdz pilnīgai šādu pārtikas produktu krājumu izpārdošanai.

2. Laikposmā no 2014. gada 13. decembra līdz 2016. gada 13. decembrim, ja paziņojumu par uzturvērtību sniedz brīvprātīgi, tas atbilst 30. līdz 35. pantam.

3. Neatkarīgi no Direktīvas 90/496/EEK, Regulas (EK) Nr.1924/2006 7. panta un Regulas (EK) Nr.1925/2006 7. panta 3. punkta pārtikas produktus, kas marķēti saskaņā ar šīs regulas 30. līdz 35. pantu, ir atļauts laist tirgū pirms 2014. gada 13. decembra.

Neatkarīgi no Komisijas Regulas (EK) Nr.1162/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko nosaka pārejas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.853/2004, (EK)

Nr.854/2004 un (EK) Nr.882/2004 īstenošanai⁽¹⁾, pārtikas produktus, kas marķēti saskaņā ar šīs regulas VI pielikuma B daļu, var laist tirgū pirms 2014. gada 1. janvāra.

55. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 13. decembra, izņemot 9. panta 1. punkta l) apakšpunktu, kuru piemēro no 2016. gada 13. decembra, un VI pielikuma B daļu, kuru piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BUZEK

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ OV L 314, 1.12.2009., 10. lpp.

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

Kā minēts 2. panta 4. punktā:

- 1) "paziņojums par uzturvērtību" vai "uzturvērtības marķējums" ir informācija, kurā norāda:
 - a) enerģētisko vērtību; vai
 - b) enerģētisko vērtību un tikai šādas uzturvielas vai vienu no tām:
 - tauki (piesātinātās taukskābes, mononepiesātinātās taukskābes, polinepiesātinātās taukskābes),
 - ogļhidrāti (cukuri, polioli, ciete),
 - sāls,
 - šķiedrvielas,
 - olbaltumvielas,
 - jebkuri vitamīni vai minerālvielas, kuri minēti XIII pielikuma A daļas 1. punktā un kuru daudzums ir ievērojams, kā definēts XIII pielikuma A daļas 2. punktā;
- 2) "tauķi" ir kopējais lipīdu saturs, ietverot fosfolipīdus;
- 3) "piesātinātās taukskābes" ir taukskābes, kas nesatur divkāršo saiti;
- 4) "trans-taukskābes" ir taukskābes ar vismaz vienu nesaistītu (proti, ar vismaz vienu metilēna grupas iestarpinājumu) oglekļa-oglekļa divkāršo saiti trans-konfigurācijā;
- 5) "mononepiesātinātās taukskābes" ir taukskābes ar vienu divkāršo cis-saiti;
- 6) "polinepiesātinātās taukskābes" ir taukskābes ar diviem vai vairākiem cis, cis-metilēna divkāršās saites iestarpinājumiem;
- 7) "ogļhidrāti" ir visi ogļhidrāti, ietverot poliolus, ko cilvēka organisms pārstrādā vielmaiņas ceļā;
- 8) "cukuri" ir visi monosaharīdi un disaharīdi, ko satur pārtikas produkti, izņemot poliolus;
- 9) "polioli" ir spirti, kas satur vairāk nekā divas hidroksilgrupas;
- 10) "olbaltumvielas" ir olbaltumvielu saturs, kas aprēķināts pēc formulas: olbaltumvielas = pēc Kjeldāla metodes noteikts kopējais slāpekļis $\times 6,25$;
- 11) "sāls" ir sāls ekvivalenta saturs, kas aprēķināts pēc formulas: sāls = nātrijs $\times 2,5$;
- 12) "šķiedrvielas" ir ogļhidrātu polimēri ar trīs vai vairākām monomērām vienībām, kuras netiek sašķeltas un neuzsūcas cilvēka tievajās zarnās, un tās iedala šādās kategorijās:
 - pārtikas ogļhidrātu polimēri, kas dabiski sastopami uzturā, to uzņemot,
 - pārtikas ogļhidrātu polimēri, ko ar fiziskiem līdzekļiem, fermentējot vai ķīmiski iegūst no pārtikas izejvielām un kam ir labvēlīga fizioloģiska ietekme, kuru apliecina vispārēji atzīti zinātniski pierādījumi,
 - pārtikas ogļhidrātu sintētiskie polimēri, kam ir labvēlīga fizioloģiska iedarbība, kuru apliecina vispārēji atzīti zinātniski pierādījumi;
- 13) "vidējā vērtība" ir rādītājs, kas vislabāk raksturo uzturvielas daudzumu, kuru satur konkrēts pārtikas produkts, un atspoguļo iespējamās sezonālas atšķirības, patēriņa modeli un citus faktorus, kuri var ietekmēt rādītāja faktisko lielumu.

II PIELIKUMS

VIELAS VAI PRODUKTI, KAS IZRAISA ALERĢIJU VAI NEPANESAMĪBU

1. Labība, kas satur līpekli, t. i., kvieši, rudzi, mieži, auzas, speltas kvieši, *triticum turgidum polonicum* vai to hibrizētī celmi, un tās produkti, izņemot:
 - a) glikozes sīrupus uz kviešu bāzes, ietverot dekstrozi⁽¹⁾;
 - b) maltodekstrīnus uz kviešu bāzes⁽¹⁾;
 - c) glikozes sīrupus uz miežu bāzes;
 - d) labību, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu.
2. Vēžveidīgie un to produkti.
3. Olas un to produkti.
4. Zivis un to produkti, izņemot:
 - a) zivju želatīnu, ko izmanto vitamīnu vai karotinoīdu preparātiem;
 - b) zivju želatīnu vai zivju līmi, ko izmanto alus un vīna dzidrināšanai.
5. Zemesrieksti un to produkti.
6. Sojas pupas un to produkti, izņemot:
 - a) pilnībā rafinētu sojas pupu eļļu un taukus⁽¹⁾;
 - b) no sojas pupām iegūtus dabiskus jauktus tokoferolus (E306), dabisku D-alfa tokoferolu, dabisku D-alfa tokoferola acetātu, dabisku D-alfa tokoferola sukcinātu;
 - c) fitosterīnus un fitosterolesterus, kas atvasināti no augu eļļas, kura iegūta no sojas pupām;
 - d) fitostanolesterus, kas iegūti no tādas augu eļļas steroliem, kura iegūta no sojas pupām.
7. Piens un tā produkti (ietverot laktozi), izņemot:
 - a) sūkalas, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu;
 - b) laktitolu.
8. Rieksti, t. i., mandeles (*Amygdalus communis* L.), lazdu rieksti (*Corylus avellana*), valrieksti (*Juglans regia*), Indijas rieksti (*Anacardium occidentale*), pekanrieksti (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), Brazīlijas rieksti (*Bertholletia excelsa*), pistāciju rieksti (*Pistacia vera*), makadāmijas jeb Kvīnslendas rieksti (*Macadamia ternifolia*) un to produkti, izņemot riekstus, ko izmanto, lai iegūtu alkohola destilātus, tostarp lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirtu.
9. Selerijas un to produkti.
10. Sinepes un to produkti.
11. Sezama sēklas un to produkti.
12. Sēra dioksīds un sulfīti, ja to koncentrācija pārsniedz 10 m/kg vai 10 mg/l kopējā SO₂, kas ir jāaprēķina produktiem, ko piedāvā kā gatavus patēriņam vai kuru sākotnējā forma jāatjauno saskaņā ar ražotāju instrukcijām.
13. Lupīna un tās produkti.
14. Gliemji un to produkti.

(1) Un to produktus, ja vien to apstrādes procesā nevar palielināties alergēniskuma līmenis, ko attiecīgā iestāde izvērtējusi atbilstīgajam produktam, no kura tie iegūti.

III PIELIKUMS

PĀRTIKAS PRODUKTU SARAKSTS, KURU MARKĒJUMĀ JĀIEKĻAUJ VIENA VAI VAIRĀKAS PAPILDU NORĀDES

PĀRTIKAS PRODUKTA VEIDS VAI KATEGORIJA	NORĀDES
1. Pārtikas produkti, kas iepakoti, izmantojot īpašas gāzes	
1.1. Pārtikas produkti, kuru derīguma termiņš ir pagarināts, izmantojot iesaiņošanas gāzes, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“iekots aizsargatmosfērā”
2. Pārtikas produkti, kas satur saldinātājus	
2.1. Pārtikas produkti, kas satur saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“ar saldinātāju(-iem)” – šo norādi pievieno pārtikas produkta nosaukumam
2.2. Pārtikas produkti, kas satur cukuru vai cukurus un saldinātāju vai saldinātājus, kuri atļauti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“ar cukuru(-iem) un saldinātāju(-iem)” – šo norādi pievieno pārtikas produkta nosaukumam
2.3. Pārtikas produkti, kas satur aspartāmu/aspartāma acesulfāma sāli, kura atļauta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“satur aspartāmu (fenilalanīna avots)” – norāda markējumā, ja sastāvdaļu sarakstā aspartāms/aspartāma acesulfāma sāls ir norādīts tikai ar atsauci uz E numuru; “satur fenilalanīna avotu” – norāda markējumā, ja sastāvdaļu sarakstā aspartāms/aspartāma acesulfāma sāls ir norādīts tikai ar tā konkrēto nosaukumu
2.4. Pārtikas produkti, kas satur vairāk nekā 10 % pievienota poliola, kas atļauts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008	“Pārmērīga lietošana var izraisīt caureju veicinošu iedarbību.”
3. Pārtikas produkti, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli	
3.1. Konditorejas izstrādājumi vai dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 100 mg/kg vai 10 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Ja vārds “lakrica” nav iekļauts produkta sastāvdaļu sarakstā vai tā nosaukumā, tieši zem sastāvdaļu saraksta iekļauj vārdu “satur lakricu”. Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas nosaukumam.
3.2. Konditorejas izstrādājumi, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 4 g/kg vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šī(-s) viela(-as) pievienota(-as) tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i>	Tieši zem sastāvdaļu saraksta izvieto šādu paziņojumu: “Satur lakricu – cilvēkiem, kuriem ir hipertoniya, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas.” Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas produkta nosaukumam.
3.3. Dzērieni, kas satur glicirizīnskābi vai tās amonija sāli 50 mg/l vai lielākā koncentrācijā, jo tiem šīs vielas pievienotas tīrā veidā vai ar lakricas augu <i>Glycyrrhiza glabra</i> , vai dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, ja šo vielu saturs tajos ir 300 mg/l vai lielāks (!)	Tieši zem sastāvdaļu saraksta izvieto šādu paziņojumu: “Satur lakricu – cilvēkiem, kuriem ir hipertoniya, jāizvairās no produkta pārmērīgas lietošanas.” Ja sastāvdaļu sarakstu nenorāda, minēto informāciju norāda blakus pārtikas produkta nosaukumam.

PĀRTIKAS PRODUKTA VEIDS VAI KATEGORIJA	NORĀDES
4. Dzērieni ar augstu kofeīna saturu vai pārtikas produkti ar pievienotu kofeīnu	
4.1. Dzērieni, izņemot tos kafijas, tējas vai kafijas vai tējas ekstrakta dzērienus, kuru nosaukums ietver terminus "kafija" vai "tēja", kas: <ul style="list-style-type: none"> — ir paredzēti lietošanai bez pārveides un satur kofeīnu no jebkura avota proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l, vai — pēc koncentrēto vai žāvēto produktu atjaunošanas satur kofeīnu no jebkura avota proporcijā, kas pārsniedz 150 mg/l 	Marķējumā tajā pašā redzamības laukā, kur norādīts dzēriena nosaukums, norāda "Augsts kofeīna saturs. Nav ieteicams bērniem un grūtniecēm vai sievietēm, kas baro ar krūti", aiz tā iekavās un saskaņā ar šīs regulas 13. panta 1. punktu seko norāde par kofeīna saturu, kas izteikts mg uz 100 ml.
4.2. Pārtikas produkti, kas nav dzērieni, ja kofeīns tiem ir pievienots fizioloģiska mērķa dēļ	Marķējumā tajā pašā redzamības laukā, kur norādīts pārtikas produkta nosaukums, norāda "Satur kofeīnu. Nav ieteicams bērniem un grūtniecēm", aiz tā iekavās un saskaņā ar šīs regulas 13. panta 1. punktu seko norāde par kofeīna saturu, kas izteikts mg uz 100g/ml. Uztura bagātinātājiem kofeīna saturu izsaka uz devu, kas uz marķējuma ieteikta ikdienas patēriņam.
5. Pārtikas produkti ar fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevu	
5.1. Pārtikas produkti vai pārtikas sastāvdaļas ar fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevu	<ol style="list-style-type: none"> 1) tajā pašā redzamības laukā, kur ir pārtikas produkta nosaukums – "ar augu sterīnu piedevu" vai "ar augu stanolu piedevu"; 2) sastāvdaļu sarakstā norāda fitosterīnu, fitosterīna esteru, fitostanolu un fitostanola esteru piedevas saturu (izteikts procentos vai gramos brīvo augu sterīnu/stanolu veidā uz 100 g vai 100 ml pārtikas produkta); 3) paziņojums, ka konkrētais pārtikas produkts paredzēts tikai cilvēkiem, kas vēlas samazināt holesterīna līmeni asinīs; 4) paziņojums, ka pacientiem, kas lieto medikamentus holesterīna līmeņa samazināšanai, produktu vajadzētu lietot tikai ārsta uzraudzībā; 5) labi redzams paziņojums, ka pārtikas produkts uzturvērtības ziņā var nebūt piemērots grūtniecēm, sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, un bērniem līdz piecu gadu vecumam; 6) ieteikums pārtikas produktu izmantot kā sabalansētu un dažādota uztura sastāvdaļu, kurā ietilpst regulārs augļu un dārzeņu patēriņš, kas palīdz uzturēt karotinoīdu līmeni; 7) tajā pašā redzamības laukā, kur ir iepriekš 3. punktā noteiktais paziņojums – paziņojums, ka augu steārīnu/ augu stanolu piedevas patēriņam nevajadzētu pārsniegt 3 g/dienā; 8) ir noteikta pārtikas produkta vai pārtikas sastāvdaļas porcija (vēlams gramos vai mililitros), norādot augu steārīnu/augu stanolu daudzumu katrā porcijā
6. Saldēta gaļa, saldētas gaļas izstrādājumi un saldēti neapstrādāti zvejniecības produkti	
6.1. Saldēta gaļa, saldēti gaļas izstrādājumi un saldēti neapstrādāti zvejniecības produkti	Sasaldēšanas datums vai pirmās sasaldēšanas datums, ja produkts ir saldēts vairāk nekā vienu reizi, saskaņā ar X pielikuma 3. punktu

(1) Šo līmeni piemēro produktiem, kurus piedāvā gatavus patēriņam vai kuru sākotnējā forma jāatjauno saskaņā ar ražotāju instrukcijām.

IV PIELIKUMS

x-AUGSTUMA DEFINĪCIJA

x-AUGSTUMS

Apraksts

1	Virslīnija
2	Lielo burtu līnija
3	Viduslīnija
4	Pamatlīnija
5	Apakšlīnija
6	x-augstums
7	Rakstzīmju izmērs

V PIELIKUMS

PĀRTIKAS PRODUKTI, UZ KURIEM NEATTIECAS PRASĪBA PAR OBLIGĀTO PAZIŅOJUMU PAR UZTURVĒRTĪBU

1. Neapstrādāti produkti, kas sastāv no vienas sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas.
2. Pārstrādes produkti, kuru vienīgais apstrādes veids ir bijis nogatavināšana, ar vienu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju.
3. Īdieni, kas paredzēti lietošanai uzturā, ietverot tos, kuros vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir oglekļa dioksīds un/vai aromatizētāji.
4. Garšaugi, garšviela vai abu maisījums.
5. Sāls un sāls aizstājēji.
6. Galda saldinātāji.
7. Produkti, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/4/EK (1999. gada 22. februāris) par kafijas ekstraktiem un cigoriņu ekstraktiem ⁽¹⁾, veselas vai maltas kafijas pupiņas un veselas vai maltas bezkofeīna kafijas pupiņas.
8. Zāļu un augļu uzlējumi, tēja, bezkofeīna tēja, šķīstošā vai beznosēdumu tēja vai tējas ekstrakts, bezkofeīna šķīstošā vai beznosēdumu tēja vai tējas ekstrakts, kas nesatur nekādas pievienotas sastāvdaļas, izņemot aromatizētājus, kuri nemaina tējas uzturvērtību.
9. Raudzēts etiķis vai etiķa aizstājēji, ietverot tos, kuros vienīgā pievienotā sastāvdaļa ir aromatizētāji.
10. Aromatizētāji.
11. Pārtikas piedevas.
12. Pārstrādes palīg līdzekļi.
13. Pārtikas fermenti.
14. Želatīns.
15. Ievārījuma cietināšanas sastāvdaļa.
16. Raugs.
17. Košļājamā gumija.
18. Pārtika iepakojumā vai tarā, kuras lielākā virsma ir mazāka nekā 25 cm².
19. Pārtikas produkti, tostarp amatnieciski ražoti pārtikas produkti, kuru ražotāji mazos daudzumos tieši piegādā galapatērētājiem vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas to tieši piegādā galapatērētājiem.

⁽¹⁾ OV L 66, 13.3.1999., 26. lpp.

VI PIELIKUMS

PĀRTIKAS PRODUKTA NOSAUKUMS UN ĪPAŠAS PIEVIENOJAMĀS NORĀDES

A DAĻA — PĀRTIKAS PRODUKTA NOSAUKUMAM PIEVIENOJAMĀS OBLIGĀTĀS NORĀDES

1. Pārtikas produkta nosaukumā ietver vai tam pievieno norādes par pārtikas produkta fizisko stāvokli vai tam veikto īpašo apstrādi (piemēram, pulverveida, atkārtoti saldēts, liofilizēts, ātri saldēts, koncentrēts, kūpināts), visos gadījumos, kad šādas informācijas nepiemēšana varētu maldināt pircējus.

2. Pārtikas produktiem, kas pirms pārdošanas ir bijuši sasaldēti un ko pārdod atkausētus, pārtikas produkta nosaukumam pievieno norādi "atkausēts".

Šo prasību neattiecinā uz:

- a) galaproduktā esošajām sastāvdaļām;
- b) pārtikas produktiem, kuru ražošanas procesā sasaldēšana ir tehnoloģiski nepieciešama darbība;
- c) pārtikas produktiem, kuru atsaldēšana negatīvi neietekmē pārtikas produkta nekaitīgumu vai kvalitāti;

Šo punktu piemēro, neskarot 1. punktu.

3. Ar jonizējošo starojumu apstrādātiem pārtikas produktiem norāda:

"apstarots" vai "apstrādāts ar jonizējošo starojumu", kā arī citas norādes, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/2/EK (1999. gada 22. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtiku un pārtikas sastāvdaļām, kas ir apstrādātas ar jonizējošo radiāciju ⁽¹⁾.

4. Pārtikas produktiem, kam kāds komponents vai sastāvdaļa, par ko patērētāji uzskata, ka tos šādos produktos parasti izmanto vai ka tie tajos ir dabiski, ir aizstāti ar citu komponentu vai sastāvdaļu, uz marķējuma – papildus sastāvdaļu sarakstam – ir skaidra norāde par komponentu vai sastāvdaļu, kas izmantots daļēji vai pilnīgi aizstāšanai, un tā ir:

- a) izvietota tuvu produkta nosaukumam; un
- b) izveidota, izmantojot rakstzīmju izmēru, kura x-augstums ir vismaz 75 % no produkta nosaukumam izmantotā x-augstuma un kurš nav mazāks par rakstzīmju minimālo izmēru, kā noteikts šīs regulas 13. panta 2. punktā.

5. Attiecībā uz gaļas produktiem, gaļas izstrādājumiem un zvejniecības produktiem, kuriem ir pievienotas olbaltumvielas, tostarp dažādas dzīvnieku izcelsmes hidrolizētas olbaltumvielas, produkta nosaukumā norāda šo olbaltumvielu saturu un to izcelsmi.

6. Attiecībā uz gaļas produktiem un gaļas izstrādājumiem, kas izskatās pēc sagrieztas gaļas, gaļas gabala, šķēlēs sagrieztas gaļas, porcijās sadalītas gaļas vai liemeņa, produkta nosaukumā norāda pievienotā ūdens saturu, ja pievienotais ūdens ir vairāk nekā 5 % gala produkta svara. Šādus noteikumus piemēro arī attiecībā uz zvejniecības produktiem un sagatavotiem zvejniecības produktiem, kas izskatās pēc sagrieztas zvejniecības produkta, zvejniecības produkta gabala, šķēlēs sagrieztas vai porcijās sadalīta zvejniecības produkta, filejas vai nesadalīta zvejniecības produkta.

7. Uz gaļas produktiem, gaļas izstrādājumiem un zvejniecības produktiem, kas var radīt iespaidu par to, ka tie ir izgatavoti no vesela gaļas vai zivs gabala, lai gan sastāv no diviem dažādiem gabaliem, kuri savienoti, izmantojot citas sastāvdaļas, tostarp pārtikas piedevas un pārtikas fermentus, vai citus līdzekļus, izvieto šādu norādi:

bulgāru valodā: "формовано месо" un "формована риба";

spāņu valodā: "combinado de piezas de carne" un "combinado de piezas de pescado";

čehu valodā: "ze spojovaných kousků masa" un "ze spojovaných kousků rybího masa";

dāņu valodā: "Sammensat af stykker af kød" un "Sammensat af stykker af fisk";

vācu valodā: "aus Fleischstücken zusammengefügt" un "aus Fischstücken zusammengefügt";

⁽¹⁾ OV L 66, 13.3.1999., 16. lpp.

igauņu valodā:	“liidetud liha” un “liidetud kala”;
grieķu valodā:	“μορφοποιημένο κρέας” un “μορφοποιημένο ψάρι”;
angļu valodā:	“formed meat” un “formed fish”;
franču valodā:	“viande reconstituée” un “poisson reconstitué”;
īru valodā:	“píosáí feola ceangailte” un “píosáí éisc ceangailte”;
itāļu valodā:	“carne ricomposta” un “pesce ricomposto”;
latviešu valodā:	“formēta gaļa” un “formēta zivs”;
lietuviešu valodā:	“sudarytas (-a) iš mėsos gabalų” un “sudarytas (-a) iš žuvis gabalų”;
ungāru valodā:	“darabokból újraformázott hús” un “darabokból újraformázott hal”;
maltiešu valodā:	“laħam rikostitwit” un “ħut rikostitwit”;
holandiešu valodā:	“samengesteld uit stukjes vlees” un “samengesteld uit stukjes vis”;
poļu valodā:	“z połączonych kawałków mięsa” un “z połączonych kawałków ryby”;
portugāļu valodā:	“carne reconstituída” un “peixe reconstituído”;
rumāņu valodā:	“carne formată” un “carne de pește formată”;
slovāku valodā:	“spájané alebo formované mäso” and “spájané alebo formované ryby”;
slovēņu valodā:	“sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso” un “sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe”;
somu valodā:	“paloista yhdistetty liha” un “paloista yhdistetty kala”;
zviedru valodā:	“sammanfogade bitar av kött” un “sammanfogade bitar av fisk”;

B DAĻA — ĪPAŠI NOSACĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ APZĪMĒJUMU “MALTĀ GAĻA”

1. Sastāva kritēriji, kurus pārbauda, pamatojoties uz dienas vidējo rādītāju:

	Tauku saturs	Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽¹⁾
— liesa maltā gaļa	≤ 7 %	≤ 12 %
— maltā tīrā liellopu gaļa	≤ 20 %	≤ 15 %
— maltā gaļa, kas satur cūkgaļu	≤ 30 %	≤ 18 %
— citu sugu maltā gaļa	≤ 25 %	≤ 15 %

(¹) Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecību izsaka kolagēna procentos gaļas olbaltumvielās. Kolagēna saturs ir hidroksiprolīna saturs, reizināts ar 8.

2. Papildus prasībām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma V sadaļas IV nodaļā, uz marķējuma norāda šādu tekstu:

- “tauku procentuālais saturs mazāks par ...”,
- “kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecība mazāka par ...”.

3. Dalībvalstis var atļaut tādas maltās gaļas tirdzniecību savā tirgū, kas neatbilst šīs daļas 1. punktā minētajiem kritērijiem, piemērojot valsts apzīmējumu, ko nevar sajaukt ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 5. panta 1. punktā paredzētajiem apzīmējumiem.

C DAĻA — ĪPAŠAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ APZĪMĒJUMU "DESU APVALKI"

Ja desu apvalks nav ēdams, tas ir jānorāda.

VII PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANA UN APZĪMĒŠANA

A DAĻA — ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ SASTĀVDAĻU NORĀDĪŠANU DILSTOŠĀ SECĪBĀ PĒC SVARA

Sastāvdaļas kategorija	Norāde pēc svara
1. Pievienotais ūdens un gaistošie produkti	Uzskaita secīgi pēc to svara galaproduktā. Ūdens piedevas daudzumu kā pārtikas sastāvdaļu aprēķina, atskaitot no kopējā galaprodukta daudzuma pārējo izmantoto sastāvdaļu kopējo daudzumu. Šo daudzumu neņem vērā, ja tas nepārsniedz 5 % no galaprodukta svara. Šī atkāpe neattiecas uz gaļu, gaļas izstrādājumiem, neapstrādātiem zvejniecības produktiem un neapstrādātām gliemenēm.
2. Izmantojamās koncentrētās vai atūdeņotās sastāvdaļas, kuru sākotnējo formu atjauno ražošanas brīdī	Var uzskaitīt secīgi pēc svara, kas reģistrēts pirms to koncentrēšanas vai atūdeņošanas.
3. Sastāvdaļas, ko izmanto koncentrētos vai atūdeņotus pārtikas produktos, kuru sākotnējo formu paredzēts atjaunot, pievienojot ūdeni	Var uzskaitīt secīgi pēc to daļas atjaunotajā produktā ar noteikumu, ka sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno tādu vārdkopu kā "atjaunota produkta sastāvdaļas" vai "lietošanai gatava produkta sastāvdaļas".
4. Augļi, dārzeņi vai sēnes, no kuriem neviens nav ievērojamā pārsvarā svara ziņā un kas lietoti proporcijās, kuras, iespējams, var mainīties, ir lietoti maisījumā kā pārtikas sastāvdaļas	Sastāvdaļu sarakstā var sadalīt grupās ar nosaukumu "augļi", "dārzeņi" vai "sēnes", kam seko frāze "mainīgās proporcijās" un uzreiz aiz tās ir saraksts ar sastāvā esošajiem augļiem, dārzeņiem vai sēnēm. Šādos gadījumos maisījumu iekļauj sastāvdaļu sarakstā saskaņā ar šīs regulas 18. panta 1. punktu, pamatojoties uz sastāvā esošo augļu, dārzeņu vai sēņu kopējo svaru.
5. Garšvielu vai garšaugu maisījumiem, ja svara ziņā neviens no tiem nav ievērojamā pārsvarā	Var uzskaitīt dažādā secībā ar noteikumu, ka šim sastāvdaļu uzskaitījumam pievieno vārdkopu "mainīgās proporcijās".
6. Sastāvdaļas, kas galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var uzskaitīt dažādā secībā pēc pārējām sastāvdaļām.
7. Sastāvdaļas, kas ir līdzīgas vai savstarpēji aizvietošanas, iespējams, tiek lietotas pārtikas produkta ražošanā vai izgatavošanā, nemainot tā sastāvu, veidu vai tā redzamās īpašības, un ciktāl tās galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %	Var būt minētas sastāvdaļu sarakstā, izmantojot paziņojumu "satur ... un/vai ...", ja vismaz viena no ne vairāk kā divām sastāvdaļām ir galaprodukta sastāvā. Šis noteikums neattiecas uz šā pielikuma C daļā uzskaitītajām pārtikas piedevām vai sastāvdaļām un uz II pielikumā uzskaitītajām vielām vai produktiem, kas izraisa alerģiju vai nepanesamību.
8. Rafinētas augu izcelsmes eļļas	Sastāvdaļu sarakstā var ievietot grupā ar nosaukumu "augu eļļas", tieši aiz tā izvietojot sarakstu ar norādēm par konkrēto augu izcelsmi, un papildus var izvietot frāzi "mainīgās proporcijās". Ja augu eļļas iedala vienā grupā, tās sastāvdaļu sarakstā iekļauj saskaņā ar 18. panta 1. punktu, pamatojoties uz sastāvā esošo augu eļļu kopējo svaru. Hidrogenētai eļļai nosaukumā attiecīgi jāpievieno teksts "pilnīgi hidrogenēta" vai "daļēji hidrogenēta".

Sastāvdaļas kategorija	Norāde pēc svara
9. Rafinēti augu izcelsmes tauki	<p>Sastāvdaļu sarakstā var ievietot grupā ar nosaukumu "augu tauki", tieši aiz tā izvietojot sarakstu ar norādēm par konkrēto augu izcelsmi, un papildus var izvietot frāzi "mainīgās proporcijās". Ja augu taukus iedala vienā grupā, tos sastāvdaļu sarakstā iekļauj saskaņā ar 18. panta 1. punktu, pamatojoties uz sastāvā esošo augu tauku kopējo svaru.</p> <p>Hidrogenēto tauku nosaukumā attiecīgi jāpievieno teksts "pilnīgi hidrogenēti" vai "daļēji hidrogenēti".</p>

B DAĻA — SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURU SASTĀVDAĻAS NORĀDA AR KATEGORIJAS NOSAUKUMU, NEVIS AR KONKRĒTU NOSAUKUMU

Neskarot 21. pantu, sastāvdaļas, kas pieder vienai no turpmāk minētajām pārtikas produktu kategorijām un ir citu pārtikas produktu sastāvā, var norādīt, minot attiecīgās kategorijas nosaukumu, nevis konkrētās sastāvdaļas nosaukumu.

Pārtikas produkta kategorijas definīcija	Apzīmējums
1. Rafinētas dzīvnieku izcelsmes eļļas	<p>"Eļļa" kopā ar apzīmētāju "dzīvnieku" vai ar norādi par to dzīvnieku izcelsmi.</p> <p>Hidrogenētai eļļai nosaukumā jāpievieno teksts "pilnīgi hidrogenēta" vai "daļēji hidrogenēta".</p>
2. Rafinēti dzīvnieku izcelsmes tauki	<p>"Tauki" kopā ar apzīmētāju "dzīvnieku" vai ar norādi par to dzīvnieku izcelsmi.</p> <p>Hidrogenētiem taukiem nosaukumā jāpievieno teksts "pilnīgi hidrogenēti" vai "daļēji hidrogenēti".</p>
3. No divām vai vairākām graudaugu sugām iegūto miltu maisījumi	"Milti", kam seko to graudaugu uzskaitījums, no kuriem tie iegūti, lejupejošā secībā pēc svara.
4. Ciete un fiziski vai fermentācijas procesā pārveidota ciete	"Ciete"
5. Jebkuras sugas zivis, ja zivis ietilpst citā pārtikas produktā kā sastāvdaļa un ja šāda pārtikas produkta nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu zivju sugu	"Zivis"
6. Jebkura veida siers, ja siers vai sieru maisījums ietilpst citā pārtikas produktā kā sastāvdaļa un ja šāda pārtikas produkta nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu siera veidu	"Siers"
7. Jebkuras garšvielas, kuru saturs pārtikas produktā nepārsniedz 2 % pēc svara	"Garšviela(-as)" vai "jauktas garšvielas"
8. Jebkuri garšaugi vai garšaugu daļas, kuru saturs pārtikas produktā nepārsniedz 2 % pēc svara	"Garšaug(-i)" vai "jaukti garšaugi"
9. Jebkuras gumijveidīgas izejvielas, ko izmanto, ražojot gumijveidīgu pamatu košļājamai gumijai	"Gumijveidīgs pamats"
10. Jebkuri drupināti ceptu graudaugu produkti	pēc vajadzības "Rīvmaize" vai "Sausiņi"

Pārtikas produkta kategorijas definīcija	Apzīmējums												
11. Jebkura veida saharoze	“Cukurs”												
12. Bezūdens dekstroze vai dekstrozes monohidrāts	“Dekstroze”												
13. Glikozes sīrups un bezūdens glikozes sīrups	“Glikozes sīrups”												
14. Jebkura veida piena olbaltumvielas (kazeīni, kazeināti un sūkalu olbaltumvielas) un to maisījumi	“Piena olbaltumvielas”												
15. Izspaidu, ekstrūzijas vai rafinēts kakao sviests	“Kakao sviests”												
16. Visi vīna veidi, kā noteikts XI b pielikumā Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾	“Vīns”												
17. To zīdītāju un putnu sugu, kas atzītas par piemērotām cilvēku patēriņam, skeleta muskuļi ⁽²⁾ , dabīgi savienoti ar tiem piederīgiem audiem, kuru kopējais tauku un saistaudu sastāvs nepārsniedz turpmāk minētos daudzumus, un ja šī gaļa ir kādas citas pārtikas sastāvdaļa. Maksimālais pieļaujamais tauku un saistaudu saturs sastāvdaļās, ko apzīmē ar terminu “... gaļa”	“... gaļa” un to dzīvnieku sugas(-u) nosaukums(-i) ⁽³⁾ , kuru gaļa tā ir												
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Sugas</th> <th>Tauku saturs</th> <th>Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>— Zīdītāji (izņemot trušus un cūku dzimtas dzīvniekus) un sugu sajaukumi, ja dominējošie ir zīdītāji</td> <td>25 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Cūku dzimtas dzīvnieki</td> <td>30 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Putni un truši</td> <td>15 %</td> <td>10 %</td> </tr> </tbody> </table> <p>⁽¹⁾ Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecību izsaka kolagēna procentos gaļas olbaltumvielās. Kolagēna saturs ir hidroksiprolīna saturs, reizināts ar 8.</p> <p>Ja šie maksimāli pieļaujamie daudzumi ir pārsniegti, bet visi pārējie “gaļas” definīcijā noteiktie kritēriji ir izpildīti, sastāvdaļa “... gaļa” attiecīgi jāsamazina un sastāvdaļu sarakstā bez termina “... gaļa” jāmin tauku un/vai saistaudu daudzums.</p> <p>Produkti, uz kuriem attiecas definīcija “mehāniski atdalīta gaļa”, šajā definīcijā nav ietverti.</p>	Sugas	Tauku saturs	Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽¹⁾	— Zīdītāji (izņemot trušus un cūku dzimtas dzīvniekus) un sugu sajaukumi, ja dominējošie ir zīdītāji	25 %	25 %	— Cūku dzimtas dzīvnieki	30 %	25 %	— Putni un truši	15 %	10 %	
Sugas	Tauku saturs	Kolagēna/gaļas olbaltumvielu attiecība ⁽¹⁾											
— Zīdītāji (izņemot trušus un cūku dzimtas dzīvniekus) un sugu sajaukumi, ja dominējošie ir zīdītāji	25 %	25 %											
— Cūku dzimtas dzīvnieki	30 %	25 %											
— Putni un truši	15 %	10 %											
18. Visu veidu produkti, ko apzīmē ar terminu “mehāniski atdalīta gaļa”	“mehāniski atdalīta gaļa” un to dzīvnieku sugas(-u) nosaukums(-i) ⁽³⁾ , kuru gaļa tā ir												

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ Diafragma un apakšžokļa muskuļi ir skeleta muskuļu daļas, savukārt sirds, mēle un galvas muskuļi (izņemot apakšžokļa muskuļus), priekšējās pēdas pamata, pakājkājas pēdas pamata muskuļi un aste nav tiem pieskaitāmi.

⁽³⁾ Uz marķējuma angļu valodā šo apzīmējumu var aizstāt ar vispārīgu attiecīgās dzīvnieku sugas sastāvdaļas nosaukumu.

C DAĻA — SASTĀVDAĻU KATEGORIJAS, KURAS APZĪMĒ AR SAVAS KATEGORIJAS NOSAUKUMU, TAM PIEVIENOJOT SASTĀVDAĻAS KONKRĒTO NOSAUKUMU VAI E NUMURU

Neskarot 21. pantu, pārtikas piedevas un pārtikas fermenti, kas nav minēti 20. panta b) apakšpunktā un pieder vienai no šajā daļā minētajām kategorijām, jāapzīmē ar šīs kategorijas nosaukumu, aiz tā norādot konkrētu nosaukumu vai, atbilstīgā gadījumā, E numuru. Ja sastāvdaļa pieder vairāk nekā vienai kategorijai, uzrāda kategoriju, kas skar minētā pārtikas produkta pamatfunkciju.

Skābe	Putu veidotājs
Skābuma regulētājs	Recinātājs
Pretsāļes viela	Glazētāji
Putu dzēsējs	Mitrumuzturētājs
Antioksidants	Modificēta ciete (²)
Apjoma palielinātājs	Konservants
Krāsa	Propelents
Emulgators	Irdinātājs
Emulgējošie sāļi (¹)	Sekvestrants
Cietinātājs	Stabilizētājs
Garšas pastiprinātājs	Saldinātājs
Miltu apstrādes līdzeklis	Biezīnātājs

(¹) Tikai kausētiem sieri un produktiem, kuru pamatā ir kausēti sieri.

(²) Neprasa norādīt konkrēto nosaukumu vai E numuru.

D DAĻA — AROMATIZĒTĀJU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Aromatizētājus apzīmē ar termiņiem:

- "aromatizētājs(-i)" vai lieto konkrētāku aromatizētāja nosaukumu vai aprakstu, ja aromatizējošā viela satur aromatizētājus, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta b), c), d), e), f), g) un h) apakšpunktā,
- "kūpināšanas aromatizētājs(-i)" vai "kūpināšanas aromatizētājs(-i), kas ražots(-i) no pārtikas produkta(-iem) vai pārtikas kategorijas vai izejmateriāla(-iem)" (piem., no dižskābarža ražots kūpināšanas aromatizētājs), ja aromatizējošā viela satur aromatizētājus Regulas (EK) Nr. 1334/2008 3. panta 2. punkta f) apakšpunkta izpratnē un piešķir pārtikas produktam dūmu garšu.

2. Aromatizētāju aprakstam terminu "dabīgs" izmanto saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1334/2008 16. pantu.

3. Hinīnu un/vai kofeīnu, ko lieto kā aromatizētāju pārtikas produkta ražošanā vai pagatavošanā, apzīmē ar nosaukumu un norāda sastāvdaļu sarakstā uzreiz aiz termina "aromatizētājs".

E DAĻA — KOMBINĒTU SASTĀVDAĻU APZĪMĒŠANA SASTĀVDAĻU SARAKSTĀ

1. Kombinētu sastāvdaļu var iekļaut sastāvdaļu sarakstā, izmantojot tās nosaukumu, ja to nosaka tiesību akti vai ir ieviesta šāda prakse, saskaņā ar tās absolūto masu, un tam uzreiz seko sastāvdaļu uzskaitījums.

2. Neskarot 21. pantu, kombinētu sastāvdaļu saraksts nav obligāts:

- a) ja kombinētās sastāvdaļas sastāvs ir noteikts spēkā esošajos Savienības noteikumos un ja kombinētās sastāvdaļas galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %; tomēr šo noteikumu nepiemēro pārtikas piedevām, uz kurām attiecas šīs regulas 20. panta a) līdz d) apakšpunkts;
- b) attiecībā uz kombinētām sastāvdaļām, kas sastāv no garšvielu un/vai garšaugu maisījumiem, kuru galaprodukta sastāvā ir mazāk nekā 2 %, izņemot pārtikas piedevas, uz kurām attiecas šīs regulas 20. panta a) līdz d) apakšpunkts; vai
- c) ja kombinētā sastāvdaļa ir pārtikas produkts, kam saskaņā ar Savienības noteikumiem netiek prasīts sastāvdaļu saraksts.

VIII PIELIKUMS

SASTĀVDAĻU DAUDZUMA NORĀDE

1. Sastāvdaļu daudzuma apzīmēšana nav obligāta:
 - a) sastāvdaļai vai sastāvdaļu kategorijai:
 - i) kuras sausais tīrsvars norādīts saskaņā ar IX pielikuma 5. punktu;
 - ii) kuras daudzums obligāti jāuzrāda marķējumā saskaņā ar Savienības noteikumiem;
 - iii) ko izmanto nelielos daudzumos kā aromatizētāju; vai
 - iv) kas, lai arī norādīta pārtikas produkta nosaukumā, nevar ietekmēt patērētāja izvēli valstī, kurā to tirgo, jo daudzuma svārstības būtiski neskar pārtikas produkta pazīmes un neatšķir to no līdzīgiem pārtikas produktiem;
 - b) ja īpaši Savienības noteikumi precīzi nosaka sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu, ko nav paredzēts norādīt marķējumā; vai
 - c) VII pielikuma A daļas 4. un 5. punktā minētajos gadījumos.
2. Regulas 22. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu nepiemēro šādos gadījumos:
 - a) attiecībā uz jebkuru sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju, ko apzīmē ar norādi "ar saldinātāju(-iem)" vai "ar cukuru(-iem) un saldinātāju(-iem)", ja šāds apzīmējums pievienots pārtikas produkta nosaukumam, ievērojot III pielikumu; vai
 - b) attiecībā uz jebkuriem pievienotiem vitamīniem vai minerālvielām, ja šādas vielas jāuzrāda uzturvērtības marķējumā.
3. Sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumu apzīmējumu:
 - a) norāda procentos atbilstīgi sastāvdaļas vai sastāvdaļu kategorijas daudzumam tās/to izmantošanas brīdī; un
 - b) iekļauj pārtikas produkta nosaukumā vai blakus tam vai arī sastāvdaļu uzskaitījumā saistībā ar attiecīgo sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju.
4. Atkāpjoties no šā pielikuma 3. punkta:
 - a) ja pārtikas produkti pēc termiskās vai cita veida apstrādes ir zaudējuši mitrumu, daudzumu izsaka procentos, kas atbilst izmantotās sastāvdaļas vai izmantoto sastāvdaļu daudzumam gatavā produktā. Ja sastāvdaļas daudzums vai visu marķējumā norādīto sastāvdaļu kopējais daudzums pārsniedz 100 %, tad procentuālo sastāvu tomēr aizstāj ar sastāvdaļas (sastāvdaļu) svaru, kāds izlietots 100 g gatava produkta pagatavošanai;
 - b) gaistošu sastāvdaļu svaru norāda, pamatojoties uz to svara samēru gatavajā produktā;
 - c) to sastāvdaļu daudzumu, kas izmantotas koncentrētā vai atūdeņotā veidā un ražošanas procesā izšķīdinātas, var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru, kāds fiksēts līdz to koncentrēšanai vai atūdeņošanai;
 - d) koncentrētam vai atūdeņotam pārtikas produktam, ko paredzēts atjaunot sākotnējā formā, pievienojot ūdeni, sastāvdaļu daudzumu var norādīt, pamatojoties uz to svara samēru atjaunotajā produktā.

IX PIELIKUMS

NETO DAUDZUMA NORĀDE

1. Neto daudzuma norāde nav obligāta šādiem pārtikas produktiem:
 - a) kuri var ievērojami zaudēt savu tilpumu vai masu un kurus pārdod pēc skaita vai sver pircēja klātbūtnē;
 - b) kuru neto daudzums ir mazāks par 5 g vai 5 ml; tomēr šo noteikumu nepiemēro garšvielām un garšaugiem; vai
 - c) kurus parasti pārdod pēc skaita, ja vienību skaitu var skaidri saskatīt un izskaitīt no ārpuses vai ja skaits ir norādīts marķējumā.
2. Ja saskaņā ar Savienības noteikumiem vai – ja tādu nav – valsts noteikumiem ir jānorāda noteikta veida daudzums (piemēram, nominālais daudzums, minimālais daudzums, vidējais daudzums), šis daudzums šajā regulā uzskatāms par neto daudzumu.
3. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām fasētām vienībām, kas satur viena veida produkta vienādu daudzumu, neto daudzumu norāda, minot neto daudzumu katrā atsevišķā iesaiņojumā un šādu iesaiņojumu kopējo skaitu. Šis norādes tomēr nav obligātas, ja atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu var skaidri saredzēt un viegli saskaitīt no ārpuses un ja vismaz vienu neto daudzuma norādi, kas ietilpst katrā atsevišķā iesaiņojumā, var skaidri saredzēt no ārpuses.
4. Ja fasētā prece sastāv no divām vai vairākām atsevišķām vienībām, kas nav uzskatāmas par realizācijas vienībām, neto daudzumu uzrāda, minot kopējo neto daudzumu un atsevišķo iesaiņojumu kopējo skaitu.
5. Ja ciets pārtikas produkts atrodas uzlietajā šķidrumā, marķējumā norāda arī pārtikas produkta sauso tīrsvāru. Ja pārtikas produkts ir glazēts, pārtikas produkta norādītajā neto svarā glazūru neietver.

Šajā punktā "uzlietais šķidrums" nozīmē šādus produktus, iespējams, maisījumā, kā arī saldētā vai iesaldētā veidā, ja vien šis šķidrums ir tikai pamatkomponentu papildinājums šajā izstrādājumā un tādējādi nav izšķirošais pirkuma faktors: ūdens, sāļi ūdens šķīdumā, sāļjums, pārtikas skābes ūdens šķīdumā, etiķis, cukurs ūdens šķīdumā, pārējie saldinātāji ūdens šķīdumā, augļu un dārzeņu sulas augļu un dārzeņu gadījumā.

X PIELIKUMS

MINIMĀLAIS DERĪGUMA TERMIŅŠ, "IZLIETOT LĪDZ" DATUMS UN SASALDĒŠANAS DATUMS

1. Pārtikas produkta minimālo derīguma termiņu norāda šādi:

a) pirms datuma ir vārdi:

- "Ieteicams līdz ...", ja termiņā ietilpst dienas norāde,
- "Ieteicams līdz ... beigām" pārējos gadījumos;

b) vārdkopu, kas minēta a) apakšpunktā, papildina:

- vai nu ar pašu datumu, vai
- ar norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.

Vajadzības gadījumā šīm norādēm pievieno glabāšanas noteikumu aprakstu, kas jāievēro, ja produkts uzglabājams šajā noteiktajā laikposmā;

c) datums ietver dienu, mēnesi un, iespējams, gadu – šādā secībā un nešifrētā veidā.

Tomēr attiecībā uz pārtikas produktiem:

- kuru derīgums nepārsniedz trīs mēnešus, pietiek norādīt dienu un mēnesi,
- kuru derīgums pārsniedz trīs mēnešus, bet nepārsniedz 18 mēnešus, pietiek norādīt mēnesi un gadu,
- kuru derīgums pārsniedz 18 mēnešus, pietiek norādīt gadu;

d) ievērojot Savienības noteikumus, kas ievieš citus datuma norādes veidus, minimālais derīguma termiņš nav jānorāda:

- svaigiem augļiem un dārzeņiem, arī kartupeļiem, kas nav mizoti, griezti vai līdzīgi apstrādāti; šī atkāpe neattiecas uz diedzētām sēklām un līdzīgiem produktiem, piemēram, uz pākšaugu dzinumiem,
- vīniem, liķiera vīniem, dzirkstošiem vīniem, aromatizētiem vīniem un līdzīgiem produktiem, ko iegūst no augļiem, izņemot vīnogas, un dzērieniem, kuru KN kods ir 2206 00 un kuri iegūti no vīnogām vai vīnogu misas,
- dzērieniem, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir vienāda ar vai lielāka nekā 10 %,
- maizes vai konditorejas izstrādājumiem, ko, ņemot vērā to īpatnības, parasti patērē 24 stundu laikā pēc izgatavošanas,
- etiķim,
- vārāmajam sālim,
- cukuram cietā veidā,
- saldumiem, kas sastāv gandrīz vienīgi no aromatizēta un/vai iekrāsota cukura,
- košļājamai gumijai un līdzīgiem košļājamiem produktiem.

2. "Izlietot līdz" datumu norāda šādi:

a) pirms šā datuma ir vārdi "izlietot līdz ...";

b) šā punkta a) apakšpunktā minētos vārdus papildina:

— vai nu ar pašu datumu, vai

— ar norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā.

Šis norādes papildina ar glabāšanas noteikumu aprakstu, kas jāievēro;

c) datums ietver dienu, mēnesi un, iespējams, gadu – šādā secībā un nešifrētā veidā;

d) "izlietot līdz" datumu norāda uz katras fasētās porcijas.

3. Sasaldēšanas vai pirmās sasaldēšanas datumu, kā minēts III pielikuma 6. punktā, norāda šādi:

a) pirms šā datuma ir vārdi "sasaldēts ...";

b) šā punkta a) apakšpunktā minētos vārdus papildina:

— vai nu ar pašu datumu, vai

— ar norādi uz to, kur šis datums atrodams marķējumā;

c) datums ietver dienu, mēnesi un gadu – šādā secībā un nešifrētā veidā.

XI PIELIKUMS

GAĻAS VEIDI, KURIEM OBLIGĀTI JĀBŪT IZCELSMES VALSTS VAI IZCELSMES VIETAS NORĀDEI

KN kods (kombinētā nomenklatūra 2010)	Apraksts
0203	Svaiga, atdzesēta vai saldēta cūkgaļa
0204	Svaiga, atdzesēta vai saldēta aitu vai kazu gaļa
ex 0207	Svaiga, atdzesēta vai saldēta mājputnu gaļa, kas iekļauta pozīcijā 0105

XII PIELIKUMS

SPIRTA TILPUMKONCENTRĀCIJA

Faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas skaitli to dzērienu marķēšanā, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %, norāda ne vairāk kā līdz vienai zīmei aiz komata. Tam seko simbols "tilp. %", un pirms tā var norādīt vārdu "spirts" vai saīsinājums "alc.".

Spirta tilpumkoncentrāciju nosaka 20 °C.

Pozitīvās un negatīvās pielāides attiecībā uz spirta tilpumkoncentrācijas norādīšanu, izteiktas absolūtos skaitļos, ir uzskaitītas nākamajā tabulā. Pielāides piemērojamas, neskarot tās pielāides, kas izriet no spirta tilpumkoncentrācijas noteikšanai lietotās metodes.

Dzēriena apraksts	Pozitīva vai negatīva pielāide
1. Alus, kura KN kods ir 2203 00 un kura spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 5,5 tilp.%; negāzēti dzērieni, kuru KN kods ir 2206 00 un kas ražoti no vīnogām	0,5 tilp. %
2. Alus, kura spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 5,5 tilp.%; dzirkstoši dzērieni, kuru KN kods ir 2206 00 un kas ražoti no vīnogām; sidri, bumbieru vīni, dzirkstoši, pusdzirkstoši vai nedzirkstoši augļu vīni un līdzīgi dzērieni, kuri ražoti no augļiem, izņemot vīnogas, medalus	1 tilp. %
3. Dzērieni, kas satur macerētus augļus vai augu daļas	1,5 tilp. %
4. Jebkuri citi dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1,2 %	0,3 tilp. %

XIII PIELIKUMS

IETEICAMĀS DEVAS

A DAĻA – IETEICAMĀS VITAMĪNU UN MINERĀLVIELU DIENAS DEVAS (PIEAUGUŠIE)

1. Vitamīni un minerālvielas, kurus var norādīt, un to uzturvielu atsaucēs vērtības (NRV)

A vitamīns (µg)	800	Hlorīds (mg)	800
D vitamīns (µg)	5	Kalcijs (mg)	800
E vitamīns (mg)	12	Fosfors (mg)	700
K vitamīns (µg)	75	Magnijs (mg)	375
C vitamīns (mg)	80	Dzelzs (mg)	14
Tiamīns (mg)	1,1	Cinks (mg)	10
Riboflavīns (mg)	1,4	Varš (mg)	1
Niacīns (mg)	16	Mangāns (mg)	2
B6 vitamīns (mg)	1,4	Fluorīds (mg)	3,5
Folijskābe (µg)	200	Selēns (µg)	55
B12 vitamīns (µg)	2,5	Hroms (µg)	40
Biotīns (µg)	50	Molibdēns (µg)	50
Pantotēnskābe (mg)	6	Jods (µg)	150
Kālijs (mg)	2 000		

2. Ievērojams vitamīnu un minerālvielu daudzums

Sprīžot par to, kas ir uzskatāms par ievērojamu daudzumu, parasti būtu jāņem vērā šādi apjomi:

- 15 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz 100 g vai 100 ml – produktiem, kas nav dzērieni,
- 7,5 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz 100 ml – dzērieniem, vai
- 15 % no uzturvielu atsaucēs vērtības, kas minēta 1. punktā, uz porciju, ja iepakojums satur tikai vienu porciju.

B DAĻA – ENERĢĒTISKĀS UN UZTURVĒRTĪBAS IETEICAMĀS DEVAS, IZŅEMOT VITAMĪNUS UN MINERĀLVIELAS (PIEAUGUŠIE)

Enerģētiskā vai uzturvērtība	Ieteicamā deva
Enerģētiskā vērtība	8 400 kJ/2 000 kcal
Kopējie tauki	70 g
Piesātinātie tauki	20 g
Ogļhidrāti	260 g
Cukuri	90 g
Olbaltumvielas	50 g
Sāls	6 g

XIV PIELIKUMS

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI

PĀRRĒĶINA KOEFICIENTI ENERĢĒTISKĀS VĒRTĪBAS APRĒĶINĀŠANAI

Uzrādāmo enerģētisko vērtību aprēķina, izmantojot šādus pārrēķina koeficientus:

— oghidrāti (izņemot polioli)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— polioli	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— olbaltumvielas	17 kJ/g – 4 kcal/g
— tauki	37 kJ/g – 9 kcal/g
— salatriņi	25 kJ/g – 6 kcal/g
— spirts (etanols)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— organiskās skābes	13 kJ/g – 3 kcal/g
— šķiedrvielas	8 kJ/g – 2 kcal/g
— eritritols	0 kJ/g – 0 kcal/g

XV PIELIKUMS

PAZIŅOJUMA PAR UZTURVĒRTĪBU IZTEIKŠANA UN NORĀDĪŠANA

Mērvienības, kas jāizmanto, lai norādītu enerģētisko uzturvērtību (kilodžouli (kJ) un kilokalorijas (kcal)) un masu (grami (g), miligrami (mg) vai mikrogrami (µg)), un informācijas norādīšanas kārtība ir šāda:

Enerģētiskā vērtība	kJ/kcal
tauki	g
tostarp:	
— piesātinātās taukskābes	g
— mononepiesātinātās taukskābes	g
— polinepiesātinātās taukskābes	g
ogļhidrāti	g
tostarp:	
— cukuri	g
— polioli	g
— ciete	g
šķiedrvielas	g
olbaltumvielas	g
sāls	g
vitamīni un minerālvielas	XIII pielikuma A daļas 1. punktā minētās mērvienības

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2011/83/ES

(2011. gada 25. oktobris)

par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 85/577/EEK (1985. gada 20. decembris) par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām ⁽⁴⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem ⁽⁵⁾ ir paredzētas dažādas patērētāju līgumtiesības.

(2) Minētās direktīvas ir pārskatītas, ņemot vērā apkopoto pieredzi, lai vienkāršotu un atjauninātu piemērojamos noteikumus, svītrotu pretrunīgos un iekļautu trūkstošos noteikumus. Pārskatīšana ir apliecinājusi, ka ir lietderīgi aizstāt minētās divas direktīvas ar šo vienu direktīvu. Šajā direktīvā tāpēc būtu jānosaka standarta noteikumi par

distances līgumu un ārpus uzņēmuma telpām noslēgto līgumu kopīgajiem aspektiem, neietverot iepriekšējās direktīvās noteikto minimālās saskaņošanas nosacījumu, vienlaikus atļaujot dalībvalstīm paturēt spēkā vai pieņemt valsts noteikumus attiecībā uz konkrētiem aspektiem.

(3) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 169. panta 1. punkts un 2. panta a) apakšpunkts paredz, ka Savienībai jāveicina augsts patērētāju aizsardzības līmenis, izmantojot pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 114. pantu.

(4) Saskaņā ar LESD 26. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību. Ir jānosaka konkrēti patērētāju distances un ārpus uzņēmuma telpām noslēgto līgumu aspekti, lai patērētājiem izveidotu reālu iekšējo tirgu, atrodot pareizo samēru starp augstu patērētāju aizsardzības līmeni un uzņēmumu konkurētspēju, vienlaikus nodrošinot subsidiaritātes principa ievērošanu.

(5) Nepilnīgi tiek izmantotas iespējas, ko sniedz pārrobežu distances pārdošana, kam vajadzētu būt vienam no galvenajiem iekšējā tirgus izveides reālajiem rezultātiem. Salīdzinājumā ar iekšzemes distances pārdošanas būtisko pieaugumu pēdējos gados pārrobežu distances pārdošanas pieaugums ir bijis neliels. Sevišķi lielas atšķirības ir vērojamas tirdzniecības darījumiem internetā, kam ir liels turpmākas izaugsmes potenciāls. Līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām (tiešā pārdošana), attīstības potenciālu pārrobežu valstīs ierobežo vairāki faktori, piemēram, atšķirīgie valstu noteikumi patērētāju aizsardzības jomā, kuri nozares pārstāvjiem jāievēro. Salīdzinājumā ar iekšzemes tiešās pārdošanas pieaugumu pēdējos gados, jo īpaši pakalpojumu nozarē (piemēram, komunālajiem pakalpojumiem), to patērētāju skaits, kuri izmanto šo pārrobežu tirdzniecības veidu, ir palicis nemainīgs. Reaģējot uz plašākām uzņēmējdarbības iespējām daudzās dalībvalstīs, maziem un vidējiem uzņēmumiem (ietverot individuālos tirgotājus) vai tiešās pārdošanas uzņēmumu aģentiem vajadzētu aktīvāk meklēt uzņēmējdarbības iespējas citās dalībvalstīs, jo īpaši pierobežas reģionos.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 54. lpp.

⁽²⁾ OV C 200, 25.8.2009., 76. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 10. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 372, 31.12.1985., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp.

- Tāpēc patērētāju informācijas un atteikuma tiesību pilnīga saskaņošana attiecībā uz distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem sekmēs augstu patērētāju aizsardzības līmeni un iekšējā tirgus labāku darbību starp uzņēmējiem un patērētājiem.
- (6) Dažas atšķirības iekšējā tirgus darbībai rada būtiskus šķēršļus, kas ietekmē tirgotājus un patērētājus. Šīs atšķirības tirgotājiem, kuri vēlas uzsākt pārrobežu tirdzniecību, lai pārdotu preces vai sniegtu pakalpojumus, palielina atbilstības nodrošināšanas izmaksas. Nesamērīga sadrumstalotība arī mazina patērētāju uzticēšanos iekšējā tirgū.
- (7) Regulējuma galveno aspektu pilnīgai saskaņošanai vajadzētu būtiski stiprināt juridisko noteiktību gan patērētājiem, gan tirgotājiem. Gan patērētājiem, gan tirgotājiem vajadzētu spēt paļauties uz vienotu reglamentējošo noteikumu sistēmu, kura būs balstīta uz skaidri definētiem juridiskiem jēdzieniem, kas reglamentē konkrētus aspektus attiecībā uz līgumu noslēgšanu starp uzņēmumiem un patērētājiem Savienībā. Šādas saskaņošanas rezultātā būtu jānovērš noteikumu sadrumstalotības radītie šķēršļi un jāizveido iekšējais tirgus šajā jomā. Šos šķēršļus var novērst, tikai nosakot vienotus noteikumus Savienības līmenī. Turklāt patērētājiem būtu jānodrošina patērētāju tiesību aizsardzība vienmērīgi augstā līmenī visā Savienībā.
- (8) Saskaņojamajiem regulatīvajiem aspektiem būtu jāattiecas tikai uz līgumiem, kas tiek slēgti starp tirgotājiem un patērētājiem. Tādēļ šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību akti tādā jomā kā līgumi attiecībā uz nodarbinātību, līgumi attiecībā uz mantojuma tiesībām, līgumi attiecībā uz ģimenes tiesībām un līgumi attiecībā uz uzņēmumu veidošanu un organizēšanu vai partnerattiecību nolīgumi.
- (9) Šajā direktīvā nosaka noteikumus par informāciju, kas jāsniedz distances līgumos, ārpus uzņēmuma telpām noslēgtos līgumos un citu veidu līgumos. Šajā direktīvā regulētas arī atteikuma tiesības attiecībā uz distances un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem un saskaņoti daži noteikumi par sniegumu un dažiem citiem līgumu starp uzņēmējiem un patērētājiem aspektiem.
- (10) Šai direktīvai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) ⁽¹⁾.
- (11) Šai direktīvai nebūtu jāskar Savienības noteikumi par konkrētām nozarēm, piemēram, par cilvēkiem paredzētām zālēm, medicīnas ierīcēm, privātās dzīves aizsardzību un elektroniskām komunikācijām, pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, pārtikas marķējumu un elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējo tirgu.
- (12) Šajā direktīvā paredzētajām informācijas prasībām būtu jāpapildina informācijas prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽³⁾. Dalībvalstīm vajadzētu saglabāt iespēju noteikt papildu informēšanas prasības, ko piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā.
- (13) Dalībvalstīm būtu jāsauglabā kompetence saskaņā ar Savienības tiesību aktiem piemērot šīs direktīvas noteikumus nozarēs, kas neietilpst direktīvas darbības jomā. Tādējādi dalībvalstis drīkst paturēt spēkā vai ieviest valstu tiesību aktus, kas ir atbilstīgi šīs direktīvas vai konkrētu tās noteikumu prasībām attiecībā uz līgumiem, kuri ir ārpus šīs direktīvas darbības jomas. Piemēram, dalībvalstis drīkst nolemt attiecināt šīs direktīvas noteikumu piemērošanu arī uz juridiskām vai fiziskām personām, kuras nav "patērētāji" šīs direktīvas nozīmē, piemēram, nevalstiskajām organizācijām, jaunizveidotiem uzņēmumiem vai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tāpat dalībvalstis var attiecināt šīs direktīvas noteikumus uz līgumiem, kuri nav distances līgumi šīs direktīvas nozīmē, piemēram, tāpēc, ka tie nav noslēgti saskaņā ar organizētu distances pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Turklāt dalībvalstis drīkst arī saglabāt vai ieviest valsts noteikumus par jautājumiem, kas nav konkrēti minēti šajā direktīvā, piemēram, papildu noteikumus par pārdošanas līgumiem, tostarp saistībā ar preču piegādi vai prasībām sniegt informāciju līguma spēkā esamības laikā.
- (14) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē valsts tiesību akti līgumtiesību jomā attiecībā uz līgumtiesību aspektiem, kas nav reglamentēti šajā direktīvā. Tāpēc šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību akti, kas regulē, piemēram, līguma noslēgšanu vai spēkā esamību (piemēram, gadījumā, ja nav dota piekrišana). Tāpat šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību akti attiecībā uz vispārējiem līguma tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, noteikumi par sabiedrisko ekonomisko kārtību, piemēram, noteikumi par pārmērīgām vai uzskrūvētām cenām, un noteikumi par neētiskiem tiesiskiem darījumiem.

⁽¹⁾ OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

- (15) Ar šo direktīvu nebūtu jāsakāro patērētāju līgumiem piemērojamās prasības attiecībā uz valodu lietojumu. Tādēļ dalībvalstis drīkst savos tiesību aktos saglabāt vai ieviest valodas prasības attiecībā uz informēšanu par līgumu un līguma nosacījumiem.
- (16) Šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību akti par juridisko pārstāvību, piemēram, noteikumi attiecībā uz personu, kura rīkojas tirgotāja vārdā vai viņa uzdevumā (piemēram, aģents vai pilnvarotais). Šajā jomā kompetence būtu jāsaglabā dalībvalstīm. Šī direktīva būtu jāpieņem visiem tirgotājiem – gan publiskiem, gan privātiem.
- (17) Patērētāja definīcijai būtu jāattiecas uz fiziskām personām, kuras rīkojas nesaistīti ar komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju. Tomēr divējāda lietojuma līgumu gadījumā, ja līgums ir noslēgts ar mērķi, kas daļēji ir saistīts un daļēji nav saistīts ar personas komercdarbību, un ar komercdarbību saistītais mērķis ir tik ierobežots, ka nav dominējošs līguma kopējā kontekstā, arī šāda persona būtu jāuzskata par patērētāju.
- (18) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu brīvību saskaņā ar Savienības tiesību aktiem noteikt, ko tās uzskata par vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumiem, kā šie pakalpojumi būtu jāorganizē un jāfinansē saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu un kādi īpaši pienākumi būtu jānosaka šo pakalpojumu sakarā.
- (19) Digitālais saturs nozīmē datus, kas ir radīti un piegādāti digitālā formātā, piemēram, datorprogrammas, lietojumprogrammas, spēles, mūzika, video vai teksti, neatkarīgi no tā, vai tiem piekļūst lejuplādējot vai straumējot, no materiāla datu nesēja vai izmantojot jebkurus citus līdzekļus. Līgumiem par digitālā satura piegādi vajadzētu būt iekļautiem šīs direktīvas darbības jomā. Ja digitālo saturu piegādā materiālā datu nesējā, piemēram, CD vai DVD, tas būtu jāuzskata par precīzi šīs direktīvas nozīmē. Tāpat kā līgumi par ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja tos nelaiž pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai līgumi par centralizētu siltumapgādi, līgumi par digitālo saturu, ko nesniedz materiālā datu nesējā, piemērojot šo direktīvu, nebūtu jāuzskata par pārdošanas vai pakalpojumu līgumiem. Šādu līgumu gadījumā patērētājam vajadzētu būt atteikuma tiesībām, ja vien patērētājs nav piekritis līguma izpildījuma sākšanai atteikuma termiņā un apstiprinājis, ka viņš pēc tam zaudēs tiesības atteikties no līguma. Papildus vispārējām informācijas prasībām tirgotājam būtu jāinformē patērētājs par digitālā satura funkcionalitāti un attiecīgo savietojamību. Norādei uz funkcionalitāti būtu jāattiecas uz veidiem, kā digitālo saturu var izmantot, piemēram, patērētāja uzvedības izsekošanai; norādei būtu jāattiecas arī uz jebkādu tehnisko ierobežojumu esamību vai neesamību, piemēram, uz aizsardzību, izmantojot digitālo tiesību pārvaldību vai reģiona kodējumu. Norāde uz attiecīgo savietojamību attiecas uz informāciju par standarta aparatūru un programmatūras vidi, ar kuru konkrētais digitālais saturs ir savietojams, piemēram, operētājsistēmu, nepieciešamo versiju un noteiktām aparatūras iezīmēm. Komisijai būtu jāizskata, vai par digitālo saturu ir nepieciešama turpmāka noteikumu saskaņošana, un nepieciešamības gadījumā jāiesniedz likumdošanas priekšlikums, kā risināt šo jautājumu.
- (20) Distances līguma definīcijai būtu jāattiecas uz visiem gadījumiem, kad saskaņā ar organizētu distances pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu tirgotājs un patērētājs noslēdz līgumus, izmantojot tikai vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus (piemēram, pasta sūtījumu, internetu, telefonu vai telefaksu) līdz līguma noslēgšanas brīdim un ieskaitot to. Minētajai definīcijai būtu arī jāattiecas uz situācijām, kad patērētājs uzņēmuma telpas apmeklē, tikai lai ievāktu informāciju par precēm vai pakalpojumiem, un vēlāk sarunas par līgumu veic un līgumu noslēdz no attāluma. No otras puses, līgums, par kuru sarunas veic tirgotāja uzņēmuma telpās un beigās noslēdz, izmantojot distances saziņu, nebūtu jāuzskata par distances līgumu. Tāpat arī līgums, ko ierosina, izmantojot distances saziņu, bet beigās noslēdz tirgotāja uzņēmuma telpās, nebūtu jāuzskata par distances līgumu. Līdzīgā kārtā distances līguma jēdzienā nebūtu jāietver rezervācijas, ko patērētājs veicis, izmantojot distances saziņas līdzekļus, lai lūgtu pakalpojumu no kāda profesionāla, piemēram, kad patērētājs pa tālruni piesaka apmeklējumu pie friziera. Norādei uz organizētu distances pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu būtu jāietver tās shēmas, ko piedāvā kāda trešā persona, kas nav attiecīgais tirgotājs, bet ko tirgotājs izmanto, piemēram, tiešsaistes platforma. Tomēr tam nebūtu jāattiecas uz gadījumiem, kad tīmekļa vietne tikai sniedz informāciju par tirgotāju, viņa precēm un/vai pakalpojumiem un kontakta ziņas.
- (21) Ārpus uzņēmuma telpām noslēgts līgums būtu jādefinē kā līgums, kas noslēgts, tirgotājam un patērētājam vienlaikus fiziski klātesot kādā vietā ārpus tirgotāja uzņēmuma telpām, piemēram, patērētāja mājās vai darbavietā. Atrodoties ārpus uzņēmuma telpām, patērētājs var just iespējamu psiholoģisku spiedienu vai var saskarties ar pārsteiguma faktoru neatkarīgi no tā, vai viņš ir vai nav lūdzis tirgotāja apmeklējumu. Ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma definīcijā būtu jāietver arī situācijas, kurās ārpus uzņēmuma telpām pie patērētāja vērsas personiski un individuāli, bet līgums tiek noslēgts tūlīt pēc tam tirgotāja uzņēmuma telpās vai izmantojot distances saziņas līdzekļus. Ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma definīcijā nebūtu jāietver situācijas, kad tirgotājs vispirms ierodas patērētāja mājās tikai nolūkā veikt mērījumus vai sniegt tami, kas patērētājam neuzliek nekādas saistības, un līgumu noslēdz tikai vēlāk tirgotāja

uzņēmējdarbības telpās vai ar distances saziņas līdzekļiem, pamatojoties uz tirgotāja tāmi. Šādos gadījumos uzskatāms, ka līgums nav noslēgts tūlīt pēc tirgotāja piedāvājuma patērētājam, ja patērētājam pirms līguma noslēgšanas ir bijis laiks apsvērt tirgotāja tāmi. Pirkumi, kuri veikti tirgotāja organizētas ekskursijas laikā, kurā viņš reklamē un piedāvā pārdošanai preces, būtu jāuzskata par ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem.

(22) Par uzņēmuma telpām būtu jāuzskata arī ikviena veida telpas (piemēram, veikali, stendi vai kravas automašīnas), kuras tirgotājs izmanto kā pastāvīgu vai parastu vietu uzņēmējdarbības veikšanai. Tirgus būdas un stendi gada-tirgos būtu jāuzskata par uzņēmuma telpām, ja tās atbilst šim nosacījumam. Mazumtirdzniecības telpas, kurās tirgotājs veic sezonālu uzņēmējdarbību, piemēram, tūrisma sezonas laikā slēpošanas vai pludmales kūrortā, būtu jāuzskata par uzņēmuma telpām, jo tirgotājs uzņēmējdarbību šajās telpās veic regulāri. Sabiedriskas vietas, proti, ielas, iepirkšanās centri, pludmales, sporta nodarbību ēkas un sabiedriskais transports, ko tirgotājs savai uzņēmējdarbībai izmanto ārkārtas gadījumos, kā arī privāti mājokļi vai darbavietas nebūtu jāuzskata par uzņēmuma telpām. Tās personas uzņēmuma telpas, kura rīkojas tirgotāja vārdā vai viņa uzdevumā, kā definēts šajā direktīvā, būtu jāuzskata par uzņēmuma telpām šīs direktīvas nozīmē.

(23) Pastāvīgam informācijas nesējam būtu jāsniedz patērētājam iespēja saglabāt informāciju tik ilgi, cik nepieciešams to viņa interešu aizsardzībai, kuras izriet no līgumattiecībām ar tirgotāju. Šādiem informācijas nesējiem jo īpaši būtu jāietver dokumenti papīra formātā, USB atmiņas ierīces, CD-ROM, DVD, atmiņas kartes un datoru cietos diskus, kā arī elektroniskā pasta vēstules.

(24) Atklāta izsole nozīmē, ka tirgotāji un patērētāji personiski piedalās izsolē vai viņiem ir dota iespēja tajā piedalīties. Tirgotājs piedāvā patērētājiem preces vai pakalpojumus, izmantojot paredzētu cenu piedāvāšanas procedūru, kurai dažās dalībvalstīs jābūt atļautai ar tiesību aktu, lai piedāvātu preces vai pakalpojumus atklātā pārdošanā. Izsoles uzvarētājam ir pienākums pirkt attiecīgās preces vai pakalpojumus. Izsole, kuras mērķiem patērētāji un tirgotāji izmanto tiešsaistes platformu, nebūtu jāuzskata par atklātu izsoli šīs direktīvas nozīmē.

(25) Šī direktīva būtu jāattiecina uz līgumiem saistībā ar centralizēto siltumapgādi, tāpat arī uz līgumiem saistībā ar ūdens, gāzes vai elektrības piegādi. Centralizētā

siltumapgāde nozīmē siltuma piegādi, tostarp tvaika vai karsta ūdens veidā, no centrāla ražošanas avota, izmantojot pārvides un sadales sistēmu, veicot piegādi vienlaikus vairākām ēkām apsildes vajadzībām.

(26) Uz līgumiem saistībā ar nekustamā īpašuma vai tiesību nekustamajā īpašumā nodošanu vai tāda nekustamā īpašuma vai tiesību radīšanu vai iegūšanu, līgumiem attiecībā uz jaunu ēku būvniecību vai esošu ēku būtisku pārbūvi, kā arī līgumiem par dzīvojamo telpu īri dzīvošanas nolūkiem jau attiecas daudzi konkrēti noteikumi valsts tiesību aktos. Šie līgumi ietver, piemēram, nekustamā īpašuma pārdošanu, pirms tas ir uzbūvēts, un iegādi uz nomaksu. Šīs direktīvas noteikumi tādiem līgumiem nav piemēroti, tādēļ tie nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Būtiska pārbūve ir pārbūve, ko var pielīdzināt jaunas ēkas celtniecībai, piemēram, kad tiek saglabāta tikai vecās ēkas fasāde. Pakalpojumu līgumi, jo īpaši saistībā ar piebūvju (piemēram, garāžu vai verandu) būvniecību un saistībā ar ēku remontu un atjaunošanu, kas nav būtiska pārbūve, būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā, kā arī iekļauti ir līgumi par nekustamā īpašuma aģenta pakalpojumiem un līgumi par neapdzīvojamu telpu īri.

(27) Transporta pakalpojumi attiecas uz pasažieru un preču pārvadājumiem. Pasažieru pārvadājumi būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo uz to jau attiecas citi Savienības tiesību akti, savukārt uz sabiedrisko transportu un taksometriem – attiecīgs regulējums valstu līmenī. Tomēr šīs direktīvas noteikumi par patērētāju aizsardzību pret pārmērīgu maksu par maksājumu līdzekļu izmantošanu vai pret slēptajām izmaksām būtu jāattiecina arī uz pasažieru pārvadājumu līgumiem. Attiecībā uz preču pārvadājumiem un automobiļu nomu, kas ir pakalpojumi, uz patērētājiem būtu jāattiecina šajā direktīvā paredzētā aizsardzība, izņemot atteikuma tiesības.

(28) Lai izvairītos no administratīvā sloga tirgotājiem, dalībvalstis drīkst nolemt nepiemērot šo direktīvu gadījumos, kad ārpus uzņēmuma telpām pārdod mazas vērtības preces vai pakalpojumus. Robežlielums naudas izteiksmē būtu jānosaka pietiekami zems, lai tas neietvertu vienīgi maznozīmīgus pirkumus. Dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt šo vērtību valsts tiesību aktos ar noteikumu, ka tā nepārsniedz EUR 50. Ja patērētājs vienlaikus noslēdz divus vai vairāk līgumus saistītās jomās, lai piemērotu šo sliekšni, būtu jāņem vērā to kopējā vērtība.

- (29) Sociālajiem pakalpojumiem ir būtiski atšķirīgas iezīmes, kas ir atspoguļotas katrai nozarei paredzētos noteikumos, daļa no kuriem ir Savienības līmenī un daļa – valsts līmenī. Sociālie pakalpojumi, no vienas puses, ir pakalpojumi, kas paredzēti personām īpaši nelabvēlīgā situācijā vai ar zemiem ienākumiem, kā arī pakalpojumi cilvēkiem un ģimenēm, kam ir vajadzīga palīdzība parastos, ikdienas darbos, un, no otras puses, pakalpojumi visiem cilvēkiem, kuriem ir īpaša vajadzība pēc palīdzības, atbalsta, aizsardzības vai uzmundrinājuma kādā konkrētā dzīves posmā. Sociālie pakalpojumi *inter alia* ietver pakalpojumus bērniem un jauniešiem, palīdzības pakalpojumus ģimenēm, vientuļiem vecākiem un vecākiem cilvēkiem un pakalpojumus migrantiem. Sociālie pakalpojumi ietver gan īstermiņa, gan ilgtermiņa aprūpes pakalpojumus, ko, piemēram, sniedz mājas aprūpes dienesti vai ko sniedz aprūpes namos un veco ļaužu namos vai mājokļos (pansionātos). Sociālie pakalpojumi ietver ne tikai valsts nodrošinātos pakalpojumus valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, ko veic valsts pilnvaroti pakalpojumu sniedzēji vai valsts atzītas labdarības organizācijas, bet arī privātu uzņēmēju sniegtus pakalpojumus. Šīs direktīvas noteikumi nav piemēroti sociālajiem pakalpojumiem, tādēļ tie nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā.
- (30) Veselības aprūpei ir vajadzīgi īpaši noteikumi tās tehniskās sarežģītības dēļ, jo tā veido svarīgus vispārējas nozīmes pakalpojumus, kā arī tai ir nepieciešams apjomīgs valsts finansējums. Veselības aprūpe Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē⁽¹⁾ ir definēta kā “veselības aprūpes pakalpojumi, tostarp zāļu un medicīnas ierīču izrakstīšana, izsniegšana un sniegšana, saistībā ar veselības aprūpi, ko pacientiem sniedz veselības nozares darbinieki, lai izvērtētu, uzturētu vai atjaunotu viņu veselības stāvokli”. Veselības nozares darbinieks minētajā direktīvā definēts kā ārsts, vispārējās aprūpes māsa, zobārsts, vecmāte vai farmaceits saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu⁽²⁾ vai cits veselības aprūpes nozares darbinieks, kas saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu darbojas reglamentētā profesijā, vai persona, kas uzskatāma par veselības nozares darbinieku saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā sniedz aprūpi. Šīs direktīvas noteikumi nav piemēroti veselības aprūpei, tādēļ tie nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā.
- (31) Azartspēles nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Azartspēļu darbības ir tādas darbības, kas ietver naudā izsakāmas likmes nejausības spēlēs, tostarp loterijas, kazino azartspēles un derību darījumus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt citus, tostarp stingrākus, patērētāju aizsardzības pasākumus attiecībā uz šādām darbībām.
- (32) Spēkā esošajos Savienības tiesību aktos *inter alia* attiecībā uz patērētāju finanšu pakalpojumiem, kompleksajiem ceļojumiem un daļlaika lietojuma tiesībām, ir daudz noteikumu par patērētāju aizsardzību. Tādēļ šī direktīva nebūtu jāpiemēro līgumiem minētajās jomās. Attiecībā uz finanšu pakalpojumiem dalībvalstīm, izstrādājot tiesību aktus Savienības līmenī nereglamentētās jomās, vajadzētu smelties iedvesmu no spēkā esošajiem šīs jomas Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus visiem patērētājiem un visiem līgumiem, kuri attiecas uz finanšu pakalpojumiem.
- (33) Būtu jāparedz pienākums tirgotājam iepriekš informēt patērētāju par iespējamiem apstākļiem, kad patērētājam var nākties iemaksāt tirgotājam pirmo iemaksu, tostarp par apstākļiem, kādos patērētāja kredītkartē vai debetkartē var tikt nobloķēta kāda summa.
- (34) Pirms patērētājam kļūst saistošs distances vai ārpus uzņēmuma telpām noslēdzams līgums, līgums, kas nav distances vai ārpus uzņēmuma telpām noslēdzams līgums, vai jebkurš attiecīgs piedāvājums, tirgotājam būtu jāsniedz patērētājam skaidra un vispusīga informācija. Sniedzot šo informāciju, tirgotājam, cik vien ir viņa spēkos to saprātīgi paredzēt, būtu jāņem vērā specifiskas tādu patērētāju vajadzības, kuri ir īpaši neaizsargāti savu garīgo, fizisko vai psiholoģisko traucējumu, vecuma vai lētticības dēļ. Tomēr šādu specifisku vajadzību ņemšanai vērā nebūtu jānovēd pie dažāda līmeņa patērētāju aizsardzības.
- (35) Tirgotāja patērētājam sniedzamajai informācijai vajadzētu būt obligātai, un tā nebūtu jāizmaina. Tomēr līgumslēdzējam pusēm vajadzētu būt iespējai skaidri vienoties par izmaiņām noslēdzamā līguma saturā, piemēram, par piegādes noteikumiem.
- (36) Distances līgumu gadījumā prasības par informācijas sniegšanu attiecīgi jāpielāgo, ņemot vērā konkrētu saziņas līdzekļu lietošanas tehniskos ierobežojumus, piemēram, zīmju skaita ierobežojumus dažu mobilo tālrunu ekrānā vai televīzijas raidlaika ierobežojumus. Šādos gadījumos tirgotājam būtu jāievēro minimālās prasības par informācijas sniegšanu un jānorāda patērētājam cits informācijas avots, piemēram, informējot patērētāju par bezmaksas tālruna numuru vai hiperteksta saiti uz tā tirgotāja tīmekļa vietni, kurā attiecīgā informācija ir tieši un viegli pieejama. Attiecībā uz prasību informēt patērētāju par atpakaļ atdošanas izmaksām tādām precēm, kuras to specifiskas dēļ nevar nosūtīt atpakaļ pa pastu, to uzskatīs par izpildītu, piemēram, ja tirgotājs norāda vienu pārva-dātāju (piemēram, to, kuram uzticējies preču piegādi) un vienu cenu attiecībā uz izmaksām par preču atdošanu atpakaļ. Ja tirgotājs pamatotī nevar iepriekš aprēķināt preču atpakaļ atdošanas izmaksas, piemēram, ja pats tirgotājs nepiedāvā organizēt preču atdošanu atpakaļ,

(1) OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.

(2) OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

tirgotājam būtu jāsniedz paziņojums, ka šādas izmaksas būs jāsedz un tās var būt augstas, kā arī pieņemams novērtējums par maksimālajām izmaksām, kas varētu pamatoties uz izmaksām par piegādi patērētājam.

- (37) Distances pārdošanā patērētājs nevar precīzi apskatīt pirms līguma noslēgšanas, tādēļ viņam būtu jānodrošina atteikuma tiesības. Tā paša iemesla dēļ patērētājam vajadzētu būt tiesībām izmēģināt un pārbaudīt preces, kuras viņš ir nopircis, tik pilnīgi, cik nepieciešams, lai noskaidrotu šo preču veidu, īpašības un darbību. Attiecībā uz ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem patērētājam vajadzētu būt atteikuma tiesībām, jo pastāv iespējams pārsteiguma faktors un/vai psiholoģisks spiediens. Atteikumam no līguma būtu jāizbeidz līgumslēdzēju pušu līguma pildīšanas pienākuma izpilde.
- (38) Tirdzniecības tīmekļa vietnēs skaidri un saprotami vēlāka pasūtīšanas procesa sākumā būtu jānorāda, vai ir spēkā jebkādi piegādes ierobežojumi un kādi ir pieejamie maksāšanas veidi.
- (39) Svarīgi nodrošināt, lai ar tīmekļa vietņu starpniecību noslēgtu distances līgumu gadījumā patērētājs varētu pilnībā izlasīt un saprast līguma galvenos elementus pirms pasūtījuma veikšanas. Šajā nolūkā šajā direktīvā būtu vajadzīgs noteikums par tiem elementiem, kuri jāparāda pasūtījuma izdarīšanai nepieciešamā apstiprinājuma tiešā tuvumā. Svarīgi arī nodrošināt, lai šādos gadījumos patērētājs spētu konstatēt brīdī, kurā viņš uzņemas saistības maksāt tirgotājam. Tāpēc patērētāja uzmanība būtu ar nepārprotamu formulējumu īpaši jāpievērš tam, ka pasūtījuma veikšana ietver saistības maksāt tirgotājam.
- (40) Pašlaik atteikuma termiņi gan dažādās dalībvalstīs, gan attiecībā uz distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem ir atšķirīgi, un tas rada juridisku neskaidrību un atbilstības izmaksas. Visiem distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem būtu jāpiemēro vienāds atteikuma termiņš. Attiecībā uz pakalpojumu līgumiem atteikuma termiņam būtu jābeidzas 14 dienas pēc līguma noslēgšanas. Attiecībā uz pārdošanas līgumiem atteikuma termiņam būtu jābeidzas 14 dienas pēc dienas, kad patērētājs vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko ir norādījis patērētājs, preces iegūst fiziskā valdījumā. Turklāt patērētājam būtu jāspēj izmantot atteikuma tiesības pirms preču iegūšanas fiziskā valdījumā. Ja patērētājs ar vienu pasūtījumu ir pasūtījis vairākas preces, bet tās piegādā atsevišķi, atteikuma termiņam būtu jābeidzas 14 dienas pēc dienas, kad patērētājs ir ieguvjis fiziskā valdījumā pēdējo precī. Gadījumos, kad preces piegādā

vairākas partijās vai pa daļām, atteikuma termiņam būtu jābeidzas 14 dienas pēc dienas, kad patērētājs ir ieguvjis fiziskā valdījumā pēdējo partiju vai pēdējo preces daļu.

- (41) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, šajā direktīvā paredzēto termiņu noteikšanā būtu lietderīgi piemērot Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus⁽¹⁾. Tāpēc jāsaprot, ka visi šajā direktīvā paredzētie termiņi ir izteikti kalendāra dienās. Ja dienās izteiktais termiņš jāaprēķina no brīža, kad iestājas kāds notikums vai notiek kāda darbība, tad tiek uzskatīts, ka diena, kurā šāds notikums iestājas vai šāda darbība notiek, nebūtu pieskaitāma attiecīgajam termiņam.
- (42) Noteikumiem par atteikuma tiesībām nevajadzētu skart dalībvalstu normatīvos aktus, kas reglamentē līguma izbeigšanu vai neizpildāmību vai patērētāja tiesības izpildīt līgumsaistības pirms līgumā noteiktā termiņa.
- (43) Ja tirgotājs pirms distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma noslēgšanas nav pienācīgi informējis patērētāju par atteikuma tiesībām, atteikuma termiņš būtu jāpagarina. Tomēr, lai ilgtermiņā nodrošinātu juridisko noteiktību, attiecībā uz atteikuma termiņa ilgumu būtu jāievieš 12 mēnešu noilguma termiņš.
- (44) Atšķirības atteikuma tiesību izmantošanas veidā ir radījušas izmaksas tirgotājiem, kuri veic pārrobežu pārdošanu. Saskaņota atteikuma veidlapas parauga ieviešanai patērētāju lietošanai vajadzētu vienkāršot atteikuma procesu un ieviest juridisko noteiktību. Minēto iemeslu dēļ dalībvalstīm būtu jāatturas pievienot jebkādas papildu prasības visā Savienībā izmantojamās veidlapas parauga noformējumam, piemēram, attiecībā uz fonta lielumu. Tomēr būtu jāsauglabā patērētāja brīvība paust atteikumu saviem vārdiem, ja vien viņa paziņojums tirgotājam par līguma atteikuma lēmumu ir nepārprotams. Vēstule, tālruņa zvans vai preces nosūtīšana atpakaļ ar skaidru paziņojumu varētu atbilst šai prasībai, tomēr patērētājam vajadzētu būt pienākumam pierādīt, ka viņš ir izmantojis atteikuma tiesības termiņā, kas noteikts šajā direktīvā. Tādēļ, lai paziņotu tirgotājam par atteikuma tiesību izmantošanu, patērētāja interesēs ir izmantot pastāvīgu informācijas nesēju.

⁽¹⁾ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

- (45) Pieredze liecina, ka daudzi patērētāji un tirgotāji dod priekšroku saziņai, izmantojot tirgotāja tīmekļa vietni, tādēļ tirgotājiem būtu jānodrošina iespēja patērētājam piedāvāt iespēju aizpildīt atteikuma veidlapu tīmeklī. Šādā gadījumā tirgotājam būtu bez vilcināšanās elektroniski jānosūta apstiprinājums, piemēram, par atteikuma veidlapas saņemšanu.
- (46) Ja patērētājs atsakās no līguma, tirgotājam būtu pienākums atmaksāt visus maksājumus, kas saņemti no patērētāja, tostarp maksājumus, ar kuriem segti tirgotāja izdevumi par preču piegādi patērētājam. Atmaksāšana nebūtu jāveic ar kuponu, ja vien patērētājs kuponus nav izmantojis sākotnējai transakcijai vai nav tos nepārprotami pieņēmis. Ja patērētājs skaidri izvēlas īpašu piegādes veidu (piemēram, steidzamu piegādi 24 stundu laikā), lai gan tirgotājs ir piedāvājis citu parastu un vispārpieņemtu piegādes veidu, kura izmaksas būtu zemākas, patērētājam būtu jāsedz atšķirība starp šo divu piegāžu veidu izmaksām.
- (47) Daži patērētāji izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad lietojuši preces ilgāk, nekā būtu nepieciešams, lai noskaidrotu šo preču veidu, īpašības un darbību. Šādā gadījumā patērētājam nebūtu jāzaudē atteikuma tiesības, bet būtu jāatbild par šo preču vērtības jebkādu mazināšanos. Lai noskaidrotu preču veidu, īpašības un darbību, patērētājam būtu jārikojas ar precēm vai jāizmēģina preces tikai tā, kā viņam būtu atļauts to darīt veikalā. Piemēram, patērētājam būtu tikai jāuzlaiko apģērbs, bet viņš nedrīkstētu to valkāt. Tātad patērētājam atteikuma termiņa laikā būtu jāizmēģina un jālieto preces ar pienācīgu rūpību. Patērētāja pienākumiem atteikšanās gadījumā nebūtu jāattur patērētāju izmantot savas atteikuma tiesības.
- (48) Būtu jāparedz prasība patērētājam nosūtīt preces atpakaļ ne vēlāk kā 14 dienas pēc tirgotāja informēšanas par līguma atteikuma lēmumu. Situācijās, kad tirgotājs vai patērētājs neizpilda pienākumus saistībā ar atteikuma tiesību izmantošanu, būtu jāpiemēro valsts tiesību aktos paredzētās sankcijas saskaņā ar šo direktīvu, kā arī līgumtiesību noteikumi.
- (49) Distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem vajadzētu būt dažiem izņēmumiem attiecībā uz atteikuma tiesībām. Atteikuma tiesības varētu būt nepiemērotas, piemēram, dažām precēm vai pakalpojumiem. Tas attiecas, piemēram, uz vīnu, kuru piegādā ilgu laiku pēc līguma noslēgšanas spekulatīvā nolūkā un kura vērtība ir cieši saistīta ar tirgus svārstībām ("*vin en primeur*"). Atteikuma tiesībām nevajadzētu attiekties nedz uz precēm, kas izgatavotas pēc patērētāja specifikācijām vai ir nepārprotami personalizētas, piemēram, pēc pasūtījuma izgatavoti aizkari, nedz, piemēram, uz degvielas piegādi, jo degviela ir tāda veida prece, kas pēc piegādes ir neatdalāmi sajaukta ar citiem priekšmetiem. Atteikuma tiesību piešķiršana patērētājam varētu būt neatbilstīga arī dažu tādu pakalpojumu gadījumā, kur līguma noslēgšana ir saistīta ar to, ka tirgotājs rezervē resursus, kurus gadījumā, ja īsteno atteikuma tiesības, viņam var būt grūti realizēt. Tas būtu, piemēram, gadījumā, kad tiek veikta rezervācija viesnīcās vai attiecībā uz brīvdienu mājām, kultūras vai sporta pasākumiem.
- (50) No vienas puses, patērētājam vajadzētu būt tiesīgam izmantot savas atteikuma tiesības pat tad, ja viņš ir lūdzis, lai pakalpojumus sniedz pirms atteikuma termiņa beigām. No otras puses, ja patērētājs izmanto savas atteikuma tiesības, būtu jānodrošina, ka tirgotājam atbilstīgi samaksās par pakalpojumu, ko viņš ir sniedzis. Samērīgas summas aprēķināšanai būtu jābalstās uz līgumā noteikto cenu, ja vien patērētājs nepierāda, ka kopējā cena pati par sevi ir nesamērīga – šādā gadījumā maksājamo summu aprēķina saskaņā ar sniegtā pakalpojuma tirgus vērtību. Tirgus vērtība būtu jānosaka, salīdzinot citu tirgotāju sniegta ekvivalenta pakalpojuma cenu līguma noslēgšanas laikā. Tādēļ patērētājam pakalpojumu sniegšana pirms atteikuma termiņa beigām būtu jālūdz, darot šo konkrēto lūgumu skaidri zināmu, un – ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu gadījumā – uz pastāvīga informācijas nesēja. Tāpat tirgotājam uz pastāvīga informācijas nesēja būtu jāinformē patērētājs par visiem pienākumiem samaksāt samērīgas izmaksas par jau sniegto pakalpojumu. Līgumiem, kuru priekšmets ir gan preces, gan pakalpojumi, šajā direktīvā paredzētie noteikumi par preču atdošanu atpakaļ būtu jāpiemēro preču aspektiem un kompensācijas režīms par pakalpojumiem būtu jāpiemēro pakalpojumu aspektiem.
- (51) Galvenās grūtības, ar kurām sastopas patērētāji, un viens no galvenajiem iemesliem strīdiem ar tirgotājiem attiecas uz preču piegādi, ietverot preces, kuras pazūd vai transportēšanas laikā tiek sabojātas, kā arī novēlotu vai nepilnīgu piegādi. Tāpēc ir lietderīgi precizēt un saskaņot valstu noteikumus par to, kad piegādei būtu jānotiek. Piegādes vieta un kārtība un noteikumi par nosacījumiem attiecībā uz preču īpašumtiesību nodošanu un brīdi, kurā šīs īpašumtiesības ir nodotas, joprojām būtu jāreglamentē valsts tiesību aktiem, un tādēļ šai direktīvai tie nebūtu jāskar. Piegādes noteikumiem, kas paredzēti šajā direktīvā, būtu jāietver iespēja patērētājam dot atļauju trešai personai viņa vārdā iegūt preces fiziskā valdījumā vai kontrolē. Būtu jāuzskata, ka patērētājam ir kontrole pār precēm, ja viņam vai viņa norādītai trešai personai ir piekļuve izmantot preces kā īpašniekam vai ja viņam ir iespēja preces pārdot tālāk (piemēram, ja viņš ir saņēmis atsēlgas vai ieguvis īpašumtiesību dokumentus).

- (52) Preču piegāde saistībā ar pārdošanas līgumiem var notikt dažādā veidā, turklāt vai nu nekavējoties, vai vēlākā datumā. Ja puses nav vienojušās par konkrētu piegādes datumu, tirgotājam piegāde būtu jāveic pēc iespējas agrāk un ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc līguma noslēgšanas. Noteikumos par novēlotu piegādi vajadzētu arī ņemt vērā preces, kas ir īpaši izgatavojamas vai iegūtas patērētājam un no kurām tirgotājs nevar atteikties bez būtiskiem zaudējumiem. Tāpēc šajā direktīvā būtu jāparedz noteikums, ar ko noteiktos apstākļos tirgotājam piešķir piemērotu papildu laikposmu. Ja tirgotājs nav piegādājis preces laikposmā, par ko bija panākta vienošanās ar patērētāju, pirms patērētājs drīkst izbeigt līgumu, patērētājam būtu jāaicina tirgotājs veikt piegādi piemērotā papildu laikposmā un viņam vajadzētu būt tiesībām izbeigt līgumu, ja tirgotājs nav veicis preču piegādi pat minētajā papildu laikposmā. Tomēr šis noteikums nebūtu jāpiemēro, ja tirgotājs ar nepārprotamu paziņojumu ir atteicies piegādāt preces. Tāpat tas nebūtu jāpiemēro noteiktos apstākļos, kad piegādes termiņš ir būtisks, piemēram, kāzu kleitas piegādei būtu jānotiek pirms kāzām. Tas nebūtu jāattiecinā arī uz apstākļiem, kad patērētājs informē tirgotāju, ka piegāde norādītajā datumā ir būtiska. Šajā nolūkā patērētājs var izmantot tirgotāja kontaktinformāciju, kas sniegta saskaņā ar šo direktīvu. Šādos konkrētos gadījumos, ja tirgotājs nepiegādā preces laikā, patērētājam vajadzētu būt tiesībām izbeigt līgumu tūlīt pēc piegādes termiņa beigām, par ko bija sākotnējā vienošanās. Šai direktīvai nebūtu jāskar valsts noteikumi par to, kā patērētājam būtu jāpaziņo tirgotājam par savu vēlmi izbeigt līgumu.
- (53) Papildus patērētāja tiesībām izbeigt līgumu, ja tirgotājs nav izpildījis preču piegādes pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, patērētājs var saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem izmantot citus līdzekļus, piemēram, dot tirgotājam papildu laikposmu piegādei, panākt līguma piespiedu izpildi, aizturēt samaksu, kā arī lūgt zaudējumu atlīdzību.
- (54) Saskaņā ar 52. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽¹⁾ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai aizliegt vai ierobežot maksas pieprasīšanu no patērētājiem, ņemot vērā vajadzību veicināt konkurenci un efektīvu maksājumu instrumentu izmantošanu. Jebkurā gadījumā būtu jāaizliedz tirgotājiem pieprasīt no patērētājiem maksu, kura pārsniedz tirgotāja izdevumus saistībā ar noteiktu maksāšanas līdzekļu izmantošanu.
- (55) Ja tirgotājs nosūta preces patērētājam, strīdu cēlonis varētu būt riska pārņemšana zuduma vai bojājuma gadījumā. Tādēļ šajā direktīvā būtu jāiekļauj noteikums, ar ko paredz, ka patērētājam vajadzētu būt aizsargātam pret jebkādu zuduma risku vai risku, ka preces varētu tikt bojātas, pirms viņš ir ieguvis šīs preces fiziskā valdījumā. Patērētājam vajadzētu būt aizsargātam attiecībā uz transportēšanu, ko organizē vai veic tirgotājs, pat tad, ja patērētājs ir izvēlējis īpašu piegādes veidu no vairākām tirgotāja piedāvātām iespējām. Tomēr minētais noteikums nebūtu jāpiemēro līgumiem, kuros nosaka, ka preču piegāde ir paša patērētāja ziņā vai ja viņš lūdz piegādi veikt kādam pārvadātājam. Attiecībā uz riska pārņemšanas brīdi būtu jānoskaidro, ka patērētājs ir ieguvis preces fiziskā valdījumā, kad viņš tās ir saņēmis.
- (56) Personām vai organizācijām, kurām saskaņā ar attiecīgo valsts tiesību aktiem ir likumīgas intereses aizsargāt patērētāju līgumtiesības, būtu jāpiešķir tiesības sākt tiesvedību pret negodīgu komercpraksi tiesā vai administratīvā iestādē, kas ir kompetenta pieņemt lēmumus par sūdzībām vai sākt attiecīgu tiesvedību.
- (57) Dalībvalstīm jānosaka sankcijas par šīs direktīvas pārkāpumiem un jānodrošina šo sankciju izpilde. Sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (58) Patērētājam nebūtu jāliedz aizsardzība, ko tam paredz šī direktīva. Gadījumos, kad konkrētajam līgumam piemērojams kādas trešās valsts tiesību akts, jāpiemēro Regula (EK) Nr. 593/2008, lai noteiktu, vai patērētājam vēl joprojām tiek nodrošināta šajā direktīvā paredzētā aizsardzība.
- (59) Komisijai pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un ieinteresētajām pusēm būtu jāmeklē vispiemērotākais veids, kā nodrošināt, lai visi patērētāji tirdzniecības vietā tiktu informēti par savām tiesībām.
- (60) Nepasūtītu preču pārdošana, kad patērētājiem piegādā nepieprasītas preces vai sniedz pakalpojumus, ir aizliegta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ("Negodīgas komercprakses direktīva")⁽²⁾, taču tajā nav paredzēti līgumu tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tādēļ šajā direktīvā ir nepieciešams ietvert līgumu tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai atbrīvotu patērētāju no jebkāda pienākuma atlīdzināt šādu nepasūtītu piegādi vai pakalpojuma sniegšanu.

(1) OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

(2) OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

(61) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) ⁽¹⁾ jau ir regulētas nevēlamas komunikācijas un paredzēts augsts patērētāju aizsardzības līmenis. Tādēļ nav vajadzīgi atbilstīgie noteikumi par to pašu jautājumu Direktīvā 97/7/EK.

(62) Komisijai ir lietderīgi pārskatīt šo direktīvu, ja tiek konstatēti šķēršļi iekšējā tirgus darbībai. Komisijai šajā pārskatīšanā būtu īpaši jāpievērš uzmanība iespējām, kas paredzētas, lai dalībvalstis varētu saglabāt vai ieviest īpašus valsts noteikumus, tostarp noteiktās Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām ⁽³⁾ darbības jomās. Pēc pārskatīšanas Komisija varētu izstrādāt priekšlikumu grozīt šo direktīvu: šajā priekšlikumā varētu paredzēt grozījumus citos patērētāju aizsardzības jomā pieņemtos tiesību aktos, kuri atspoguļo Komisijas patērētāju tiesību aizsardzības politikas stratēģijā pausto apņemšanos pārskatīt Savienības *acquis*, lai panāktu patērētāju aizsardzību vienmērīgi augstā līmenī.

(63) Direktīva 93/13/EEK un 1999/44/EK būtu jāgroza, lai dalībvalstīm uzliktu pienākumu informēt Komisiju par attiecīgo valsts noteikumu pieņemšanu konkrētās jomās.

(64) Būtu jāatceļ Direktīvas 85/577/EEK un 97/7/EK.

(65) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, ar augstas patērētāju aizsardzības nodrošināšanu veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(66) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(67) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁴⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan

pašu, gan arī Savienības vajadzībām sastādīt tabulas, kurās pēc iespējas labāk parādītu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās zināmas atklātībai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

Šīs direktīvas mērķis ir, panākot augstu patērētāju aizsardzības līmeni, veicināt iekšējā tirgus sekmīgu darbību, tuvinot konkrētus aspektus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, kas attiecas uz līgumiem, kuri noslēgti starp patērētājiem un tirgotājiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kura līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 2) "tirgotājs" ir jebkura fiziska vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību, saistībā ar līgumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 3) "preces" ir jebkuri materiāli, pārvietojami priekšmeti, izņemot priekšmetus, ko pārdod izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām. Ūdeni, gāzi un elektrību uzskata par precēm šīs direktīvas izpratnē, ja tie tiek laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā;
- 4) "pēc patērētāja specifikācijām izgatavota prece" ir prece, kura nav izgatavota iepriekš un kuru izgatavo, pamatojoties uz klienta individuālu izvēli vai lēmumu;
- 5) "pārdošanas līgums" ir jebkurš līgums, saskaņā ar kuru tirgotājs nodod vai apņemas nodot preču īpašumtiesības patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas maksāt to cenu, tostarp jebkurš līgums, kura priekšmets ir gan preces, gan pakalpojumi;

⁽¹⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

- 6) "pakalpojumu līgums" ir jebkurš līgums, izņemot pārdošanas līgumu, saskaņā ar kuru tirgotājs sniedz vai apņemas sniegt pakalpojumu patērētājam un patērētājs maksā vai apņemas maksāt tā cenu;
- 7) "distances līgums" ir jebkurš pārdošanas vai pakalpojumu līgums, kas noslēgts starp tirgotāju un patērētāju saskaņā ar organizētu distances pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu, tirgotājam un patērētājam vienlaikus fiziski neatrodoties vienā vietā, un šā līguma noslēgšanai tiek ekskluzīvi izmantots viens vai vairāki distances saziņas līdzekļi līdz līguma noslēgšanas brīdim un pašā līguma noslēgšanas brīdī;
- 8) "ārpus uzņēmuma telpām noslēgts līgums" ir jebkurš starp tirgotāju un patērētāju noslēgts līgums, kas:
- noslēgts, fiziski klātesot tirgotājam un patērētājam vietā, kas nav tirgotāja uzņēmējdarbības telpās;
 - kura piedāvājumu patērētājs izteicis tādos pašos apstākļos, kā minēts a) apakšpunktā;
 - kas noslēgts tirgotāja uzņēmuma telpās vai izmantojot jebkurus distances saziņas līdzekļus tūlīt pēc tam, kad patērētājs ticis personīgi un individuāli uzrunāts vietā, kas nav tirgotāja uzņēmuma telpas, vienlaikus fiziski klātesot tirgotājam un patērētājam; vai
 - kas noslēgts ekskursijas laikā, ko tirgotājs organizē ar mērķi patērētājam reklamēt un pārdot preces vai pakalpojumus;
- 9) "uzņēmuma telpas" ir:
- jebkuras nepārvietojamas mazumtirdzniecības telpas, kurās tirgotājs veic pastāvīgu darbību; vai
 - jebkuras pārvietojamas mazumtirdzniecības telpas, kurās tirgotājs parasti veic darbību;
- 10) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir jebkurš instruments, kas patērētājam vai tirgotājam dod iespēju uzglabāt personīgi viņam adresētu informāciju, lai tā būtu pieejama turpmākai atsauci informācijas saturam atbilstīgā laikposmā, un kas ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;
- 11) "digitālais saturs" ir dati, kas radīti un piegādāti digitālā formātā;
- 12) "finanšu pakalpojums" ir jebkurš bankas, kredīta, apdrošināšanas, personālo pensiju, ieguldījumu vai maksājumu rakstura pakalpojums;
- 13) "atklāta izsole" ir pārdošanas metode, kad tirgotājs piedāvā preces vai pakalpojumus patērētājiem, kuri personīgi ierodas vai kuriem ir dota iespēja personīgi ierasties izsolē, pārredzamā un konkurējošā cenu piedāvāšanas procedūrā, kuru vada izsolītājs un kurā izsoles uzvarētājam ir pienākums pirkt attiecīgās preces vai pakalpojumus;
- 14) "komercgarantija" ir – papildus juridiskajam pienākumam sniegt atbilstības garantiju – jebkādas tirgotāja vai ražotāja ("garantētājs") saistības pret patērētāju atlīdzināt samaksāto cenu vai preces apmainīt, salabot vai citādi novērst nepilnības, ja šīs preces neatbilst līguma noslēgšanas brīdī vai pirms līguma noslēgšanas garantijā vai attiecīgajā reklamā izklāstītajām specifikācijām vai citām ar atbilstību nesaisītām prasībām;
- 15) "papildu līgums" ir līgums, ar kuru patērētājs iegūst preces vai pakalpojumus saistībā ar distances līgumu vai līgumu, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, un minētās preces piegādā vai minētos pakalpojumus sniedz tirgotājs vai trešā persona, pamatojoties uz šīs trešās personas un tirgotāja savstarpēju vienošanos.

3. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu, ievērojot tās nosacījumus un ciktāl paredzēts tās noteikumos, piemēro jebkuram līgumam, kas noslēgts starp tirgotāju un patērētāju. To piemēro arī līgumiem par ūdens, gāzes, elektrības piegādi vai centralizētu siltumapgādi, tostarp līgumiem ar publiskiem pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl šie pakalpojumi tiek sniegti uz līguma pamata.

2. Ja jebkurš šīs direktīvas noteikums ir pretrunā kāda cita Savienības akta noteikumam, kas reglamentē konkrētas nozares, noteicošais ir cita Savienības akta noteikums, un to piemēro šīm konkrētajām nozarēm.

3. Šo direktīvu nepiemēro šādiem līgumiem:

a) par sociāliem pakalpojumiem, tostarp sociālā mājokļa nodrošināšanai, bērnu aprūpei un atbalstam ģimenēm un personām, kam pastāvīgi vai uz laiku ir vajadzīga palīdzība, tostarp arī ilgtermiņa aprūpe;

b) par veselības aprūpi, kā tā definēta Direktīvas 2011/24/ES 3. panta a) apakšpunktā, neatkarīgi no tā, vai šos pakalpojumus sniedz veselības aprūpes iestādēs vai ārpus tām;

c) par azartspēlēm, kas ietver naudā izsakāmas likmes nejaušības spēlēs, tostarp loterijas, kazino azartspēles un derību darījumus;

- d) par finanšu pakalpojumiem;
- e) par nekustamā īpašuma vai tiesību nekustamajā īpašumā izveidi, iegādi vai nodošanu;
- f) par jaunu ēku būvēšanu, esošu ēku būtisku pārbūvi, dzīvojamu telpu īri apdzīvošanai;
- g) līgumiem, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽¹⁾;
- h) līgumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/122/EK (2009. gada 14. janvāris) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, ilgtermiņa brīvdienu produktiem, tālākpārdošanas un apmaiņas līgumiem ⁽²⁾;
- i) līgumiem, ko saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem sagatavojusi valsts amatpersona, kurai saskaņā ar likumu ir jābūt neatkarīgai un objektīvai un kurai, sniedzot visaptverošu juridisku informāciju, ir jānodrošina, lai patērētājs līgumu noslēgtu, to rūpīgi izvērtējot no juridiskā aspekta un apziņoties tā likumīgo darbības jomu;
- j) par pārtikas produktu, dzērienu un citu tādu preču piegādi, kuras paredzētas tūlītējam patēriņam māsaiņniecībā un kuras tirgotājs bieži un regulāri pats piegādā uz patērētāja mājām, uzturēšanās vietu vai darbavietu;
- k) par pasažieru pārvadāšanas pakalpojumiem, izņemot 8. panta 2. punktu un 19. un 22. pantu;
- l) līgumiem, kas noslēgti, izmantojot tirdzniecības automātus vai automatizētas komerciālas telpas;
- m) līgumiem, kas noslēgti ar telekomunikāciju operatoriem, to noslēgšanai izmantojot publiskus telefona automātus, vai kas noslēgti, lai izmantotu vienu vienīgu patērētāja veiktu savienojumu pa telefonu, internetu vai faksu.

4. Dalībvalstis var izlemt šo direktīvu nepiemērot ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem, saskaņā ar kuriem patērētājam ir jāmaksā ne vairāk kā EUR 50, vai nepaturēt spēkā vai neievieš attiecīgus valsts noteikumus par šādiem līgumiem. Dalībvalstis savos tiesību aktos var noteikt mazāku vērtību.

⁽¹⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 33, 3.2.2009., 10. lpp.

5. Šī direktīva neskar valstu vispārējās līgumtiesības, piemēram, noteikumus par līguma spēkā esamību, sagatavošanu vai sekām, ciktāl vispārējo līgumtiesību aspekti šajā direktīvā nav reglamentēti.

6. Šī direktīva neliedz tirgotājiem piedāvāt patērētājiem līguma noteikumus, kuri nodrošina vēl augstāku aizsardzības līmeni, nekā paredzēts šajā direktīvā.

4. pants

Saskaņošanas pakāpe

Dalībvalstis savos valsts tiesību aktos nepatur spēkā vai neievieš noteikumus, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, tostarp stingrākus vai mazāk stingrus noteikumus, lai nodrošinātu atšķirīgu patērētāju aizsardzības līmeni, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

II NODAĻA

PATĒRĒTĀJU INFORMĒŠANA PAR LĪGUMIEM, KAS NAV DISTANCES LĪGUMI VAI ĀRPUS UZŅĒMUMA TĒLPĀM NOSLĒGTI LĪGUMI

5. pants

Informēšanas prasības līgumiem, kas nav distances līgumi vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgti līgumi

1. Pirms patērētājs ir uzņēmies tāda līguma saistības, kas nav distances līgums vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgts līgums, vai tam līdzīga piedāvājuma saistības, tirgotājs, ja šī informācija jau skaidri neizriet no konteksta, skaidrā un labi saprotamā veidā sniedz patērētājam šādu informāciju:

- a) preču vai pakalpojumu galvenās īpašības tādā mērā, cik tas ir piemēroti informācijas nesējam un precēm vai pakalpojumiem;
- b) tirgotāja identitāte, piemēram, viņa tirdzniecības nosaukums, fiziskā adrese, kurā viņš atrodas, un tālruņa numurs;
- c) preču vai pakalpojumu kopējā cena, ietverot visus nodokļus, vai, ja preču vai pakalpojumu īpašību dēļ cenu nevar pamatot aprēķināt iepriekš, cenas aprēķināšanas veids, kā arī attiecīgā gadījumā visi papildu pārvadāšanas, piegādes vai pasta izdevumi, vai, ja tādus izdevumus nevar pamatot aprēķināt iepriekš, fakts, ka šādi papildu maksājumi var būt jāmaksā;
- d) attiecīgā gadījumā noteikumi par maksāšanu, piegādi, izpildi, laiku, līdz kuram tirgotājs apņemas piegādāt preces vai sniegt pakalpojumu, un kārtība, kādā tirgotājs izskata sūdzības;

- e) papildus atgādinājumam par juridiskas preču atbilstības garantijas esamību attiecīgā gadījumā, informācija par to, vai un ar kādiem nosacījumiem ir pieejams garantijas remonts un komercgarantijas;
- f) attiecīgā gadījumā līguma termiņš vai līguma izbeigšanas nosacījumi, ja līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku vai tiek pagarināts automātiski;
- g) attiecīgā gadījumā digitālā satura funkcionalitāte, tostarp piemērojamie tehniskās aizsardzības pasākumi;
- h) attiecīgā gadījumā būtiska informācija, kas tirgotājam ir zināma vai ko viņš pamatoti būtu varējis zināt, par digitālā satura savietojamību ar aparatūru un programmatūru.
2. Panta 1. punktu piemēro arī līgumiem par ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, par centralizētu siltumapgādi vai digitālo saturu, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā.

3. Dalībvalstīm netiek prasīts 1. punktu piemērot līgumiem, kas saistīti ar ikdienas darījumiem un kas tiek izpildīti nekavējoties to noslēgšanas brīdī.

4. Dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā prasības par papildu informācijas sniegšanu pirms tādu līgumu noslēgšanas, kam piemēro šo pantu.

III NODAĻA

PATĒRĒTĀJU INFORMĒŠANA UN ATTEIKUMA TIESĪBAS SAISTĪBĀ AR DISTANCES LĪGUMIEM UN ĀRPUS UZŅĒMUMA TĒLPĀM NOSLĒGTIEM LĪGUMIEM

6. pants

Informēšanas prasības distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem

1. Pirms patērētājs ir uzņēmies ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma vai distances līguma, vai arī jebkāda tamlīdzīga piedāvājuma saistības, tirgotājs skaidrā un saprotamā veidā patērētājam sniedz šādu informāciju:

- a) preču vai pakalpojumu galvenās īpašības tādā mērā, cik tas ir piemēroti informācijas nesējam un precēm vai pakalpojumiem;
- b) tirgotāja identitāte, piemēram, viņa tirdzniecības nosaukums;
- c) fiziskā adrese, kurā tirgotājs ir reģistrēts, kā arī tirgotāja tālruna numurs, faksa numurs un elektroniskā pasta adrese, ja tāda ir, lai patērētājs varētu ātri kontaktēties ar tirgotāju

un efektīvi sazināties ar viņu, un attiecīgā gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese un identitāte, kura uzdevumā viņš rīkojas;

d) tirgotāja uzņēmējdarbības vietas fiziskā adrese, ja tā atšķiras no adreses, kas norādīta saskaņā ar c) apakšpunktu, un attiecīgā gadījumā tā tirgotāja fiziskā adrese, kura uzdevumā viņš rīkojas, uz kuru patērētājs var adresēt sūdzības;

e) preču vai pakalpojumu kopējā cena, ietverot visus nodokļus, vai, ja preču vai pakalpojumu īpašību dēļ cenu nevar pamatot aprēķināt iepriekš, cenas aprēķināšanas veids, kā arī attiecīgā gadījumā visi papildu pārvadāšanas, piegādes vai pasta izdevumi un jebkādas citas izmaksas, vai, ja tādus izdevumus nevar pamatot aprēķināt iepriekš, fakts, ka šādi papildu maksājumi var būt jāmaksā. Ja tas ir līgums uz nenoteiktu laiku vai līgums, kas ietver abonēšanu, kopējā cenā iekļauj kopējās izmaksas par vienu rēķina sagatavošanas laikposmu. Ja saskaņā ar šādiem līgumiem, tiek maksāta fiksēta summa, kopējā cena nozīmē kopējās mēneša izmaksas. Ja kopējās izmaksas nevar pamatot aprēķināt iepriekš, norāda cenas aprēķināšanas veidu;

f) attiecīgā gadījumā līguma noslēgšanai izmantotā distances saziņas līdzekļu izmantošanas maksa, ja to neapreķina pēc pamata tarifa;

g) noteikumi par maksāšanu, piegādi, izpildi, laiku, līdz kuram tirgotājs apņemas piegādāt preces vai sniegt pakalpojumus, un attiecīgā gadījumā kārtība, kādā tirgotājs izskata sūdzības;

h) ja pastāv atteikuma tiesības – nosacījumi, termiņš un kārtība atteikuma tiesību izmantošanai saskaņā ar 11. panta 1. punktu, kā arī I pielikuma B daļā dotais atteikuma veidlapas paraugs;

i) attiecīgā gadījumā informācija par to, ka atteikuma gadījumā un distances līgumiem, ja preces to veida dēļ parasti nevar nosūtīt atpakaļ pa pastu, ar preču atdošanu atpakaļ saistītās izmaksas sedz patērētājs;

j) gadījumā, ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad iesniedzis pieprasījumu atbilstīgi 7. panta 3. punktam vai 8. panta 8. punktam, informācija par to, ka patērētājs maksā tirgotājam samērīgu summu saskaņā ar 14. panta 3. punktu;

k) ja atteikuma tiesības nav paredzētas saskaņā ar 16. pantu, informācija par to, ka patērētājam nebūs atteikuma tiesību, vai, attiecīgā gadījumā, apstākļi, kādos patērētājs zaudē savas atteikuma tiesības;

- l) atgādinājums par juridiskas preču atbilstības garantijas esamību;
- m) attiecīgā gadījumā informācija par to, vai un ar kādiem nosacījumiem pēc pārdošanas patērētājiem ir pieejama palīdzība, garantijas remonts un komercgarantijas;
- n) atbilstīgo rīcības kodeksu esamība, kā definēts Direktīvas 2005/29/EK 2. panta f) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā veids, kā iegūt to kopijas;
- o) attiecīgā gadījumā līguma termiņš vai līguma izbeigšanas nosacījumi, ja līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku vai tiek pagarināts automātiski;
- p) attiecīgā gadījumā līgumā paredzēto patērētāja pienākumu minimālais ilgums;
- q) attiecīgā gadījumā informācija par to, vai un ar kādiem nosacījumiem ir paredzēta pirmā iemaksa vai citas finanšu garantijas, ko maksā vai nodrošina patērētājs pēc tirgotāja pieprasījuma;
- r) attiecīgā gadījumā digitālā satura funkcionalitāte, tostarp piemērojami tehniskās aizsardzības pasākumi;
- s) attiecīgā gadījumā būtiska informācija, kas tirgotājam ir zināma vai ko viņš pamatoti būtu varējis zināt, par digitālā satura savietojamību ar aparatūru un programmatūru;
- t) attiecīgā gadījumā iespēja izmantot uz tirgotāju attiecināmu ārpusstiesas sūdzību un tiesiskās aizsardzības mehānismu un metodes, kā tam piekļūt.
2. Šā panta 1. punktu piemēro arī līgumiem par ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, par centralizētu siltumapgādi vai digitālo saturu, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā.
3. Atklātas izsoles gadījumā 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto informāciju var aizstāt ar līdzvērtīgu informāciju par izsolītāju.
4. Šā panta 1. punkta h), i) un j) apakšpunktā minēto informāciju var sniegt ar I pielikuma A daļā doto paraugu norādījumiem par atteikumu. Tirgotājs ir izpildījis 1. punkta h), i) un j) apakšpunktā minētās informēšanas prasības, ja viņš ir sniedzis patērētājam minētos norādījumus, kas ir pareizi aizpildīti.

5. Šā panta 1. punktā minētā informācija ir distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma neatņemama daļa, un to nemaina, ja vien līgumslēdzējas puses nav skaidri vienojušās citādi.

6. Ja tirgotājs nav ievērojis informēšanas prasības par 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem papildu maksājumiem vai citām izmaksām vai par 1. punkta i) apakšpunktā minētajām izmaksām par preču atdošanu atpakaļ, patērētājs nemaksā šādu papildu maksājumus un nesedz šādas izmaksas.

7. Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest savos valsts tiesību aktos valodas prasības saistībā ar līgumā iekļaujamo informāciju, lai nodrošinātu, ka patērētājs šādu informāciju var viegli saprast.

8. Šajā direktīvā paredzētās informēšanas prasības ir noteiktas papildus informēšanas prasībām Direktīvā 2006/123/EK un Direktīvā 2000/31/EK, un tās neliedz dalībvalstīm noteikt papildu informēšanas prasības saskaņā ar minētajām direktīvām.

Neskarot pirmo daļu, ja kāds Direktīvas 2006/123/EK vai Direktīvas 2000/31/EK noteikums par saturu un veidu, kādā informācija ir jāsniedz, ir pretrunā kādam no šīs direktīvas noteikumiem, noteicošā ir šī direktīva.

9. Tas ir tirgotāja pienākums pierādīt šajā nodaļā noteikto informēšanas prasību izpildi.

7. pants

Formālās prasības ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem

1. Attiecībā uz ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem tirgotājs 6. panta 1. punktā paredzēto informāciju patērētājam sniedz papīra formā vai, ja patērētājs tam piekrīt, uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja. Šāda informācija ir salasāma, vienkārša un skaidri saprotamā valodā.

2. Tirgotājs iedod patērētājam parakstīta līguma vai līguma apstiprinājuma kopiju uz papīra vai, ja patērētājs tam piekrīt, uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja, tostarp attiecīgā gadījumā patērētāja iepriekšējas skaidras piekrišanas un apliecinājuma apstiprinājumu saskaņā ar 16. panta m) punktu.

3. Ja patērētājs vēlas, lai pakalpojumi tiktu sniegti vai lai ūdens, gāzes un elektrības piegāde, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai centralizēta siltumapgāde tiek sākta 9. panta 2. punktā paredzētā atteikuma termiņa laikā, tirgotājs prasa patērētājam iesniegt šādu skaidru pieprasījumu uz pastāvīga informācijas nesēja.

4. Ja attiecībā uz ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem patērētājs ir skaidri pieprasījis tirgotāja pakalpojumus, lai veiktu remontdarbus vai tehnisko apkopi, saistībā ar ko tirgotājs un patērētājs nekavējoties izpilda savas līgumsaistības, un ja patērētājam ir jāmaksā ne vairāk kā EUR 200:

a) tirgotājs patērētājam sniedz 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto informāciju un informāciju par cenu vai cenas aprēķināšanas veidu kopā ar kopējās cenas tāmi uz papīra vai, ja patērētājs tam piekrīt, uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja. Tirgotājs sniedz patērētājam 6. panta 1. punkta a), h) un k) apakšpunktā minēto informāciju, bet viņš var izvēlēties nesniegt to uz papīra vai uz kāda cita pastāvīga informācijas nesēja, ja patērētājs tam skaidri piekrīt;

b) līguma apstiprinājumā, ko sniedz saskaņā ar šā panta 2. punktu, iekļauj 6. panta 1. punktā paredzēto informāciju.

Dalībvalstis var nolemt šo punktu nepiemērot.

5. Dalībvalstis nenosaka nekādas citas papildu formālas prasības to informēšanas pienākumu izpildei pirms līguma noslēgšanas, kas noteikti šajā direktīvā.

8. pants

Formālās prasības distances līgumiem

1. Attiecībā uz distances līgumiem tirgotājs sniedz 6. panta 1. punktā paredzēto informāciju vai dara minēto informāciju pieejamu patērētājam izmantotajiem distances saziņas līdzekļiem atbilstīgā veidā, vienkāršā un skaidri saprotamā valodā. Ciktāl minēto informāciju sniedz uz pastāvīga informācijas nesēja, tā ir salasāma.

2. Ja saskaņā ar distances līgumu, ko slēdz, izmantojot elektroniskus sakaru līdzekļus, patērētājam ir pienākums maksāt, tirgotājs patērētājam skaidri un nepārprotami, un tieši pirms patērētājs izdara pasūtījumu, sniedz 6. panta 1. punkta a), e), o) un p) apakšpunktā minēto informāciju.

Tirgotājs nodrošina, ka patērētājs, izdarot pasūtījumu, skaidri apliecina, ka pasūtījums ietver pienākumu maksāt. Ja, izdarot pasūtījumu, ir jānospiež poga vai jāveic līdzīga funkcija, to apzīmē viegli saprotamā veidā – tikai ar vārdiem “pasūtījums ar pienākumu maksāt” vai līdzīgu nepārprotamu formulējumu, kas norāda, ka pasūtījums ietver pienākumu maksāt tirgotājam. Ja tirgotājs neievēro šīs daļas noteikumus, līgums vai pasūtījums patērētājam nav saistošs.

3. Tirdzniecības tīmekļa vietnēs skaidri un saprotami vēlākais pasūtīšanas sākumā norāda, vai ir spēkā jebkādi piegādes ierobežojumi un kādi maksāšanas līdzekļi tiek pieņemti.

4. Ja līgumu noslēdz, izmantojot tālsaziņas līdzekli, kurā ir ierobežota telpa un laiks informācijas parādīšanai, tirgotājs pirms šāda līguma noslēgšanas konkrētājā līdzeklī sniedz vismaz informāciju par preču vai pakalpojumu galvenajām īpašībām, tirgotāja identitāti, kopējo cenu, atteikuma tiesībām, līguma termiņu un, ja tas ir līgums uz nenoteiktu laiku, līgumu izbeigšanas nosacījumus, kā minēts 6. panta 1. punkta a), b), e), h) un o) apakšpunktā. Pārējo 6. panta 1. punktā minēto informāciju tirgotājs patērētājam sniedz atbilstīgā veidā saskaņā ar šā panta 1. punktu.

5. Neskarot 4. punktu, ja tirgotājs piezvina patērētājam, lai noslēgtu distances līgumu, viņš sarunas sākumā ar patērētāju atklāj savu identitāti un attiecīgā gadījumā tās personas identitāti, kuras uzdevumā viņš zvina, un zvina komerciālo nolūku.

6. Ja distances līgums jānoslēdz, izmantojot telefonu, dalībvalstis var noteikt, ka tirgotājam ir jāapstiprina piedāvājums patērētājam, kurš uzņemas saistības tikai tad, kad viņš piedāvājumu ir parakstījis vai ir nosūtījis rakstisku piekrišanu. Dalībvalstis var arī paredzēt, ka šādus apstiprinājumus veic uz pastāvīga informācijas nesēja.

7. Tirgotājs uz pastāvīga informācijas nesēja samērīgā termiņā pēc distances līguma noslēgšanas un ne vēlāk kā preču piegādes brīdī vai pirms sākas pakalpojuma izpilde patērētājam sniedz apstiprinājumu par noslēgto līgumu. Šis apstiprinājums ietver:

a) visu 6. panta 1. punktā minēto informāciju, ja vien tirgotājs informāciju patērētājam jau nav sniedzis uz pastāvīga informācijas nesēja pirms distances līguma noslēgšanas; un

b) attiecīgā gadījumā apstiprinājumu patērētāja skaidrai iepriekšējai piekrišanai un apliecinājumu saskaņā ar 16. panta m) apakšpunktu.

8. Ja patērētājs vēlas, lai pakalpojumu tiktu sniegti vai lai ūdens, gāzes vai elektrības piegāde, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai centralizēta siltumapgāde tiek sākta 9. panta 2. punktā paredzētā atteikuma termiņa laikā, tirgotājs prasa patērētājam veikt skaidru pieprasījumu.

9. Šis pants neskar noteikumus par elektronisku līgumu noslēgšanu un elektronisku pasūtījumu izdarīšanu, kuri izklāstīti Direktīvas 2000/31/EK 9. un 11. pantā.

10. Dalībvalstis nenosaka nekādas citas papildu formālas prasības to informēšanas pienākumu izpildei pirms līguma noslēgšanas, kas noteikti šajā direktīvā.

9. pants

Atteikuma tiesības

1. Izņemot, ja piemēro 16. pantā minētos izņēmumus, patērētājs 14 dienu laikā var atteikties no distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma, nesniedzot nekādu pamatojumu un sedzot tikai tās izmaksas, kas paredzētas 13. panta 2. punktā un 14. pantā.

2. Neskarot 10. pantu, šā panta 1. punktā minētais atteikuma termiņš beidzas pēc 14 dienām, sākot no:

- a) ja tie ir pakalpojumu sniegšanas līgumi – līguma noslēgšanas dienas;
- b) ja tie ir pārdošanas līgumi – dienas, kad patērētājs ir ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvusi preces fiziskā valdījumā, vai:
 - i) ja patērētājs vienā pasūtījumā ir pasūtījis vairākas preces, kuras piegādā atsevišķi, – dienas, kad patērētājs ir ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pēdējo preci;
 - ii) ja tiek piegādāta prece, kas sastāv no vairākām partijām vai daļām, – dienas, kad patērētājs ir ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pēdējo partiju vai daļu;
 - iii) ja tie ir līgumi par regulāru preču piegādi noteiktā laikposmā – dienas, kad patērētājs ir ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko izraudzījies patērētājs, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pirmo preci;
- c) ja tie ir līgumi par ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, par centralizētu siltumapgādi vai digitālo saturu, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā, – līguma noslēgšanas dienas.

3. Dalībvalstis neaizliedz līgumslēdzējam pusēm atteikuma termiņā pildīt līgumsaistības. Tomēr, ja tie ir ārpus uzņēmuma

telpām noslēgti līgumi, dalībvalstis var paturēt spēkā esošos valsts tiesību aktus, kas tirgotājam noteiktu laiku pēc līguma noslēgšanas aizliedz iekasēt maksājumu no patērētāja.

10. pants

Informācijas nesniegšana par atteikuma tiesībām

1. Ja tirgotājs patērētājam nav sniedzis informāciju par atteikuma tiesībām, kā noteikts 6. panta 1. punkta h) apakšpunktā, atteikuma termiņš beidzas 12 mēnešus pēc sākotnējā atteikuma termiņa beigām, ko nosaka saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

2. Ja 12 mēnešu laikā no 9. panta 2. punktā minētās dienas tirgotājs patērētājam ir sniedzis šā panta 1. punktā minēto informāciju, atteikuma termiņš beidzas pēc 14 dienām, sākot no dienas, kad patērētājs ir saņēmis informāciju.

11. pants

Atteikuma tiesību izmantošana

1. Pirms atteikuma termiņa beigām patērētājs informē tirgotāju par lēmumu atteikties no līguma. Šim nolūkam patērētājs var vai nu:

- a) izmantot I pielikuma B daļā doto standarta atteikuma paraugu; vai
- b) sniegt jebkādu citu nepārprotamu paziņojumu, kurā izklāstīts viņa lēmums atteikties no līguma.

Dalībvalstis nenosaka nekādas formālas prasības, kas būtu piemērojamas atteikuma veidlapas paraugam, izņemot tās, kuras noteiktas I pielikuma B daļā.

2. Patērētājs ir izmantojis savas atteikuma tiesības 9. panta 2. punktā un 10. pantā minētajā atteikuma termiņā, ja patērētājs paziņojumu par atteikuma tiesību izmantošanu ir nosūtījis pirms atteikuma termiņa beigām.

3. Tirgotājs papildus 1. punktā minētajām iespējām var dot patērētājam iespēju tirgotāja tīmekļa vietnē elektroniski aizpildīt un iesniegt vai nu I pielikuma B daļā doto atteikuma veidlapas paraugu, vai arī kādu citu nepārprotamu paziņojumu. Šādos gadījumos tirgotājs bez kavēšanās uz pastāvīga informācijas nesēja paziņo patērētājam apstiprinājumu par šāda atteikuma saņemšanu.

4. Tas ir patērētāja pienākums pierādīt atteikuma tiesību izmantošanu saskaņā ar šo pantu.

12. pants

Atteikuma sekas

Izmantojot atteikuma tiesības, tiek izbeigtas pušu saistības:

- a) izpildīt distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu; vai
- b) noslēgt distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu gadījumos, kad piedāvājumu izteicis patērētājs.

13. pants

Tirgotāja pienākumi gadījumos, kad tiek izmantotas atteikuma tiesības

1. Tirgotājs atmaksā visus maksājumus, ko viņš ir saņēmis no patērētāja, tostarp attiecīgā gadījumā piegādes izdevumus, bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no dienas, kad viņš saskaņā ar 11. pantu tika informēts par patērētāja lēmumu atteikties no līguma.

Tirgotājs pirmajā daļā minēto atmaksāšanu veic, izmantojot tādu pašu maksāšanas līdzekli, kādu patērētājs izmantoja sākotnējam darījumam, ja vien patērētājs nav skaidri piekritis to darīt citādi un ar noteikumu, ka patērētājam šādas atmaksāšanas rezultātā nav jāmaksā nekāda maksa.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja patērētājs ir skaidri izvēlējies piegādes veidu, kas nav tirgotāja piedāvātais vislētākais standarta piegādes veids, tirgotājam nav jāatmaksā papildu izmaksas.

3. Ja vien tirgotājs nav piedāvājis pats paņemt preces, attiecībā uz pārdošanas līgumiem viņš var aizturēt atmaksājumu līdz brīdim, kad ir saņēmis preces atpakaļ vai kad patērētājs ir iesniedzis apliecinājumu par to, ka preces ir nosūtītas atpakaļ, atkarībā no tā, kura darbība tiek izpildīta agrāk.

14. pants

Patērētāja pienākumi gadījumos, kad tiek izmantotas atteikuma tiesības

1. Ja vien tirgotājs nav piedāvājis pats paņemt preces, patērētājs nosūta preces atpakaļ vai nodod tās tirgotājam vai personai, kuru tirgotājs pilnvarojis saņemt preces, bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no dienas, kad patērētājs saskaņā ar 11. pantu ir paziņojis tirgotājam par savu lēmumu atteikties no līguma. Termiņš ir ievērots, ja patērētājs nosūta preces atpakaļ pirms 14 dienu termiņa beigām.

Patērētājs sedz tikai tiešās izmaksas par preču atdošanu atpakaļ, izņemot gadījumus, kad tirgotājs ir piekritis tās segt, vai ja tirgotājs nav informējis patērētāju, ka šīs izmaksas ir jāsedz viņam.

Attiecībā uz ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem, ja preces ir piegādātas uz patērētāja mājām līguma noslēgšanas brīdī, tirgotājs pats bez maksas paņem preces, ja preces to veida dēļ parasti nevar nosūtīt atpakaļ pa pastu.

2. Patērētājs ir atbildīgs tikai par preču vērtības samazināšanos, ja preces izmantotas nevis tāpēc, lai konstatētu šo preču veidu, īpašības un darbību, bet citos nolūkos. Patērētājs jebkurā gadījumā nav atbildīgs par preču vērtības samazināšanos, ja tirgotājs viņu nav informējis par atteikuma tiesībām saskaņā ar 6. panta 1. punkta h) apakšpunktu.

3. Ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības pēc tam, kad iesniedzis pieprasījumu saskaņā ar 7. panta 3. punktu vai 8. panta 8. punktu, patērētājs maksā tirgotājam summu, kura salīdzinājumā ar pilnu līguma izpildi ir proporcionāla tam, kas ir izpildīts līdz brīdim, kad patērētājs informēja tirgotāju par atteikuma tiesību izmantošanu. Proporcionālo summu, kas patērētājam jāmaksā tirgotājam, aprēķina, pamatojoties uz līgumā noteikto kopējo cenu. Ja kopējā cena ir pārāk liela, proporcionālo summu aprēķina, pamatojoties uz tirgus vērtību tam, kas ir izpildīts.

4. Patērētājs nesedz nekādas izmaksas par:

a) sniegtajiem pakalpojumiem, ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai centralizētu siltumapgādi – ne pilnībā, ne daļēji atteikuma termiņā, ja:

i) tirgotājs nav sniedzis informāciju saskaņā ar 6. panta 1. punkta h) vai j) apakšpunktu; vai

ii) patērētājs nav skaidri pieprasījis, lai izpilde sāktos atteikuma termiņā saskaņā ar 7. panta 3. punktu un 8. panta 8. punktu; vai

b) pilnīgu vai daļēju tāda digitālā satura piegādi, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā, ja:

i) patērētājs nav iepriekš devis skaidru piekrišanu sākt izpildi pirms 9. pantā minētā 14 dienu termiņa beigām;

ii) patērētājs nav apliecinājis, ka, dodot piekrišanu, viņš zaudē atteikuma tiesības; vai

iii) tirgotājs nav sniedzis apstiprinājumu saskaņā ar 7. panta 2. punktu vai 8. panta 7. punktu.

5. Izņemot 13. panta 2. punktā un šajā pantā paredzētos gadījumus, patērētājs, izmantojot atteikuma tiesības, neuzņemas nekādu atbildību.

15. pants

Atteikuma tiesību izmantošanas ietekme uz papildu līgumiem

1. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem ⁽¹⁾ 15. pantu, ja patērētājs saskaņā ar šīs direktīvas 9. līdz 14. pantu izmanto savas tiesības atteikties no distances līguma vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgta līguma, visi saistītie līgumi tiek automātiski izbeigti bez jebkādam izmaksām patērētājam, izņemot šīs direktīvas 13. panta 2. punktā un 14. pantā paredzētās izmaksas.

2. Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus par šādu līgumu izbeigšanu.

16. pants

Izņēmumi attiecībā uz atteikuma tiesībām

Attiecībā uz distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem 9. līdz 15. pantā izklāstītās atteikuma tiesības dalībvalstis nepiemēro:

- a) pakalpojumu līgumiem pēc tam, kad pakalpojums ir sniegts pilnībā, ja izpilde ir sākusies ar patērētāja iepriekš skaidri paustu piekrišanu un ar apliecinājumu, ka viņš zaudēs atteikuma tiesības, tiklīdz tirgotājs būs līgumu izpildījis pilnībā;
- b) tādu preču piegādei vai pakalpojumiem, kuru cena ir atkarīga no svārstībām finanšu tirgū, ko tirgotājs nevar kontrolēt un kas var rasties atteikuma termiņā;
- c) tādu preču piegādei, kas izgatavotas pēc patērētāja specifikācijām vai ir nepārprotami personalizētas;
- d) tādu preču piegādei, kuras var ātri sabojāties vai kurām drīz beidzas derīguma termiņš;
- e) tādu aizzīmogotu preču piegādei, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ un kuras pēc piegādes ir atvērtas;
- f) tādu preču piegādei, kas pēc piegādes sava veida dēļ ir neatgriezeniski sajaukušās ar citām lietām;
- g) tādu alkoholisku dzērienu piegādei, par kuru cenu panākta vienošanās pārdošanas līguma noslēgšanas laikā, kura

piegādi var veikt tikai pēc 30 dienām un kura patiesā vērtība ir cieši saistīta ar tirgus svārstībām, ko tirgotājs nevar kontrolēt;

- h) līgumiem, kuros patērētājs ir īpaši prasījis tirgotāja ierašanos, lai veiktu steidzamus remontdarbus vai tehnisko apkopi. Ja tirgotājs šāda apmeklējuma laikā sniedz pakalpojumus papildus tiem, kurus patērētājs ir īpaši pieprasījis, vai piegādā preces, kas nav rezerves daļas, kuras ir noteikti nepieciešamas, lai veiktu tehnisko apkopi vai remontdarbus, atteikuma tiesības piemēro šiem papildu pakalpojumiem vai precēm;
- i) tādu aizzīmogotu audio- vai videoierakstu vai tādas aizzīmogotas datorprogrammatūras piegādei, kas pēc piegādes ir atvērta;
- j) laikrakstu, periodisko izdevumu un žurnālu piegādei, izņemot abonēšanas līgumus šādu publikāciju piegādei;
- k) līgumiem, kuri ir noslēgti publiskā izsolē;
- l) tādu dzīvojamo telpu nodrošināšanai, kas nav paredzētas apdzīvošanai, preču pārvadāšanai, auto īres pakalpojumiem, sabiedriskajai ēdināšanai un pakalpojumiem saistībā ar brīvā laika pasākumiem, ja līgumā paredzēts konkrēts izpildes datums vai termiņš;
- m) tāda digitālā satura piegādei, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā, ja izpilde ir sākusies ar patērētāja iepriekš skaidri paustu piekrišanu un ar apliecinājumu, ka viņš tādējādi zaudē atteikuma tiesības.

IV NODAĻA

CITAS PATĒRĒTĀJU TIESĪBAS

17. pants

Darbības joma

1. Direktīvas 18. un 20. pantu piemēro pārdošanas līgumiem. Minētos pantus nepiemēro līgumiem par ūdens, gāzes un elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, par centralizētu siltumapgādi vai tāda digitālā satura piegādi, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā.

2. Direktīvas 19., 21. un 22. pantu piemēro pārdošanas un pakalpojumu līgumiem, kā arī līgumiem par ūdens, gāzes, elektrības piegādi, centralizētu siltumapgādi vai digitālā satura piegādi.

⁽¹⁾ OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.

18. pants

Piegāde

1. Ja puses nav vienojušās citādi par piegādes laiku, tirgotājs piegādā preces, nododot tās patērētāja fiziskā valdījumā vai kontrolē bez nepamatotas kavēšanās, bet ne vēlāk kā 30 dienas pēc līguma noslēgšanas.

2. Ja tirgotājs nav izpildījis pienākumu piegādāt preces laikā, par ko ir panākta vienošanās ar patērētāju, vai termiņā, kas noteikts 1. punktā, patērētājs prasa, lai tirgotājs veiktu piegādi apstākļiem atbilstīgā papildu termiņā. Ja tirgotājs šajā papildu termiņā preces nepiegādā, patērētājs ir tiesīgs līgumu lauzt.

Pirmo daļu nepiemēro pārdošanas līgumiem, ja tirgotājs ir atteicies piegādāt preces vai ja piegāde piegādes termiņā, par ko ir panākta vienošanās, ir būtiska, ņemot vērā visus apstākļus saistībā ar līguma slēgšanu, vai ja patērētājs pirms līguma noslēgšanas informē tirgotāju, ka piegāde līdz konkrētam datumam vai konkrētā datumā ir būtiska. Minētajos gadījumos, ja tirgotājs nav piegādājis preces termiņā, par ko ar patērētāju ir panākta vienošanās, vai termiņā, kas noteikts 1. punktā, patērētājs ir tiesīgs līgumu lauzt nekavējoties.

3. Līguma laušanas gadījumā tirgotājs bez nepamatotas kavēšanās atmaksā visas saskaņā ar līgumu samaksātās summas.

4. Papildus līguma laušanai saskaņā ar 2. punktu patērētājs var izmantot citus valsts tiesību aktos paredzētos aizsardzības līdzekļus.

19. pants

Maksa par maksāšanas līdzekļu izmantošanu

Attiecībā uz konkrēto maksāšanas līdzekļu izmantošanu dalībvalstis aizliedz tirgotājiem pieprasīt no patērētājiem maksas, kuru apmērs pārsniedz tirgotāja izdevumus saistībā ar šo maksāšanas līdzekļu izmantošanu.

20. pants

Riska pāriešana

Līgumos, saskaņā ar kuriem tirgotājs nosūta preces patērētājam, zaudējumu risks vai risks, ka preces varētu tikt sabojātas, pāriet uz patērētāju, kad viņš vai trešā persona, ko šim nolūkam izraudzījies patērētājs un kas nav pārvadātājs, ir ieguvis preces fiziskā valdījumā. Tomēr risks pāriet uz patērētāju, tiklīdz prece tiek nodota pārvadātājam, ja patērētājs ir uzdevis pārvadātājam piegādāt precī un minēto izvēli nav piedāvājis tirgotājs, neskarot patērētāja tiesības attiecībā uz pārvadātāju.

21. pants

Saziņa pa tālruni

Dalībvalstis nodrošina, lai gadījumā, kad tirgotājam ir telefona līnija telefoniskai saziņai par noslēgto līgumu, patērētājam, saziņoties ar tirgotāju, nav pienākums maksāt vairāk nekā pamata tarifu.

Pirmā daļa neskar telekomunikāciju pakalpojumu sniedzēju tiesības iekasēt maksu par šādiem zvaniem.

22. pants

Papildu maksājumi

Pirms patērētājam līgums vai piedāvājums kļūst saistošs, tirgotājs prasa patērētāja skaidri paustu piekrišanu par jebkādu piemaksu papildus samaksai, kas pielīgta par tirgotāja galvenajām līgumsaistībām. Ja tirgotājs nav saņēmis patērētāja skaidri paustu piekrišanu, bet ir rēķinājies ar to, izmantojot iepriekš formulētas iespējas, kuras patērētājam ir jānoraida, lai nebūtu jāmaksā papildus, patērētājam ir tiesības saņemt šāda maksājuma atmaksājumu.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

23. pants

Izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību izpildi.

2. Līdzekļi, kas minēti 1. punktā, ietver noteikumus, kas paredz, ka viena vai vairākas no turpmāk minētajām iestādēm, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem var iesniegt prasību tiesā vai kompetentās pārvaldes iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti attiecīgās valsts noteikumi šīs direktīvas transponēšanai:

- valsts iestādes vai to pārstāvji;
- patērētāju organizācijas, kurām ir likumīgas intereses patērētāju aizsardzībā;
- profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

24. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kuras piemēro par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šādu sankciju īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

2. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai līdz 2013. gada 13. decembrim un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas ietekmē šos noteikumus.

25. pants

Direktīvas obligātais raksturs

Ja līgumam piemērojami kādas dalībvalsts tiesību akti, patērētāji nevar atteikties no tiesībām, ko viņiem piešķir šīs direktīvas transponēšana valsts tiesību aktos.

Visi līguma noteikumi, kas tieši vai netieši atceļ vai ierobežo tiesības, kuras izriet no šīs direktīvas, nav patērētājam saistoši.

26. pants

Informēšana

Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai informētu patērētājus un tirgotājus par valsts noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un attiecīgā gadījumā mudina tirgotājus un par kodeksu atbildīgās personas, kā definēts Direktīvas 2005/29/EK 2. panta g) apakšpunktā, informēt patērētājus par rīcības kodeksiem.

27. pants

Nepasūtītu preču pārdošana

Patērētāju atbrīvo no jebkādas atbildības sniegšanas nepasūtītu preču, elektrības, ūdens un gāzes piegādes, centralizētas siltumapgādes, digitālā satura piegādes vai nepasūtītu pakalpojumu sniegšanas gadījumā, kas aizliegta saskaņā ar Direktīvas 2005/29/EK 5. panta 5. punktu un I pielikuma 29. punktu. Šādos gadījumos, ja patērētājs nereaģē pēc šādas nepasūtītas piegādes vai sniegšanas, tas nenozīmē piekrišanu.

28. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 13. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto pasākumu tekstu, kuri ir dokumentu veidā. Komisija šos dokumentus izmanto 30. pantā minētajam ziņojumam.

Tās piemēro minētos pasākumus no 2014. gada 13. jūnija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Šīs direktīvas noteikumus piemēro līgumiem, kas noslēgti pēc 2014. gada 13. jūnija.

29. pants

Ziņošana

1. Ja dalībvalsts izmanto kādu no regulatīvajām iespējām, kas minētas 3. panta 4. punktā, 6. panta 7. un 8. punktā, 7. panta 4. punktā, 8. panta 6. punktā un 9. panta 3. punktā, tā līdz 2013. gada 13. decembrim informē Komisiju par to, kā arī par visām turpmākajām izmaiņām.

2. Komisija nodrošina, ka 1. punktā minētā informācija ir viegli pieejama patērētājiem un tirgotājiem, *inter alia* īpašā tīmekļa vietnē.

3. Komisija 1. punktā minēto informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm un Eiropas Parlamentam. Komisija apspriežas ar ieinteresētajām personām par minēto informāciju.

30. pants

Komisijas ziņojuma sniegšana un pārskatīšana

Līdz 2016. gada 13. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Minētajā ziņojumā jo īpaši ietver to šīs direktīvas noteikumu novērtējumu, kas attiecas uz digitālo saturu, tostarp atteikuma tiesībām. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno likumdošanas priekšlikumus, lai šo direktīvu pielāgotu izmaiņām patērētāju tiesību jomā.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Atcelšana

Direktīvas 85/577/EEK un 97/7/EK, kurās grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patērētāju finanšu pakalpojumu tālpārdošanu⁽¹⁾ un Direktīvām 2005/29/EK un 2007/64/EK, atceļ no 2014. gada 13. jūnija.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstību tabulu II pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

32. pants

Grozījums Direktīvā 93/13/EEK

Direktīvā 93/13/EEK iekļauj šādu pantu:

"8.a pants

1. Ja dalībvalsts pieņem noteikumus saskaņā ar 8. pantu, tā informē Komisiju par to, kā arī par visiem turpmākiem grozījumiem, jo īpaši, ja minētie noteikumi:

— attiecina negodīguma novērtējumu uz individuāli apspriestiem līguma noteikumiem vai uz cenas vai atlīdzības atbilstīgumu, vai

— ietver līguma noteikumu sarakstus, ko uzskata par negodīgiem.

2. Komisija nodrošina, ka 1. punktā minētā informācija ir viegli pieejama patērētājiem un tirgotājiem, *inter alia* īpašā tīmekļa vietnē.

3. Komisija 1. punktā minēto informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm un Eiropas Parlamentam. Komisija apspriežas ar ieinteresētajām personām par minēto informāciju."

33. pants

Grozījums Direktīvā 1999/44/EK

Direktīvā 1999/44/EK iekļauj šādu pantu:

"8.a pants

Ziņošana

1. Ja dalībvalsts saskaņā ar 8. panta 2. punktu pieņem stingrākus noteikumus par patērētāju tiesību aizsardzību

nekā tie, kas paredzēti 5. panta 1. un 3. punktā un 7. panta 1. punktā, tā informē Komisiju par to, kā arī par visām turpmākajām izmaiņām.

2. Komisija nodrošina, ka 1. punktā minētā informācija ir viegli pieejama patērētājiem un tirgotājiem, *inter alia* īpašā tīmekļa vietnē.

3. Komisija 1. punktā minēto informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm un Eiropas Parlamentam. Komisija apspriežas ar ieinteresētajām personām par minēto informāciju."

34. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

35. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. DOWGIELEWICZ

I PIELIKUMS

Informācija par atteikuma tiesību izmantošanu

A. Paraugš norādījumiem par atteikumu

Atteikuma tiesības

Jums ir tiesības 14 dienu laikā atteikties no šā līguma, neminot iemeslu.

Atteikuma termiņš beigsies pēc 14 dienām, sākot no [1]

Lai izmantotu atteikuma tiesības, jums ar nepārprotamu paziņojumu (piemēram, pa pastu nosūtītu vēstuli, faksu vai e-pastu) mūs [2] ir jāinformē par lēmumu atteikties no šā līguma. Jūs varat izmantot pievienoto atteikuma veidlapas paraugu, bet tas nav obligāti. [3]

Lai atteikuma termiņš būtu ievērots, pietiek, ja savu paziņojumu par atteikuma tiesību izmantošanu jūs nosūtīsiet pirms atteikuma termiņa beigām.

Atteikuma radītās sekas

Ja jūs atteiksieties no šā līguma, mēs jums atmaksāsim visus no jums saņemtos maksājumus, tostarp piegādes izmaksas (izņemot papildu izmaksas, kas radušās tādēļ, ka jūs esat izvēlējis piegādes veidu, kas nav mūsu piedāvātais vislētākais standarta piegādes veids), bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no dienas, kad mēs tikām informēti par jūsu lēmumu atteikties no šā līguma. Šādu atmaksāšanu mēs veiksime, izmantojot tādu pašu maksāšanas līdzekli, kādu jūs izmantojāt sākotnējam darījumam, ja vien jūs neesat skaidri piekritis to darīt citādi. Jebkurā gadījumā jums šādas atmaksāšanas rezultātā nebūs jāmaksā nekāda maksa. [4]

[5]

[6]

Aizpildīšanas norādījumi

[1.] Ievietojiet iekavās vienu no šiem tekstiem:

- a) ja tas ir pakalpojumu līgums vai līgums par ūdens, gāzes vai elektrības piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, par centralizētu siltumapgādi vai digitālo saturu, kas netiek sniegts materiālā datu nesējā – “līguma noslēgšanas dienas.”;
- b) ja tas ir pārdošanas līgums – “dienas, kad jūs esat ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko jūs esat izraudzījies, ir ieguvusi preces fiziskā valdījumā.”;
- c) ja tas ir līgums, kas attiecas uz pasūtījumu, kurā patērētājs ir pasūtījis vairākas preces, kas tiek piegādātas atsevišķi, – “dienas, kad jūs esat ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko jūs esat izraudzījies, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pēdējo preci.”;
- d) ja tas ir līgums, kas attiecas uz tādas preces piegādi, kas sastāv no vairākām partijām vai daļām, – “dienas, kad jūs esat ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko jūs esat izraudzījies, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pēdējo partiju vai daļu.”;
- e) ja tas ir līgums par regulāru preču piegādi noteiktā laikposmā – “dienas, kad jūs esat ieguvis vai trešā persona, kas nav pārvadātājs un ko jūs esat izraudzījies, ir ieguvusi fiziskā valdījumā pirmo preci.”

[2.] Ievietojiet savu nosaukumu, fizisko adresi un, ja ir, savu tālruņa numuru, faksa numuru un e-pasta adresi.

[3.] Ja jūs savā tīmekļa vietnē dodat patērētājam iespēju elektroniski aizpildīt un iesniegt informāciju par atteikšanos no līguma, ievietojiet šādu tekstu: “Mūsu tīmekļa vietnē [ievietojiet interneta adresi] jūs varat arī elektroniski aizpildīt un iesniegt atteikuma veidlapas paraugu vai arī kādu citu nepārprotamu paziņojumu. Ja jūs izmantosiet šo iespēju, mēs nekavējoties uz pastāvīga informācijas nesēja (piemēram, pa e-pastu) jums paziņosim apstiprinājumu par šāda atteikuma saņemšanu.”

[4.] Ja tie ir preču pārdošanas līgumi, kuros jūs neesat piedāvājis paņemt preces atteikuma gadījumā, ievietojiet šādu tekstu: “Mēs varam aizmurt atmaksājumu līdz brīdim, kad mēs būsim saņēmuši preces atpakaļ vai kad jūs būsit iesniedzis apliecinājumu par to, ka preces ir nosūtītas atpakaļ, atkarībā no tā, kura darbība tiek izpildīta agrāk.”

5. Ja patērētājs ir saņēmis preces saistībā ar līgumu:

a) ievietojiet:

— “Mēs paši paņemsim preces.”, vai

— “Jums preces jānosūta atpakaļ vai jānodod mums vai ... [ievietojiet tās personas nosaukumu un attiecīgā gadījumā fizisko adresi, kuru jūs esat pilnvarojusi preces saņemt] bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no dienas, kad jūs mums paziņojāt savu lēmumu atteikties no šā līguma. Termiņš būs ievērots, ja jūs preces nosūtīsiet atpakaļ pirms 14 dienu termiņa beigām.”;

b) ievietojiet:

— “Mēs segsim ar preču atdošanu atpakaļ saistītās izmaksas.”,

— “Jums būs jāsedz ar preču atdošanu atpakaļ saistītās tiešās izmaksas.”,

— ja distances līgumā jūs nepiedāvājat segt ar preču atdošanu atpakaļ saistītās izmaksas un ja preces to veida dēļ parasti nevar nosūtīt atpakaļ pa pastu: “Jums būs jāsedz ar preču atdošanu atpakaļ saistītās tiešās izmaksas ... [ievietojiet summu] EUR apmērā.”, vai ja pamatoti nevar iepriekš aprēķināt ar preču atdošanu atpakaļ saistītās izmaksas: “Jums būs jāsedz ar preču atdošanu atpakaļ saistītās tiešās izmaksas. Maksimālās izmaksas varētu būt aptuveni ... [ievietojiet summu] EUR.”, vai

— ja saistībā ar ārpus uzņēmuma telpām noslēgtu līgumu preces to specifikas dēļ parasti nevar nosūtīt atpakaļ pa pastu un līguma noslēgšanas brīdī tās ir piegādātas uz patērētāja mājām: “Mēs paši bez maksas paņemsim preces.”; un

c) ievietojiet “Jūs esat atbildīgs tikai par preču vērtības samazināšanos, ja preces izmantotas nevis tāpēc, lai konstatētu šo preču veidu, īpašības un darbību, bet citos nolūkos.”

6. Ja tas ir līgums par pakalpojumu sniegšanu vai elektrības, ūdens vai gāzes piegādi, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā, vai par centralizētu siltumapgādi, ievietojiet šādu tekstu: “Ja jūs esat pieprasījis sākt pakalpojumu sniegšanu/ūdens/gāzes/elektrības piegādi/centralizētu siltumapgādi [nevajadzīgo svītrot] atteikuma termiņa laikā, jūs maksāsiet tirgotājam samērīgu summu, kura salīdzinājumā ar pilnu līguma izpildi ir proporcionāla tam, kas ir izpildīts līdz brīdim, kad jūs mums paziņojāt par atteikšanos no šā līguma.”

B. Atteikuma veidlapas paraugs

(aizpildiet un nosūtiet šo veidlapu tikai tad, ja vēlaties atteikties no līguma)

— Adresāts: [šeit tirgotājam jāievieto tirgotāja nosaukums, fiziskā adrese un, ja ir, viņa tālruņa numurs, faksa numurs un e-pasta adrese]:

— Es/mēs (*) paziņoju/paziņojam, ka es/mēs (*) vēlos/vēlamies atteikties no manis/mūsu (*) noslēgtā pārdošanas līguma par šādu preču iegādi (*)/pakalpojumu sniegšanu (*)

— Pasūtīšanas datums (*)/saņemšanas datums (*)

— Patērētāja(-u) vārds(-i) un uzvārds(-i)

— Patērētāja(-u) adrese

— Patērētāja(-u) paraksts (tikai tad, ja šo veidlapu nosūta uz papīra)

— Datums

(*) Nevajadzīgo svītrot.

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 85/577/EEK	Direktīva 97/7/EK	Šī direktīva
1. pants		3. pantu lasa kopā ar 2. panta 8. un 9. punktu, kā arī 16. panta h) apakšpunktu
	1. pants	1. pantu lasa kopā ar 2. panta 7. punktu
2. pants		2. panta 1. un 2. punkts
	2. panta 1. punkts	2. panta 7. punkts
	2. panta 2. punkts	2. panta 1. punkts
	2. panta 3. punkts	2. panta 2. punkts
	2. panta 4. punkta pirmais teikums	2. panta 7. punkts
	2. panta 4. punkta otrais teikums	—
	2. panta 5. punkts	—
3. panta 1. punkts		3. panta 4. punkts
3. panta 2. punkta a) apakšpunkts		3. panta 3. punkta e) un f) apakšpunkts
3. panta 2. punkta b) apakšpunkts		3. panta 3. punkta i) apakšpunkts
3. panta 2. punkta c) apakšpunkts		—
3. panta 2. punkta d) apakšpunkts		3. panta 3. punkta d) apakšpunkts
3. panta 2. punkta e) apakšpunkts		3. panta 3. punkta d) apakšpunkts
3. panta 3. punkts		—
	3. panta 1. punkta pirmais ievilkums	3. panta 3. punkta d) apakšpunkts
	3. panta 1. punkta otrais ievilkums	3. panta 3. punkta l) apakšpunkts
	3. panta 1. punkta trešais ievilkums	3. panta 3. punkta m) apakšpunkts
	3. panta 1. punkta ceturtais ievilkums	3. panta 3. punkta e) un f) apakšpunkts
	3. panta 1. punkta piektais ievilkums	6. panta 3. punkts un 16. panta k) punkts kopā ar 2. panta 13. punktu
	3. panta 2. punkta pirmais ievilkums	3. panta 3. punkta j) apakšpunkts
	3. panta 2. punkta otrais ievilkums	3. panta 3. punkta f) apakšpunkts (par ēku īri apdzīvošanai), g) apakšpunkts (par kompleksiem ceļojumiem), h) apakšpunkts (par daļlaika lietojuma tiesībām), k) apakšpunkts (par pasažieru pārvadājumiem ar dažiem izņēmumiem), 16. panta l) apakšpunkts (par izņēmumiem attiecībā uz atteikuma tiesībām)
4. panta pirmais teikums		6. panta 1. punkta b), c) un h) apakšpunkts, 7. panta 1. un 2. punkts
4. panta otrais teikums		6. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7. panta 1. punkts
4. panta trešais teikums		6. panta 1. punkts
4. panta ceturtais teikums		10. pants
	4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Direktīva 85/577/EEK	Direktīva 97/7/EK	Šī direktīva
	4. panta 1. punkta c) apakšpunkts	6. panta 1. punkta e) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta d) apakšpunkts	6. panta 1. punkta e) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta e) apakšpunkts	6. panta 1. punkta g) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta f) apakšpunkts	6. panta 1. punkta h) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta g) apakšpunkts	6. panta 1. punkta f) apakšpunkts
	4. panta 1. punkta h) apakšpunkts	—
	4. panta 1. punkta i) apakšpunkts	6. panta 1. punkta o) un p) apakšpunkts
	4. panta 2. punkts	6. panta 1. punkts kopā ar 8. panta 1., 2. un 4. punktu
	4. panta 3. punkts	8. panta 5. punkts
	5. panta 1. punkts	8. panta 7. punkts
	5. panta 2. punkts	3. panta 3. punkta m) apakšpunkts
	6. panta 1. punkts	9. panta 1. un 2. punkts, 10. pants, 13. panta 2. punkts, 14. pants
	6. panta 2. punkts	13. pants un 14. punkta 1. punkta otrā un trešā daļa
	6. panta 3. punkta pirmais ievilkums	16. panta a) punkts
	6. panta 3. punkta otrais ievilkums	16. panta b) punkts
	6. panta 3. punkta trešais ievilkums	16. panta c) un d) punkts
	6. panta 3. punkta ceturtais ievilkums	16. panta i) punkts
	6. panta 3. punkta piektais ievilkums	16. panta j) punkts
	6. panta 3. punkta sestais ievilkums	3. panta 3. punkta c) apakšpunkts
	6. panta 4. punkts	15. pants
	7. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts (par pārdošanas līgumiem)
	7. panta 2. punkts	18. panta 2., 3. un 4. punkts
	7. panta 3. punkts	—
	8. pants	—
	9. pants	27. pants
	10. pants	— (bet skatīt Direktīvas 2002/58/EK 13. pantu)
	11. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts
	11. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
	11. panta 3. punkta a) apakšpunkts	6. panta 9. punkts par pierādīšanas pienākumu par pirmslīguma informāciju; pārējam —
	11. panta 3. punkta b) apakšpunkts	24. panta 1. punkts
	11. panta 4. punkts	—
	12. panta 1. punkts	25. pants
	12. panta 2. punkts	—
	13. pants	3. panta 2. punkts
	14. pants	4. pants

Direktīva 85/577/EEK	Direktīva 97/7/EK	Šī direktīva
	15. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts
	15. panta 2. punkts	28. panta 1. punkts
	15. panta 3. punkts	28. panta 1. punkts
	15. panta 4. punkts	30. pants
	16. pants	26. pants
	17. pants	—
	18. pants	34. pants
	19. pants	35. pants
5. panta 1. punkts		9. un 11. pants
5. panta 2. punkts		12. pants
6. pants		25. pants
7. pants		13., 14. un 15. pants
8. pants		4. pants

Pielikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") ⁽¹⁾	Uzskatāms par atsauci uz
2. un 11. punkts	šo direktīvu

⁽¹⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

